Ci
XIV
34

N12<526907926 021
LS
ubTÜBINGEN
UB Tübingen
Ci XIV 34.

[illegible]

Çri-Jeçu - Krista-mahâtmjam

ശ്രീയെശുക്രിസ്തമാഹാത്മ്യം

Tellicherry

തലശ്ശെരിയിലെഛാപിതം

൧൮൫൧

1851.

B U T

1.

ശ്രീയേശുക്രിസ്തുമാഹാത്മ്യം

ജഗന്മോക്ഷാർത്ഥം യോൻ ഗാത്രമുദ്യതന്താനഘഭഗവാം
നത്വാം മനോഹരാം വാണീമർത്ഥയെ പരമേശ്വരം-

ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ ഗുണങ്ങളെ ഞാൻ വാചാലൻ അല്ലെങ്കിലും വർണ്ണിപ്പാൻ തുടങ്ങുകകൊണ്ട് അതിന്നു ശ്രീയെ മനോഹരവാക്കുകളെ നല്കുവാൻ ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു-

കഞ്ചിദ്വിദേശശാസ്ത്രജ്ഞം വിദ്വാംസം ബഹുദർശിനം
സത്യാർത്ഥീ തരുണഃ കശ്ചിദുപസൃത്യേദമബ്രവീൽ-
ഭോ ഗുരോ ക്രൈസ്തമതസ്ഥൈഃ ഖ്യാതസ്യ മഹാഗുരോഃ
വാരം വാരം മയാശ്രാവി മുഖാത്തസ്യാനുയായിനാം-
യേഷാന്തു സാമ്പ്രതം കീർത്തിസ്സർവ്വം വ്യാപ്നോതി ഭൂതലം
തേഷാം മഹാത്മനാം വാർത്താം ജ്ഞാതുമിച്ഛാമി പണ്ഡിത:-
അതോ യഥാഖ്യാപൂർവ്വാണി ജ്ഞാനം സഞ്ജായതേ മമ
താ സർവ്വഥാ പ്രശസ്യാനി നചരിത്രാണി ഭോ തമഭ-
ഭവന്തം തച്ചരിത്രജ്ഞം ജ്ഞാത്വാ ചാഹമിഹാഗതഃ
തത്സാരം ശ്രോതുമിച്ഛാമി ഭവതാമനുകമ്പയാ

സത്യത്തെ ഗ്രഹിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നൊരു ബാല്യക്കാരൻ പരദേശശാസ്ത്രങ്ങളെ നന്നാ വിശ്വസിച്ചുള്ളൊരു ഗുരുവിനെ ചെന്നുകണ്ടു ചൊദിച്ചിതു- ക്രിസ്തൻ എന്ന മഹാഗുരുവിന്റെ നാമം അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരനുസരിച്ചവരുടെ വാക്കിൽനിന്നു നിത്യം കെട്ടുകൊണ്ടു- എന്നാൽ ലോകം എങ്ങും കീർത്തിതന്മാരായ മഹാന്മാരുടെ വാർത്തമാനത്തെ ബുദ്ധിയുള്ളവർ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകകൊണ്ട് ഇതിനൊക്കെത്തന്നെ അറിവാനുള്ള ആവെശ കെവലം നല്ലത് എന്നതൊന്നുമ്- ഇങ്ങിനെയുള്ള ചരിത്രത്തിന്റെ സാരം ദയചെയ്തു കേൾപ്പിക്കേണം എന്നു യാചിക്കുന്നു-

വിദ്വാനുവാച

മഹാത്മകാർയ്യജിജ്ഞാസാം പ്രശംസാമി യുവൻ തവ

മുദാത്വാം തുഷ്ടിക്ഷ്യാമി സച്ചരിത്രാമൃതെനഘ-
മയാത്രലാളസ്സുദ്ധ്യാതെ ഭാഗരിഷ്ഠഃ കഥംക്ഷ്യതെ
പാപാനെസ്സൗഖ്യഗതഃ പാതനന്ദുർദുഃഖശുചെഷിതം-
അഹെഞ്ഞതയൊമഹിമായസ്യ പൂർണ്ണൈരുസ്യസമ്പൽഗണൈരപി
സൊനന്തസ്തും സ്തുതം സമ്യക്ക്ളൊകശാശക്ഷ്യതെകഥം -
ഉല്പത്യന്തൊനരത്വാതിശാന്ത്രരത്വാകാരാത്മഹം
പ്രബന്ധ ഭ്രമിന്ദ്ധ്യാലം ചെഷ്ടെപ്യെഗ്രന്ഥിതം തതഃ-
അബലശ്രീരാമമാസ്യാഹമനാദെർഗ്ഗഹീശിതുഃ
സ്തമൽപ്ര്യത്വവതിഷ്ഠസ്യ സംഗ്രഹെചൈശ്വാമ്പലക്ഷ്മണഃ-
ക്ഷമാതിഗർഭേഷ്വാനസ്യപൃതാബാലകാവസ്ഥണഃ
അസ്പ്രഷ്ടസ്യാഘലെശെന ഭക്തപാപഫലസ്യതു-
ജഗദ്ഗുരൊർഗ്ഗുഗ്രന്ഥൊനിദ്ദഗന്മൊക്ഷഗർഭിമെഭഃ
ജഗൽകല്യാണമൂലസ്യ സർവ്വംശൊപകാരിണഃ-
ക്രിസ്തസ്യാൽഭുതാം വരെണ്യസൽകഥാം പൃഷ്ഠമാനസഃ
തദ്യാദരാത്മനഃ കൃപ്താപരമെണപ്രവർത്തതഃ-

അതിനെ വിദ്വാൻ പറഞ്ഞു- ഞാൻ സന്തൊഷത്തൊടെ അപ്രകാരം ചെയ്യാം- എങ്കിലും ലൊകം പാപത്തിൽ വീണ പ്രകാരം ലൊകത്തെ ഉദ്ധരിച്ചവന്റെ ക്രിയകളെങ്ങിനെ സർഗ്ഗസൈന്യങ്ങളും കൂടെമുഴുവൻ പറഞ്ഞാൽ തീരാത്ത ഗൌരവം നിമിത്തം എന്നെപ്പൊലെയുള്ളവർക്കല്ലാം ചിലവിശെഷങ്ങളെമാത്രം പറവാൻ മതിയാകുന്നു- എന്നൊർത്തു ഞാൻ ദെവപുത്രന്റെ അവതാരം പാപമില്ലാത്ത നടപ്പു പാപപരിഹാരത്തിന്നനുഭൊഗം ഇങ്ങിനെ ലൊകഗുരുവും ലൊകരക്ഷിതാവും ലൊകകർത്താവും സർവ്വംശങ്ങളും ഉപകാരിയുമായിരിക്കുന്നവന്റെ അത്ഭുതകഥയെ പറവാൻ തുടങ്ങുന്നു-

ഏകാന്തരം ക്രിയയൈബൊക്കാമാദാവസ്യജ്ജെദിശ്വരഃ
തെന്ദ്രഹാത്മാം തിഷ്ഠതൈനസമ്യക്ജെതെമിതരെണമഥാ-
ധഉന്നചക്രി ക്ഷ്യാമാഭാവാദ്യന്മിനെന്നതാൽവതിഷ്ഠതാം
തയൊർവിപൂർണ്യയൊഃ പുണ്യഃ പ്രാപ്തിദൽപരമെശ്വരഃ-

ന്നസൌന്ദര്യസദൃശാകാരേഷു മുനിരേണാഗമൽ ക്ഷയം
ഭക്ത്യാതേനേശ്വരസ്യാജ്ഞാം വേത്തൃഷു കാമഷാണ്ഡവെ-
കശ്ചിൽ ശ്ലൈഷ്ടതാനനാമാനീയസ്സ്വർഗ്ഗതോനഘഃ പുരാ
പശ്ചാത്തസ്യാല്പദാൽ ഭ്രഷ്ടസ്സൌഖ്യാദിരദ്ധൌഷധ-
ന്നരിത്രോഃ കല്പയന്നാശം നാഗരൂപം ദധാരസഃ
നിഷിദ്ധമിത്യരണ്യാത്തം ഫലഞ്ചാചോദയൽ സ്ത്രിയം-
സാവാശൈത്യവൃഞ്ചിതാ തസ്യ ഫലമാദത്തിരക്ഷസാ
പത്യാചചോദയാമാസ ജ്ഞഗൽ കല്യാണനാശിനി-
തതസ്സ്വാശിഷ്ടദേഹം ഭൈനക്രൂരൈരുദ്ധ്യാപരേശ്വരഃ
ക്ഷേത്രാൽ ഷൃത്തസ്സ്വൈദ്യാനാൽ ക്ഷിപ്രം നൈരന്തരകാസയൽ-
പ്രസൂതിവേദനാനാക്ലാഭൃത്യതാം പതിനിഷ്ഠയാ
ശ്രമൈസ്സ്മൃത്യശ്ചാപും സസിതസ്സതിം സിദ്ധിനായസഃ-
ഭഗാശൈനതേനത്തമാദ്രുതാം ഭാമിന്യാദുഷ്ക്രതേതിയ
അതശ്ശാനസാന്ത്വയന്തിശാനാഗം ശൈലെനയാതിരാ-
രെശവക്തമൂരൊഗാൽ കീർത്യാദ്യുതിം സദാത്യന്തി
തവസ്ത്രീയാശ്ചമദ്ധ്യാഹം വിധാസ്യാമിമിരോധിതാം-
മൂർദ്ധാനം താവകം നാരീസ്സന്താനഃ പ്രഹരിഷ്യതി
തൈഞ്ചവദൈഷിതോവംശം പാദേശ്രുതി ദേശഹരിഷ്യന്തി-
ഇത്ഥം പ്രതിശ്രുതസ്യാദ്യൌര രക്ഷകസ്യമഹാത്മനഃ
പ്രത്യാശാസദ്ഗദാമൈത്ര്യഃ പതിതൈസ്സംസ്തുതാന്തിതാ-

ആദിയിങ്കൽ ദൈവം ഒരു പുരുഷനെയും ഒരു സ്ത്രീയെയും സൃഷ്ടിച്ചു- അവർ നിർമ്മലശുദ്ധിയും ദൈവപ്രസാദവും നല്ല സൌഖ്യവും ഉള്ളവരായി വാഴുമ്പോൾ- ദൈവകല്പനയെ അതിക്രമിക്കയാൽ പാപത്തിൽ വീണു- എങ്ങിനെ എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗീയദൂതരിൽ ഒരുവൻ നല്ലവൻ ആയ ശേഷം ദ്രോഹിച്ചു ഭ്രഷ്ടനായ്പോയി- സാത്താൻ എന്ന ദൈവശത്രുവാകീട്ട്- ആദിമനുഷ്യരുടെ നാശത്തെ വിചാരിച്ചു സർപ്പരൂപം ധരിച്ചു സ്ത്രീയോട് നിഷിദ്ധമായ ഫലത്തെ തിന്മാൻ പറഞ്ഞു- അവൾ ചതിയിൽ കുടുങ്ങി അതിനെ ഭക്ഷിച്ചു- കൊ

ട്ടത്താറെ ദൈവം അവരെ കല്പനയെ ലംഘിക്കയാൽ നല്ലതൊ
ട്ടത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി സ്ത്രീക്കു ഈറ്റുനൊവു പുരുഷന്നു ഉപ
സവൃത്തിക്കായദ്ധ്വാനം കഷ്ടതം മരണം എന്നിങ്ങിനെ അവരുടെ
ടംഗതികളെ കല്പിച്ചു - എങ്കിലും അവർ അഴിനിലയായിപ്പൊകാ
തെ ഇരിപ്പാൻ സല്പ്രത്യാശ നിശ്ചയിച്ചത് ഇവ്വണ്ണം - വിശെഷിക്കപ്പെ
ട്ടു ഉരസ്സിന്മെൽ നടന്നു മണ്ണു തിന്നു പൊകും നിണക്കും സ്ത്രീക്കും ഞാ
ൻ പകയെ വരുത്തും - സ്ത്രീയുടെ സന്തതി നിന്റെ തലയെ ചതെ
ക്കും നീ അവരുടെ സന്തതിക്കു മടമ്പിനെ അതു ചെതക്കും എന്നി
ങ്ങിനെ അറിയിച്ചതിനാൽ സ്ത്രീയിൽനിന്നു ജനിപ്പാനുള്ളൊരു
രക്ഷകന്റെ പ്രത്യാശ അന്നുമുതൽ സൎവ്വദാ ഭ്രഷ്ടരായ മനു
ഷ്യരിൽ വസിച്ചിരിക്കുന്നു -

അംഹസ്തിന്നിരാകൎത്തുമിഷ്യെത്ര പ്രതിശ്രവാഃ
ഒകൈകൈവയ്യാദദിയന്തതദാത്താംവസ്തൃക്രമാൽ
ന്യൂനാതെ ഭ്രഷ്ടയൊഃ പിത്രൊരുല്പെദെ സന്തതിസ്തദാ
തദാ സൈനവൈപ്പത്തകൊ ദൊഷസ്തസ്മാ ഭാവെപ്യജ്ഞായത-
ന്ത്രസംഖ്യായാം പ്രവൃദ്ധായാം പാതകം ഭൃശമൈധത
ബലാല്ക്കാരെണ ഗൎവ്വെണ സൎവ്വാഭ്രുഃ പൃഥ്വ്യുക്ഷത-
തദാ താഭിനാം തെഷാമ്മിദൊ ദണ്ഡം വിനിഞ്ജയൻ
ജലപ്ലാവെന ഭൂമിസ്ഥാൻ സൎവ്വാൻ ജന്തൂന്നാശയൽ-
നൊഹാഖ്യാധാൎമ്മികൈശ്ചൈകഃ പരിവാരയുതസ്തതഃ
മഹത്യാം നൌകയാ തത്ര സൎവ്വജന്തുയുഗാന്വിതഃ-
തല്പശ്ചാച്ഛാഷിതാസ്യന്നൊപാ പുത്രൈ ത്രയൊഽഭവാഃ
മനുഷ്യാഃ ക്രമശൊ വൃദ്ധാ ഭൂമിസ്ഥിതാന്തതഃ-

എങ്ങിനെ എന്നാൽ ആദ്യത്തവൎക്കും മക്കൾ ജനിച്ചപ്പൊൾ പൈത്രു
കദൊഷം അവരിലും ജനിച്ചു പിന്നെ മനുഷ്യസംഖ്യ വൎദ്ധിക്കുന്തൊ
റും പാപവശത്വവും അതിക്രമിച്ചുവന്നു - ബലാല്ക്കാരം മുതലായ ദൊ
ഷങ്ങൾ ഭൂമിയെങ്ങും നിറഞ്ഞു വഴിഞ്ഞപ്പൊൾ ദൈവം ജലപ്ര
ളയം എന്നൊരു ദണ്ഡം വിധിച്ചു ഭൂമിയിലുള്ള ജന്തുക്കളെ

സൎവ്വം നശിപ്പിച്ചു - അന്നു നോഹാ എന്നൊരു സത്യവാനെ മാത്രം
കുഡുംബത്തോടും മൃഗങ്ങൾ തിൎയ്യക്കുകളിൽ ഒരൊരൊ ഇണകളൊടും
കൂടെ രക്ഷിച്ചതിനാൽ അവൻ പുതിയ മനുഷ്യവംശത്തിന്നു
മൂലനായ്വന്നു - അവന്റെ മൂന്നു പുത്രന്മാരിൽ ശെം എന്നൊരുവ
ന്നു രക്ഷകാസ്ഥാനത്തിന്ന് പിതാവാകുവാൻ വരം ലഭിച്ചു -

ജലൊദ്ധരണെ വൈഷ്ണവാംശഃ ജ്ഞാനം തത്സ്ഥാനസൎവ്വത്രയിഷ്വലം
തദാദിണ്ണെശ്വരസ്യാഷ്ടായഥാത്മാപ്രൊച്യതെ ഭൂമി-
പശ്ചാത്ത്വാസന്ന തെജിഷ്ഠം തൽജ്ഞാനം വികൃതിം യയൌ
ഭ്രാന്താശ്ചാഷ്ടാ മനുഷ്യാണാം നരാഃ കൎത്തും പ്രചക്രിരെ-
പ്രസ്ഥാനാം ജ്യൊതിഷാം ദിവ്യാദിവ്യയാനിച മൎത്ത്യതാഃ
പ്രഭാവം മെനിരെ ദൈവം സംസ്ഥിതം ഭാസ്കരാദിഷു-
ദൃഷ്ട്വാചാവരമം ഭൊമി മൎത്ത്യം ശ്ചാദ്ധമശെഖരാൻ
ഭിന്നാന്യത്താദനിഷ്ഠാത്രിദ്ദൈവതാന്യവ്യ കല്പയൻ-
ശ്രീഷ്മാം ക്രമശഃ പൂജ്യാ കല്പിതാനാം ദിവൌകസാം
അപുണ്യരീതിസംയുക്താഭ്യാവസൎവ്വത്ര മെദിനീം.
ഇത്ഥം പരെശ്വരസ്യാഷ്ടാപുണ്യാപ്രാക്ഷൊഭ്യയുച്യത
തത്തദ്ദിക്ഷുനിതൊധൎമ്മശ്ചാഹ്രസൽ ഭൂമിമണ്ഡലെ
ഇത്ഥം കിഞ്ചിന്ന്യധൎമ്മസ്യ ഭ്രൂയാദ്ഭ്യുദയൊനവഃ
ഇതിച്ചൂനിശ്വരസ്യാസ്യജ്ഞാനം പ്രാകാശയൽപുനഃ

നൊഹാപുത്രന്മാരിൽ ആദിയിങ്കൽ ദൈവജ്ഞാനവും യഥാൎത്ഥമായ
ആരാധനയും നടന്നശെഷം ക്രമത്താലെ നാനാപ്പാന്ത മതങ്ങളും
ഉടകലൎന്നിട്ടു വികാരം സംഭവിച്ചു ആരാധിക്കെണ്ടാത്തവരെയും
പൂജിച്ചു തുടങ്ങി - സൂൎയ്യാദി ജ്യോതിസ്സുകളിൽ അതിശയം ഭാവിച്ചു
തല്ലാതെ ദിവ്യപ്രഭാവം അവററിൽ ഉളൾവരുന്നത് എന്നു നിരൂ
പിച്ചിട്ടു മുമ്പെ അവറെറയും പിന്നെ കാരണാത്ഥസമൂഹമുള്ള
ന്റവൎഗ്ഗങ്ങളെ മൂൎത്തയായ അവറെറയും ദെവാംശങ്ങൾ എന്നു മാനിച്ചു ദെ
വാലയങ്ങളും വെവ്വെറു പൂജിച്ചു അധൎമ്മരീതികളെ ഒരൊന്നിനെ സങ്കല്പി
ക്കയും ചെയ്തു - ഇങ്ങിനെ ധൎമ്മവും ഭക്തിയും കുറഞ്ഞുപൊകുന്ന സമ

യം. ദൈവം അവനിന്നു പുതിയ അഭ്യുദയം വരുത്തി തന്റെ ജ്ഞാ
നത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചതും—

അബ്രഹാമാഭിധം സാധ്വം സ്വദേശാദാഹ്വയൻ വിഭുഃ
യം ദേശം ദർശയാമ്യഗ്രേ ദേശം തത്ര യാഹീത്യവാചതം—
സവിശ്വാസാന്വിതോ ഗേഹം ത്യക്ത്വാ ജ്ഞാതീംസ്ത്യജന്നിജം
ഗത്വാ ഭൂമിം കനാനാഖ്യാം തത്രാവാസസ്ത്രിയാ സഹ—
ഭൃശം ധ്യാനുഗൃഹീതേനൈതേന സാർദ്ധം പരേശ്വരഃ
ദയാലുസ്സംവിദഞ്ചക്രേ നാനാമംഗലസംയുതാം—
തം വൃദ്ധം വൃദ്ധപത്നീകം നിരപത്യമയം വിഭുഃ
ശ്രിതേ സന്ദിഷ്ടവാനേതം മഹാവംശപിതാമഹം—
അസ്മി ത്വയാ സന്ദിഷ്ടാമി ദേശസംഖ്യാം ധ്രുവം ദയയാ
സദ്വേഷ്ടാതാ ഭൂലഭാരാ നരാഃ പ്രാപ്സ്യന്തി മംഗലം—
ഏതൈസ്സന്തോഷിതാശ്ശനസ്തോത്രാന്മാഖ്യൈഃ പ്രമോദിതഃ
ന്യൂനാവേസാവയാകൊബൈതരച്ചസ്സകാദ്ഭുതഃ—

ദൈവം അബ്രഹാം എന്നൊരു മനുഷ്യനെ സ്വദേശത്തിൽനി
ന്നു വിളിച്ചു താൻ കാണിപ്പാനുള്ള രാജ്യത്തിൽ പോവാൻ കല്പിച്ച
ത് അവൻ വിശ്വാസപൂർവ്വം അനുസരിച്ചു കനാൻദേശത്തോളം
യാത്രയായി അവിടെ പരദേശിയായി പാർത്തപ്പോൾ ദൈവം അ
വനോടു അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഏറിയ നിയമവും സഖ്യവും ചെയ്തു—വി
നൊന്നവനും ഭാര്യക്കും വാർദ്ധക്യം കണ്ടനേരത്ത് നിന്റെ ഭാര്യ
ക്കു ക്ലിഷ്ടാതാ സന്തതിക്കുള്ള പുത്രനെ പ്രസവിക്കും എന്നും നി
ന്റെ സന്താനത്താൽ എല്ലാമനുഷ്യരും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടും എന്നും
അറിയിച്ചു— അപ്രകാരം തന്നെ ഇഷാക് എന്ന മകൻ പിറന്നു
അവന്നു എസാവ് യാക്കോബ് എന്നവരും ജനിച്ചു—

യാക്കോബസ്യാപി ഇസ്രയേലേതി സംജ്ഞാം ലേഭേ പരേശ്വരാൽ
അസ്യ ച ദ്വാദശാഭൂവൻ പുത്രാ വംശപിതാമഹാഃ—
പശ്ചാദ്ദുർഭിക്ഷഹേതോസ്തേ ന്യസ്ത്യജ്യാന്വയം ജന്മവൃതം
ആവാസമിച്ഛന്തോ ദേശം മിസ്രാഖ്യം യയുസ്സമേ—

തത്രാപി യാകി കല്ലാലം ശ്രുതെ ഭദെശനുതെല്പ്തഃ
പ്പയോമമാരയാകൊബാഃ പ്രാപ്യാദക്ഷിണ്യദൾനം-
മൂതെഃ പ്രാപ്സ്യ വംശ്യാനാം ഭാവിഭാഗ്യവാചസഃ
യശോദാഖ്യാം പുത്രം സമ്യദ്ദിഗശ്രുതം വശൊന്ദ്രപതിൽ-
ലോകാനാം ശാസിതാ ശാന്തോ യാവന്നാമിദ്ഭവേൽ ഭൂമി-
താവദ്രാജ്യാധികാരസ്യ ഭദ്രശ്രീദാ വംശ സംഭവി-
യാതൊരു ഒന്ന വന്നവരെല്ലാം തെൽ ഒന്ന വന്ന മാനനാമം യന്നു-അ
വൻ ഹൃദയമക്കളൊട്ടും കൂടവഞ്ചകായം നിമിത്തം തെങ്ങളുടെ
രാജ്യത്തെക്കാൾ പുറപ്പെട്ടു വസിച്ചു മരണത്തിന്നു മുമ്പെ പുത്രസന്ത
തികളുടെ ഭാവിഭാഗ്യത്തെ അനന്തരപ്പാടാക്കി പറഞ്ഞു-അതിൽ
യശോദാ എന്ന നാമമെന്നെ കൊണ്ടു ചൊല്ലിയത്-ലോകർക്കു വെണ്ടു
നാശം ന രാജാവ് വരുമ്പോളും രാജ്യാധികാരം യശോദവംശത്തിൽ
തന്നെ ഇരിക്കണമെന്നത്രെ-

യാകൊബെന്നു മൂതെഃ പശ്യാത്തദാം ശൊവവ്യഥെഷു
ക്രമെണമിസരയാശു ബൊധിതം തം പ്രപചക്രിരെ-
നദാലൊകം മനൊനിതം സമുദ്യത്തും പരെശ്വരഃ
സാധ്യം മൊശ്യാഖ്യമചാക്കും ഭിക്കുകൊജ്ജസുമിശ്രതം-
സദൈവശക്തി സമ്പന്നൊദ്ദിമാഃ കൃതാൎത്ഥതാഃ ശ്രിയാഃ
ശക്തിൻ മിസ്ലാപയൻ ലോകം ഭിന്നസ്യം മിസരാജ്ഞി-
തതൊ ഭിശ്രുവശ്ഗ്രാസെന ദെശം പ്രാപ്യാരയാളിധം
ശത്രുസമ്പന്നബുദ്ധിം പുണ്യം നിനായ സംഞ്ജകാം-
ദ്വിമെനതജ്ഞസാത്ര ദത്വാദൎശനമീശ്വരഃ
മൊശ്യാചാൎയ്യം പവിത്രം സാംഖ്യശാസ്ത്രമുപാദിശൽ-
ഇസ്രയെലിയവംശന കൊന്നപ്പെകയുക്തിയാ ക്രമഃ
ഉജ്ജാചാരശ്രെണഷാ യാഗാദിനത്രാദിഷ്ടൊന്നിവിസ്തരാൽ-
പ്രായശ്ചിത്ത മഖാദ്യാൻ പാപശുദ്ധ്യൎത്ഥകാഃ ക്രിയാഃ
യാന്ത്രസ്മിഹിതാൻ താസാം ശക്തിൻ നാസ്തിസ്വഭാവതഃ-
മെഷാദിനാ മനുഷ്യാനാം പാപശുദ്ധ്യെന കല്പിതെ

ചെയ്തിരുന്നതൊഴികൊ: കാണുന്നവരായിട്ടുള്ള അപ്പൊസ്തൊലന്മാരെ-
ശാസ്ത്രമെസ്സിയാ ദിവ്യസത്യം പാപമാർഗ്ഗനാശനം
നെഷ്യത്തെസ്ലീഹായെണം ശാസ്ത്രബിംബപ്രകാശ്യത്ത-
അതിനാൽ ഭവ്യസ്ഥലസ്ഥാനം മുതൽ ദ്വീപരാജ്യങ്ങളിൽ
യാൽ ഭീതിയുള്ളസംഗതൊയാഞ്ഞതൊയൊമൊരുസമ്പൊധിച്ച-
ന്നതൊന്ന്ലൊയാഞ്ഞ്ക്കൂട്ടിമോശ്യത്തിനിന്നുലാള്ളാ:
സർവ്വദൈവമാതാവിന്റെ ഭക്തിയിൽനിന്നും വരുമ്പൊരും-
ക്രിസ്തുശിഷ്യന്മാരായപ്പൊലശിഷ്യത്തെപൊലയൊഗ്യരായ
തമ്മിൽമെരുസിന്റെ ശാസ്ത്രത്തിൽ ശിഷ്യന്മാരിന്നുലാള്ളാ:-
ശെഷവൊഗ്യരായതിഷ്ഠയെപൊലപാലമാസിത്താ:
ഗുരുത്വം സത്യം ശാസ്ത്രം സമസ്ഥം ഭവന്തു ഇതി-
യാകൊണ്ടെക്ഷിണശെഷം വം ശ്രം വിശെരവന്ദിക്കയാൽ ഇന്ദ്രനാ
ൽ അവരെ ബൊധിപ്പിച്ചും നിച്ചുതുടങ്ങിയാറെ ദൈവം മെദശന്ന
ഒരുത്തമനെ നിശ്ചയിച്ചു ഇന്ദ്രരാജ്യാവെക്കും പ്രഷ്കാളരിക്കും അത്ഭുത
ക്രിയകളെക്കാണിപ്പിച്ചു അവനെക്കൊണ്ട് സ്വാവംശത്തിൽ ഇന്ദ്രദ
ശത്തിൽനിന്നു ധരിച്ചു അറിയിച്ച് ആദിമക്കൾനിന്നു ശിലയൊ
ഉംനടത്തിച്ചു- ആ ശിലമെൽ ദൈവം ലിമതഞ്ഞെഴുത്തുകളെ
തന്റെ ധർമ്മവ്യവസ്ഥകൾ ഒന്നതിൽ എഴുതി- ഇന്ദ്രമെലൻ അപ്ലക്കിതിന
യൂന്നത്തും പ്രവർത്തിക്കെണ്ടുന്നത്തും ശൊചം യാഗം മുതലായതിക്കാ
മവും ഒന്നുനിന്നാരെ ഒന്നറിയിച്ചുകൊണ്ടു- അതിൽനിന്ന
ശിഷ്യവൃത്തിപ്രായശ്ചിത്തങ്ങളൊടു മനുഷ്യപാപത്തെ ഇല്ലാതാ
ക്കുവാൻ കഴിയാത്തത്കൊണ്ടും ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്താൽ വരുന്ന
പാപശൊധനത്തിനു ഒരൊരൊ മുമ്പറിയിക്കുന്നു പ്രകാശിച്ചു
വന്നു- ആ യാഗാദികളുടെ പൊഴും അനുഷ്ഠിക്കെണ്ടിയ വന്നു.
അല്ലെങ്കിൽ കല്പനകളെ തെറ്റിയിന്നുവൊ ലക്ഷണം ഭവിക്കയി
ല്ലെന്നു പ്രാപിച്ചുകൊണ്ട് ഇക്കവെറിയ ഉപദെശം അനുഗ്രഹിപ്പിക്കാം
ന്നു ദൈവത്തിന്റെ അഭിപ്രായം-
സത്യവെദസ്ഥലം ശ്രൊതവ്യത്രഥാം ശ്രവണാദ്യം

ഇന്ദ്രയെലാഭായെപശ്ചാൽപ്രാദുസ്സത്താമയാസാമം-
ദ്ധ്യാസന്നമിശ്രാദ്ധ്യസ്ഥാം ഗ്ധാസവ്യം ക്ഷത്രമപ്പ്യ
യൊയശ്ചാതംതിരസ്ഥൎഷ്ഠാ സദണ്ഡായ്ഷ്യാഭവെദിതി-
തൊലരാന്തംത്രെഷ്ടിത്ര- കൎത്താവ് എന്റെശെഷം ഇന്ദ്രയെമി
ത്തിവൈവരൊരുപ്രവാചാകനെനിയൊഗിക്കും അവൻ ഇദെതിപ്പിത്ത
ല്പ്പം നിങ്ങൾ കെൾക്കെണം അവനെന്നുതെങ്കിലും തിരസ്കരിക്കുന്നാൽ അ
വനെ ദണ്ഡ്യൻ ആക്കും എന്നത്രെ-
ഇന്ദ്രെക്ഷലൊ അതവൊവൎഗ്ഗഃ പശ്ചാദെവെശപ്രതിഷ്ഠതെ
ഉപസ്ഥിതഃ കാനാന്ദെഷ്യതത്താഥാനെസ്വരാഷ്ടിതഃ-
ഇഷ്വാസിദ്ദി ശ്വരന്ദെസ്യ മസ്ഥിൻ പുണ്യെകലെനിശം
മൽഞ്ഞാനം നിൎമ്മലം തിച്ചെഷ്ടഷ്ഠെലദ്ധ്യാഗ്യാഷ്ടനാമഹമെ-
ഇതശ്ചാഖ്യാന്യഷ്ഠദെശെഷുഭ്രമന്ധ്യാനാപ്പൂതൊഷ്ഠസാ
സമ്പൂൎണ്ണ്യാമലാദിസ്ഥിസ്സൎവ്വജ്ഞാപ്ലൂയാദിതി-
സതിന്ദ്രയെലബ്ലൊവൎഗ്ഗഃ ക്ഷിതാഷ്ണഃ കുശലപ്രദം
ദ്ധ്യക്ഷാപരെശ്വരം ദെവാൻ തന്നിദ്ധ്യാനഭ്യെതസ്യൈതൽ-
തദെശ്വരെണസന്ത്യക്താ യൊഗ്യദണ്ഡകരെണതെ
ഉൽക്രാന്താശ്ശത്രുഭിൎദ്ദിഷ്ട്ടൈ മെഃ പൈത്രംന്നാനാവിധത്തിഷ്ഠ-
കദാതുസ്ഥിയപാവെഭ്രന്തെന്തതച്ച്യപുനൎദ്ദിഭ്രം
നിവെഷനിരതദാതാൻസദ്ധ്യാരദയാമയഃ-
സൽപാപാൽഭ്രമതിലാനം തെഷാം ഇത്യൎത്ഥിശ്വരഃ
സദാജ്ഞാവാഹകാൻസാധുനാചാൎക്കാഷ്ഠഹൈരെതയൽ-
തൊസന്തശ്ച്വശ്വരെ ഭക്തിം ധൃത്വാശ്ചാന്താനപാദിശൻ
വാത്താശ്ച ദൊഷ്ടികഃ പശ്ചാൽ തെഷാം പദാമതസ്സരശ്രിതഃ-
പ്രാകശ്ചതത്തസമകാതീന്മഹാന്തം വംശതാരകം
സ്വാപശ്ചാൽ പ്രൊമുത്തത്യ്വം സാദെശദ്രൃദതപ്രദം-
മിന്നെ ഇന്ദ്രയെൽ ജൊതിക്കാനാൻ എന്നവാക്കതദെശത്തിൽ ഏതി
ദൈവം നല്ലുന്നഉതരൊരൊ ജ്ഞന്യങ്ങളാൽ നന്ദിനെന്നടക്കിപ്പാൎത്ത-
ന്ന ശിൽ ദൈവത്തിൻ വിചാരം കൊണ്ടാൽ ഇതാ എന്റെ പ്രജ

ത്തിൽ ഇത്രം ശുദ്ധജ്ഞാനവും ഐശ്വൎയ്യസേവയും നടക്കുന്നു. ചുറ്റു
മുള്ള ദേശങ്ങളിൽ മൂഢതയാകുന്ന ഇരുട്ടു നിറഞ്ഞതു പൊക്കുവാൻ
ഇസ്രയെലിൽ നിന്നു വെണ്ണം സത്യവെളിച്ചം പരന്നു വീഴുകയെണ്ടു. എന്നത
ന്നെ. ഇസ്രയെലരൊ ഉപകാരം മറന്നു തങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ ത്യജിച്ചു
പലദെവകളെ പൂജിച്ചു തുടങ്ങി. അതുകൊണ്ടു അവൻ അവരെ ശിക്ഷി
ച്ചു ശത്രുക്കളുടെ കൈവശമാക്കി കൊടുത്തു എങ്കിലും അവർ തങ്ങളുടെ
ദൊഷം വിചാരിച്ചു അനുതപിച്ചു ദൈവത്തെ പിന്നെയും പ്രാൎത്ഥി
ച്ചു തുടങ്ങിയാൽ അവൻ കനിഞ്ഞു അവരെ ഉദ്ധരിക്കും. ഇങ്ങിനെ
ഒരൊരൊ നടപ്പുകളാൽ ഇസ്രായെലിനെ വളൎത്തുമ്പൊൾ തന്റെ അഭി
പ്രായവും ഭാവിവൎത്തമാനങ്ങളും അന്നന്നു ചൊല്ലെണ്ടതിന്നു ഇസ്രായെലി
ൽ അനെകം ഉപദെഷ്ടാക്കന്മാരെ അവരിൽ അയച്ചുവന്നു. അ
വർ പ്രവാചകന്മാർ എന്നും നബിമാർ എന്നും ഉള്ളവർ. അവർ എല്ലാ
വരും തങ്ങളുടെ ശെഷം വരുവാനുള്ള അഭിമാനനായ വംശരക്ഷി
താവെ സ്തുതിച്ചു അവകാലങ്ങളെ പ്രസിദ്ധിച്ചു നടന്നു—

അസീത് സഹസ്രവൎഷെഭ്യഃ പ്രാക്ക്രിസ്തൊഃ കാല്പരാ
തദ്ദെശഭൂപതിൎദ്ദാവിദ്യാ ഭക്താഗ്ര്യ കൊവിദൊ—
സ്വവംശ്യമഹിമൊദ്ദെശസു കലെശൊഭനമിഷ്ടതഃ
അത്രുതശ്ചൊപായെപ്രാപ്തൊത്സപ്രണിന്നൊം പ്രഭൊമമാം—
ബലം ശത്രുതാം സ്വാതാബ്ദാ ദ്രൊണതാം ജൈസനതം
സിംഹാസനം ചൈതെവെതാരുദ്രസിദ്ധം സനാതനം—
ഉദക്ഷ പ്രാപ്തമസ്യൈസ്തു ആസ്യാം ദാവിദസെനകഃ
നാനാശീലവെശദ്വ്യസ്തൃശത്രൊ പ്രജ്ഞഗൌരവം—

ആയവരിൽ പ്രസിദ്ധൻ യഹൂദഗോത്രത്തിലെ ദാവീദ്രാജാവ്
തന്നെ ലോകരക്ഷിതാവു നിന്റെ വംശത്തിൽ ജനിക്കും എന്നും നി
ന്റെ രാജ്യവും സിംഹാസനവും എന്നെന്നേക്കും നിലനില്ക്കും എന്നും ദൈ
വം അവനൊടു അരുളിച്ചെയ്കകൊണ്ടു അല്ലാതെ ദാവീദ് ദെവാത്മാവിനാൽ കാ
ണ്ട ഭാവിവിശെഷങ്ങളെ നാനാസങ്കീൎത്തനങ്ങളാൽ വൎണ്ണിച്ചു അതാ
താവ് എന്ന പ്രകാരം കഷ്ടപ്പെട്ടു സ്വശരീരത്തെ ബലിയാക്കിയന്നു

ഷ്ഠ്യാഷ്ഠാതിക്കാരുടെ ഹിതനായിവരുമെന്നും. ഈ പ്രകാരം ദൈ-
വം അവനെയത്രെ തന്റെ വലഭാഗത്തിരുത്തി ശത്രുക്കളെ-
യും കാലടികൾക്കാസനം ശത്രുക്കളെയും. അവന്റെ പാദപീഠമാക്കിവെക്കും.
എന്നും. മറ്റും വിവരിച്ചു പാട്ടുകളും ചെയ്തു-

തൽപശ്ചാൽക്രമശോന്യേപി യഹൂദ്യാം ഭവ്യവാദിനഃ
ഭവ്യം പ്രാദുർഭവം തസ്യ പ്രോചുരീശ്വരശിക്ഷിതാഃ-
തേഷാമിഷായനാമൈകോപി ശൈശവേണ പ്രസിദ്ധ്യതി
യസ്സാർദ്ധദ്വിശതാബ്ദേഭ്യോ ദാവീദാഖ്യാദനുദ്ഭവൽ-
സജ്ഞാനശ്ചാരാക്ലിഷ്ടതജ്ഞാനാനുഭൂത്യാതിതാന്തരലോചനഃ
ഉൽകൃഷ്ടനൈശ്യേക്ഷമാണോ ഭവിഷ്യൽ പശ്യന്നേവമവർണ്ണയൽ-

ഇഷായുവാച ।

അസ്മഭ്യം ജായതേ തോകമസ്മഭ്യം ദീയതേ സുതഃ
ധുരം രാജ്യാധികാരസ്യ യസ്സ്കന്ധേ ധരിഷ്യതി
സച ബോധാലോത്ഭുതോ മന്ത്രീ ശക്തിമാൻ പരമേശ്വരഃ
നിത്യസ്സന്ധീശ്വരശ്ചാപി സംജ്ഞാഭിരഭിധാസ്യതേ
ദാവീദാഖ്യാസനസ്ഥസ്യ തസ്യ രാജ്യം സദൈധിതാ
സന്ധ്യാവൃദ്ധ്യം ന്യായധർമ്മാഭ്യാം ദൃഢീഭൂതോദയാന്വിതം

ദാവീദിന്റെ ശേഷം വെറെ യഹൂദന്മാർ ദൈവോപദിഷ്ടരായി ഭാവിയിൽ ജനിക്കുന്ന രക്ഷിതാവെ അറിയിച്ചതിൽ യശായ എന്നവൻ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധൻ അവൻ ദൈവജ്ഞാനത്താൽ ഉൾക്കണ്ണുതെളിഞ്ഞു പറഞ്ഞതു നമുക്കൊരു ശിശു ജനിക്കും. ഒരു പുത്രൻ നമുക്കു നല്കപ്പെടുന്നു രാജ്യാധികാരഭാരം അവന്റെ തോളിന്മേൽ ഇരിക്കും. അവന്റെ പെരൊ അത്ഭുതൻ-മന്ത്രി-ശക്തിയുള്ള ദൈവൻ-നിത്യപിതാവ്-സമാധാനരാജാവ് എന്നുള്ളതാകും.-ദാവീദ്രാജാസനത്തിന്മെൽ അവന്റെ വാഴ്ചയും സന്ധിന്യായങ്ങളുടെ വർദ്ധനവും ഇളകാതെ മുഴുത്തുപൊരും എന്നത്രെ.

പുനസ്ത്യാ ദാവീദിം വാർദ്ധ്യാം വ്യതീതാമിവ കല്പയൻ
ഇഷായസ്തസ്യ മൃത്യോർബാധം ദുഃഖഭോഗമവർണ്ണയൽ

ന്യസ്തസക്ലേശഭാഗ്യഃ ഖിമനുജൈര്യസ്യ തിരസ്കൃതഃ
പാരന്ത്ര്യാസ്ലോകമേവാസൌഖ്യഃ പംസെവഹിനവാശ്രനഃ-
സ്വജ്ഞാനേനാഹതഃ ക്ലിഷ്ടൈര്യസ്സ്വാമിരമന്ത്യത
പരന്ത്രവസ്ത്രൈസ്താനേസ്തൈദോഷൈഹതൈരസ്സതന്ത്ര-
ത്രസ്ലോകമേവരക്ഷായൈതെനശാന്തിരഭൂദ്യത
താത്ഭക്താസ്താധനാലൈലുവപാപംസ്ഥാസ്തുംലഭാമവൈ-
വന്ദിംസ്രൂലാസംസാരസാഗൈഃ ശൂഭാണായ ഭൂമിമ
വയംതപാംമഹാംസ്യാം ത്വമ്മിശോമുമേദോഷയാൽ-
നിർവ്യംഗ്യൈ വസ്താപ്യസൌനസെവനാഖിന്നിദോഷത
പ്രധായക്ഷിയമാനോവിരവതസ്ഥാപ്തിസ്സവഃ-
സമ്പ്രാണോംഗ്യാതിതാത്യാഗ്ലെവരപാപ്യതധരഃ
സ്വഖണ്ഡോദോഷിണോംമദ്വ്യദോഷഹീനൌപ്യശ്ശന്ത്യത-
ന്യസ്താനംത്രപാപിംദ്രപാദ്ഃ ഖഭോഗാദനന്തരം
സാഷ്ണ്യമന്ത്ര്യംപശ്യന്നീര ശ്ലിഷ്ടസന്ത്സ്യൈ-
ഖതാസേനമാമകായത്നൈസ്സേവകാഃപരദണ്ഡഭാക്
സ്വാസ്ഥ്യജ്ഞാനേനഭൂമിസ്ഥാഃ മനുഷ്യാൻസാധയിഷ്യതി-

അവൻ മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കാതെ കഷ്ടമരണങ്ങൾ അനു
ഭവിക്കുന്നതു ... പ്രകാരം - അവൻ ക്ലേശ
പീഡകളെ അറിഞ്ഞു മനുഷ്യരാൽ തിരസ്കൃതനായി എങ്കിലും
നമ്മുടെ ദുഃഖങ്ങളെ ഒക്കയും അവൻ അനുഭവിച്ചു - നാമൊ അവൻ ദൈ
വത്താൽ ശിക്ഷിതനും പാപഫലത്താൽ പീഡിതനും എ
ന്നു നിരൂപിച്ചു നമ്മുടെ ദോഷങ്ങൾ നിമിത്തമായി അവൻ ഹിംസിക്ക
പ്പെട്ടവനായി ഉള്ളവനാകുന്നു - നമ്മുടെ രക്ഷക്കായി അവൻ ശിക്ഷയെ
അനുഭവിച്ചു അവൻ കൊണ്ട അടികളാൽ നമുക്ക സൌഖ്യം ല
ഭിച്ചു - നാം ആട്ടിൻകൂട്ടത്താൽ പൊലെ വഴികളിൽ നിന്ന തെറ്റി ഉഴ
ന്നപ്പൊൾ ദൈവം എല്ലാവരുടെയും ശിക്ഷയെയും അവന്മേൽ
ചുമത്തി അവനും ഇടയനെ കൊല്ലുന്നിടത്ത ആട്ടിൻകുട്ടി പൊലെ അട
ങ്ങി പാർത്തു - ഇങ്ങിനെ അവൻ അനേകരുടെ പാപങ്ങളെ പെ

റിതന്നെ താൻ ബാക്കിയാക്കികൊണ്ടു അത്രയുമിത്താം. അവൻ നെടു
കാലം ജീവിച്ചു വഷിയാസന്തതിയെ കണ്ടു തൃപ്തനാകും. ധര്‍മ്മിഷ്ഠനാ
യ എന്റെ സെവകൻ അനെകരുടെ ദൊഷങ്ങളെ സഹിക്കയാൽ തന്റെ
ജ്ഞാനത്താൽ അനെകർക്കു ശുദ്ധിവരുത്തി ലൊകം എങ്ങും ജയിച്ചു
നടക്കും. എന്നു മുതലായ പ്രവാചകങ്ങൾ-

ഇഷ്വാകുദ്വരം പശ്ചാൽ മിക്കാരണ്യാ ഭവ്യവാചകാഃ
ഏവം പ്രകാശയാമാസുരത്ഭുതം ജന്മസ്ഥലം പ്രഭൊഃ-
ഹെതും യദ്രുമിദെഹികൈവുമ്പൈ ചാത്മാഹമപ്രതെ
യഥൊദിനാം സഹസ്രം ഷഷ്ഠിം ജഘന്യ തൊന്നഗഞാ ന്യസെ-
ദസ്യുഖെലാഭിരെവാ ഭാഗിം ദാരുബ്ബോഹിതസ്സുതിം ശ്രുതി
പരത്രസൃഷ്ടതൊ വ്യാസീ ദനാദിശുദ്ധാന്യതസ്സുതിഃ-

അനന്തരം മീകാഹ എന്ന പ്രവാചകൻ മിശിഹായുടെ ജന്മദെശ
ത്തെ കുറിച്ചു തിട്ടമൊണ്ണും- അല്ലയൊ യഹൂദാതറക്കളിൽവെച്ചു
വാൻ വൊരാത്ത ബെത്ലെഹെം എഫ്രാത്തെ നിന്നിൽ നിന്നു ഇസ്ര
യെല്ലിനെ ഭരിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടുവരും. അവന്റെ പുറപ്പാടു പൂര്‍വ്വത്തി
ലും അനാദിയും ആകുന്നു— ഇങ്ങിനെ ദൈവവശാൽ അനെകം സ
ത്യബൊധകന്മാർ ജ്ഞാനകൊലിൽ ഉദിച്ചു പാപവാഴ്ചയെ ഇങ്ങി
നവാരക്കുകതായിന്നവഴിയെ ഒരുക്കി നടന്നെങ്കിലും ആ ജൊ
തിമിക്കവാറും ഒക്കാതെ പൊയി ദൈവത്തൊടു ദ്രൊഹിക്കയാ
ൽ അവൻ കറൊനിങ്കാ ഇങ്കളെ വരുത്തി അവരുടെ നാട്ടും നഗ
രവും ശത്രുസൈന്യങ്ങളെ കൊണ്ടു സംഹരിച്ചു ശെഷിച്ചവരെ പ
രെ പരദെശത്തു ഒവചം പ്രവാസം കഴിപ്പിച്ചു- ഇങ്ങിനെ നിവൃത്തി
കാലത്തു കൂടക്കിപ്പരിപ്പാർന്നെഴിലെയാമിപൊകാതെ പാശ്ച
പ്രകാരം രക്ഷിതാവ് വരും എന്നു ആശ്രയം കൊണ്ടിരുന്നു- അ
ക്കാലം ആ ദരിദ്രൻ ആയി വന്നു പറഞ്ഞവൻ ദാനിയെൽ ആ
കുന്നു—

നാക്ഷ്യപഞ്ചാശദ ദ്വൈഹെഭ്യ സ്ത്രീണ്യഷ്ടൗ ന്യാഗതെന്റെ
ആചാര്യാ ദാനിയെലാഖ്യഃ പ്രൊചെ കാലന്തദാഗതെഃ-

സദ്ഗതൊഗാൎഗ്ഗ്യായെലാഖ്യന്താസ്മിൻ വെപ്യപന്യസിതഃ
അഭിഷാരശ്രിയം ഭവ്യാം വാൎത്താമെവമദൎശയൽ
രൊധനായാപരാധാനാം യക്തൊന്നശ്ചപസമാപ്തയെ
പാപസ്യശൊധനാൎത്ഥായ ഇത്യുദ്ധൎമ്മപ്രവൃത്തയെ-
സമാപ്ത്യൈ ഭവ്യവക്തൄണാം സ്വപുണ്യസ്യാബ്ധിപൂൎത്തയെ
ഇത്യെതെസംസിദ്ധ്യൎത്ഥം പവിത്രതാവതൊരെ-
സപ്താഹസപ്തകം കാലം വിജ്ഞാനിനിരൂപിതം
പുനൎശ്രുശലെം പുൎണ്ണാനിൎമ്മിത്യൈശാസനാവധി-
മശിഹാകാലപൎയ്യന്തം സ്യാൽ സപ്താഹൊനസപ്തകഃ
ഹന്തൈവമെതമശിഹൊസാവാസ്സനൈവൈതവെത്തന-

ആയവൻ സ്വജ്ഞാതിയുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനുള്ള കാലത്തെ ഒ-ക്കുറിച്ച നൊക്കുമ്പൊൾ മശിഹാ എന്നും ക്രിസ്താൻ എന്നും ചൊല്ലുന്ന ദൈവാഭിഷിക്തൻ വരെയുള്ള കാലങ്ങളുടെ ദൈവദൂതന്റെ വായി-ൽനിന്നു കെട്ടറിഞ്ഞു യഹൂദർ സ്വദെശത്തെക്ക മടങ്ങിചെ-ന്നശെഷം യെറുശലെം നഗരത്തെ പിന്നെയും പണിതു പാൎത്തു-ടങ്ങിയ നാളും കണ്ടു- അന്നുമുതൽ അവർ അന്യരാജാക്കന്മാ-രാൽ ഉപദ്രവിച്ച പലവിധെന ക്ലെശിച്ചിരിക്കുന്നൊളം ഉള്ള പ്രവാച-കന്മാരുടെ വാക്കിലെഴുതിയതും നിശ്ചയകാലത്തെ പാൎത്തി-രുന്നു—

അമീഷാം ഭവ്യവക്തൄണാം സൽസൂക്തഗ്രന്ഥസംഹിതാ
യഹൂദ്യാ ക്രതാ വൎണ്ണ്യാ പ്രചലത്യുനാവധി-
ക്രിസ്തസ്യാവതാരാൽ പ്രാക്ക്രിയൊ വൎഷശതത്രയാൽ
തൽഗ്രന്ഥസംഗ്രഹസ്യാൎത്ഥായാവന്യാഭിഭാഷയാ-
ന്തരെതാമഹാത്മനൊ ശിക്ഷാ പെൎജ്ജാതിപ്പ
ഇസ്രായെലീയരിന്നാസ്യന്തൊകാം തൊകാമജ്ഞായത-
താദാപാശ്ച്യാത്യലൊകെഷു യവനാരൊമിണൊപിച
ഗ്രണൈൎമ്മഹൊന്നാ കിം പ്രാപ്യാദ്യത്തയന്മശിഹ്തലെ-
ക്കെശവഷുവരിതാഃ നെപ്പൂക്രമശശ്ച പ്രണൊദിതഃ

തെഷാം ഋഷികഃ പ്രതിദ്ധ്യാനസ്ഥൂലവെത്രാമിഭാരതാ-
പരന്ത്രസൎവ്വവിജ്ഞാനപരിപൂൎണ്ണരകുതെഷാപി
തദ്ദെവൊപദെശം ജ്ഞാനംസൎവ്വമാൽ കൃഷ്ണമദ്ദൃഷ്ട്യ-
ജ്ഞാനാസ്ത്രാധാരണാദസ്തി ഇഹ ജ്ഞാനന്തുഃ പൂൎവ്വശാരം
അനശ്ശ്യാൻ ബഹുലാൻ ദെവാൻ ഭ്രാന്ത്യാ മൊഹകല്പിതാൻ-
നിജ്ഞൊഷ്ഠാപരമാത്മാനെ കൃഷ്ണ ജ്ഞാനസവൊല്പമാ
ശാസ്ത്രാഭാവാത്സാധനാദ്യുപ്യാത ത്വംഗന്തും നിഖെഷ്ടിരെ-
ക്രിയന്താംഗശാസ്ത്രയത്താരെയ ശ്രെദ്ധ്യാഃ പരദെശഗാഃ
ബഹുത്ത്ര സന്ന്യസ്ത്രശാസ്ത്രസന്ന്യാസ വൎമ്മത്വം നിതാന്താഃ-
ഉത്തമം ഭിന്നവ്യാസ്ത്രാത്രഃ പ്രതിച്ഛ്യാം വിസ്തൃതാഖ്യാ
അനൈക്യെപ്പ്രവാഹസന്ദിരന്ദ്രൂയസാദുഷ്ടത്വാം -

യഹൂദരെന്നടക്കിവാഴുന്നപാരസികാദികൾ വാഴിപൊരുന്നൊൾ യവനരൊമർ എന്നുപറഞ്ഞോരെവംശങ്ങൾ പ്രാഭവം കാട്ടി ഭാരതഖണ്ഡരുത്താളെയും തങ്ങളുടെ കീൎത്തിയെ പരത്തി-ആയവൎക്ക യഹൂദരും വശമാകുന്നതിനാൽ അവരുടെ പ്രവാചകാദി വെദഗ്രന്ഥങ്ങളെ യവനഭാഷയിൽ ആക്കുവാൻ സംഗതിവന്നതിനാൽ വന്നഉപകാരം എത്രയും സാരമുള്ളത-യവനർ വിദ്യകളിൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവരും മറ്റാനെഷണം ചെയ്കുന്നവരും കൊണ്ടും ശെഷം സകലജാതികളെപ്പൊലെ ദെവവിഷയം മുഢതാവിഗ്രഹങ്ങളെ ദെവകളെ സങ്കല്പിച്ചു സെവിച്ചു നടന്നു-യഹൂദരൊട്ടിടപെട്ടുകയാൽ അത്രെപാവൊല്ലത്തിയെയും ദൈവധൎമ്മത്തെയും ഗ്രഹിച്ചുതുടങ്ങി മനുഷ്യരാൽ ഒൎന്നുവതും ഇല്ല ദൈവം ജനയപ്പാൻ ഇങ്ങളെരക്ഷിതാവിൽ അത്രെന്നുശവെക്കെണ്ടത് എന്നബൊദ്ധ്യം വന്നു-

യഥാ പ്രതിച്ഛ്യയൊലൊകൊഷ്ണതഥാ ഗ്രാഹ്യെത്ര ഭാരത
ക്ഷിതാവൈശാവതാരസ്യ മതമാൎത്തിര്യസദാ-

യഥാ ഭഗവല്ഗീതായാം

യദാ യദാഹി ധൎമ്മസ്യ ഗ്ലാനിൎഭവതി ഭാരത-

അഭ്യുത്ഥാനമധൎമ്മസ്യ തദാത്മാനം സൃജാമ്യഹം -
പരിത്രാണായ സാധൂനാം വിനാശായ ച ദുഷ്കൃതാം
ധൎമ്മസംസ്ഥാപനാൎത്ഥായ സംഭവാമി യുഗെ യുഗെ-

എന്നതിനിന്റെ അൎത്ഥമായ ഭഗവൽഗീതയിൽകൂടെ കാണുമെന്ന് ഉണ്ട- ധൎമ്മത്തിന്ന ഹാനി വരുമ്പോൾ അധൎമ്മം പൊങ്ങിവരുമ്പോൾ ശിഷ്ടരെ രക്ഷിപ്പാനും ദുഷ്ടരെ ശിക്ഷിപ്പാനും ധൎമ്മത്തെ സ്ഥാപിപ്പാനും ഞാൻ തന്നെത്തന്നെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു എന്ന ഭഗവാന്റെ വാക്ക- ഇതിന്നെ യുഗം തൊറും സംഭവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞതു തൊന്നുന്നു- ദൈവപുത്രൻ ഒരിക്കൽ മനുഷ്യജന്മം ധരിച്ചിട്ട അവതരിച്ചാൽ മതിയെന്നാൽ മനുഷ്യൎക്ക എല്ലാം പിറന്നാൾമുതൽ എന്നന്നെക്കും ഉപായം [illegible] എന്നത്രെ ദൈവാഭിപ്രായം-

ഇതി ശ്രീ [illegible] മാഹാത്മ്യെ [illegible] മഹാമൊഹ [illegible] പ്രകരണെ നാമ
പ്രഥമോധ്യായഃ -

അന്യായമാൎഗ്ഗൈഃ പുഷ്ടം നരൈൎഭൃതം [illegible]
[illegible] ലൊകെ [illegible] പ്രഭാകരഃ
[illegible] ദെവതാം [illegible] -
[illegible] മാസ്സിൽ [illegible] വസന്തസ്ഥി
[illegible] മഹാ [illegible] -
[illegible] മദ്ധ്യെ [illegible]
[illegible] ഭൂമൌ [illegible] ഭം തവ
[illegible] സ്ഥാനം [illegible]
[illegible] വൈഭവം [illegible]
[illegible] ബൊധനം [illegible]
[illegible] മഹാ [illegible] ഗ്രഹം
[illegible] സംഭവ [illegible]
[illegible] മഹാ [illegible] ജനാഃ
[illegible] സുഖം [illegible]

ഏകതസ്തുസ്വാമിനി കൊച്ചെകന്ഥമെതത്തൈവോമമ
പുംസംസംബന്ധംവിനാസ്ത്രീ തത്തൊദ്ഭുതൊ ഭവിഷ്യൽപുന:
പവിത്രജനശ്ചാരസ്യാത്മാകന്യാ ഭവാമാശ്രയിഷ്യതി
സർവ്വേശ്വരസ്യശക്തിശ്ചാച്ഛായാം കരിഷ്യതിവൈപരി
അതസ്മാൽഗർഭതൊ ബാലൊയ: പവിത്രൊജനിഷ്യതെ
സ്തനു: പരെശ്വരസ്യേതി സമഹ്വാത്മാഭിധാസ്യതെ
മത്തിയാത്ര തതൊവാദീദ്ദാസീ ശർവ്വസ്യാം തഥാമമ
സംസിദ്ധ്യം ത്വവചൊസ്തുവിത്യന്തർദ്ധാനമധികയത-

പ്രായെ നെഞ്ഞുങ്ങൊദയത്തെ കുറിക്കുന്ന രശ്മികളെ മുമ്പിൽ ക്ലി
ട്ടിഞ്ഞയച്ചുവിതറിയശേഷം നിക്ഷെപ്തൻ താൻ മുങ്ങെഴുന്നള്ളുന്നകാല
ത്തിൽ ഉദിച്ചു - യഹൂദരാജ്യത്തിൽ ദാവീദ്രാജവംശത്തിൽ മറിയമെ
ന്നുള്ളൊരു കന്യകക്കു ദൈവദൂതൻ പ്രത്യക്ഷനായി പറഞ്ഞു - അനു
ഗ്രഹപൂർണ്ണയായുള്ളൊവെ സ്ത്രീകളിൽ ധന്യയായവളെ നിന്നൊട ദൈവം
തുണയുണ്ടു എന്നു കെട്ടു അവൾ ഭ്രമിച്ചു വിചാരിച്ചാറെ മറിയെ ഭയ
മരുത് - ദൈവാനുഗ്രഹം നിനക്കു ലഭിച്ചു - നീ ഗർഭം ധരിച്ചു പുത്ര
നെപെറ്റും അവന്നു യെശു എന്നു നാമമിതാവാകുന്നു ചെറിടെ
നും അവൻ വലിയവനും യാക്കൊബ് വംശത്തിന്നു എന്നും രാജാവും
ആകും എന്നു കെട്ടപ്പൊൾ - മറിയ പുരുഷനെ അറിയാത്ത എനിക്കു ഇ
ത് എങ്ങിനെ സംഭവിക്കും എന്നു ചൊദിച്ചതിന്നു ദൈവത്തിൻ പരി
ശുദ്ധാത്മാവ് നിന്മെൽ അധിവസിക്കും ദൈവശക്തിയും നിന്മെൽ ആച്ഛാ
ദിക്കും - അതുകൊണ്ടു നിന്നിൽ ജനിപ്പാനുള്ള പരിശുദ്ധ ദൈവപുത്രൻ
എന്നു വിളിക്കപ്പെടും - എന്നു ദൂതൻ അറിയിച്ചു മറിയയും ഞാൻ
കർത്താവിന്റെ ദാസി ആകുന്നു കല്പിച്ചപ്രകാരം എനിക്കു ഭവിക്ക
ട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു ദൂതൻ മറകയും ചെയ്തു -

ശ്രീയൊസെഫസ്യജായെനാ: കശ്ചിദ്ദാസീത്ത്രകിമ്പൃതി
തത്ത്വെസൗമാം കന്യാം വരദത്താ പ്രാഗത്ഭ്യ
അവസ്ഥാ താ ഗൃഹീത്വാ നെവ്യവിചാരസ്യ ശക്യാ
സൽകന്യാം ഗർഭഹെതവെ ജ്ഞാവജ്ഞാത്വാ സമകാല്പ്പെയാൽ

ഏതസ്മിന്നയമാനപത്യവ്യാകുലാത്മാ സധാൎമ്മികഃ
സ്വപ്നേ ദൃഷ്ട്വാ വിഭോർദ്ദൂതന്തസ്യാജ്ഞാമത്രണോദിതം
ഹേ ദാവിദ്പുത്ര യൌസേഫ ത്വം മാവജ്ഞാത്മനഃ പ്രിയം
തൽഗൎഭോഹ്യദ്ഭുതശ്ശുദ്ധാത്മാ പവിത്രസ്യാത്മനോ ഭവൽ
ഇത്യുക്തശ്ശ്രുതവാക്യേന നിൎമ്മലാത്മാം വ്യവാഹസഃ
ശുശ്രൂഷൻ ഗൎഭധാരിണ്യാ നാസങ്ഗത്യ തയാ സഹ

അവൾക്കുമുമ്പെ വിവാഹത്തിന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത യൌസേഫ എന്നൊരുത്തമൻ അവളുടെ വൃത്താന്തം കെട്ടു ശങ്കിച്ചു അവളെ ത്യജിപ്പാൻ വിചാരിക്കുമ്പോൾ സ്വപ്നത്തിൽ ഒരു ദൂതൻ കാണായി പറഞ്ഞതു—ദാവിദിൽ പുത്രനായുള്ളൊവെ നിന്റെ ഭാൎയ്യയെ കൈക്കൊൾവാൻ ശങ്കിക്കേണ്ടാ—ദൈവാത്മാവിനാൽ അവളിൽ ഉത്ഭവിക്കുന്നവൻ പ്രവാചകന്മാൎക്കു വെളിപ്പെട്ടു വരുത്തി സ്വജനത്തെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു ഉദ്ധരിക്കും എന്നു കേട്ടാറെ അവൻ നിൎമ്മലകന്യയെ വിവാഹം ചെയ്തു പ്രസവം വരെ സങ്ഗിക്കാതെ വസിച്ചു—

തസ്മിൻ കാൎയ്യവശാൽ പശ്ചാൽ പുരേ വെത്‌ലഹമാഖ്യയേ
ദാവിദീയസ്ഥലേ താഭ്യാംഗന്തവ്യം സ്വഗൃഹാദഭൂൽ
തത്ര്യമുദ്രരായാത്രസ്ഥാനമത്യമവാപ്യസാ
ഭവിഷ്യദ്വാദിഭിഃ പ്രോക്തം ക്രമാൽ സുഷുവെ സുതം
ഷിവെശ്വ വിശ്വസാമ്രാജ്ഞേണ്യാമും വൈത്ര്യരാജ്ഞൈഃ
വസ്ത്രഭോജനപാത്രേ ച സദ്ഭൂതശമാപ്പയൽ
തദാതത്തികടൈക്ഷേത്രകതിമിന്നെ ഷവാലകാഃ
രാത്രൌ ജ്ഞാനമിണോമിനാം സ്വാഷാം രക്ഷാമകുൎവ്വത
തദൈത്രതെഷ്ടമഹാതേജ ഖേചരം പാൎശ്വഭാസത
ജിഭ്രാന്തുപസ്ഥിതശ്ചൈ കോദ്ദ്യതൈഖൈശാൽ പ്രേഷിതം
അഹോ മാ ഭൈഷ്ട ഭദ്രം ഹി സമാചാരം ദദാമിവഃ
ഖൈഷ്ടാദ്യദാവിദഃ പുത്യാഖ്യാതോ ലോകമോക്ഷ പ്രഭുഃ
ഇത്ഥം സത്യമനാ പ്രോക്തോ സദ്യോ നാകാദുപസ്ഥിതാ

സാദ്ധ്യാനാം ഛന്ദരെതാമീശ്വരസ്യാന്തികെഗണെ
സൎവ്വജ്ഞസ്യാഖിലമാഹാത്മ്യമീശ്വരസ്യപ്രശിക്ഷതാം
ശാന്തിൎഭൂയാൽ പൃഥിവ്യാന്തു ജനാനാഞ്ചപ്രസന്നതാ
ഇതിഗീതൈശ്ശബ്ദതാനാംച സൂക്തൈരന്തരമീക്ഷിത
ഗതാശ്ചമെഷപാലെന്ദ്രഷ്ടുംപ്രാപസൽബാലദൎശനം

അനന്തരം ഒരുകാൎയ്യം നിമിത്തം ഇരുവരും യാത്രയായിബെത്ല ഹെം എന്നെദാവിദ്ദിൽ വന്നപ്പൊൾ വെറെസ്ഥലംകിട്ടാക്കയാൽ ഒരാലയിൽ വാഴുന്നെരം തന്നെ അവൾ പുത്രനെ പെറ്റു ശീലവസ്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു ലൊകരാജാവെ പുല്ലുപൂക്കത്തൊട്ടിയിൽകിടത്തി അന്നരാത്രിയിൽ തന്നെ ആട്ടുകളെ കാക്കുന്ന ഇടയന്മാൎക്ക് ദിവ്യതെജസ്സു കാണായി ഒരു ദൈവദൂതനും പ്രത്യക്ഷനായി ഭയമരുത് ഇന്നു നല്ലസമാചാരം ഉണ്ടു ഇതിന്നു അവൻ രക്ഷിതാവ് ഇന്നു ദാവിദ്ദിൽ ജനിച്ചു നിങ്ങളും ചെന്നു കാണ്മിൻ എന്നു അറിയിച്ചതല്ലാതെ പെട്ടെന്നു ആകാശത്തിൽനിന്നു സ്വൎഗ്ഗത്തന്മാരുടെ സ്തുതികൊട്ടു ഇപ്രകാരം — മനുഷ്യജാതിയിൽ പ്രസന്നതയുണ്ടാകയാൽ സ്വൎഗ്ഗവാസികൾക്കു ദൈവമഹത്വവും ഭൂമിയിൽ ദിവ്യസന്ധിയും വിളങ്ങിവരുന്നതാക — എന്നതിനാൽ സന്തോഷിച്ചു ആ ഇടയന്മാർ ഉണ്ണിയെ ചെന്നു ബാലനെ കണ്ടു അത്യന്താനന്ദം വൎദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്തു —

ശിഷ്യ ഉവാച

യൊവതിജീൎണ്ണാഗൃഹെണത്രാതാസൌകഥമീശ്വരഃ
കഥമീശാത്മജശ്ചൈത്യകൃപയാവദമെഗുരൊ —

ഗുരുരുവാച

ജഗ്രാഹയൎഹ്യഥാജന്മമൎത്ത്യാവസ്ഥാഞ്ചദുഃഖിതാം
അനന്തൊമഹിമാതസ്യതൎഹ്യൈശ്വൎയ്യതിരൊക്ത്യതെ
യഥാതദൊഹതിഃ
ശബ്ദൊപ്തിദ്യുതിമാൻദാമീശ്വരെണെസഹസ്ഥിതഃ
സ്വയംസന്നീശ്വരൊനാദിസ്സൃഷ്ടമനെനചാഖിലം

സമ്യൊമഹിഷ്ഠവചസ്യാൻ ശിഷ്യൈർത്തൈരുഗണാസ്യച
സ്വകാരശതമൊമഛ്യൈനഞ്ച ഗ്രാഹതമസ്സാഹും
സശസ്ത്രസ്ത്രാധരദ്വൈഹം ന്തനാമ്മിച്ഛ്യൈപ്രവസച
ജ്ഞാനാത്മജ്ഞാഹതെ ജ്ഞേസ്സസ്യ ജ്ഞാനഗ്രഹയൊരിവഃ
ശ്രീതരകെസ്ഥിതസ്യ നര ഷിങ്കിയൊ യമിത്ഥാരം
ആദ്യപ്പൂം വ്യഞ്ജയാമാസ പ്രാദുർഭൂയ മഹീതലെ
സ സംസാരസ്യ തീർത്ഥാതാ ത്ര്യൈവാതരതഃ സ്വയം
പ്രായൊമൃഢന്തൃ സംസാരന്താം നപ്രത്യഗ്രഷ്ഠിൽ പ്രഭും
തജ്ഞാഹാത്മ്യന്ത്രയാവന്തഃ പ്രതിഗൃഹ്യ തമാശ്രയൻ
തെഭ്യൊ ധികാരമിശസ്യ ജ്ഞനവൊഭസ്ഥിതം ദദൌ

യഥാവൊരലത്വാ

ആദ്ധ്യാത്മ്യെശ്വരസ്യായം കൃത്തിവിഷ്ണ്വൊപൃജ്ഞസ്യതഃ
താവദ്ധിസസ്യജ്ഞെതെന ഭ്രൂമിഷ്ഠും ബന്ധിതഞ്ചായൽ
തദാരാസസ്യജ്ഞെവിശ്വം തഥാതസ്യൈവ ഹൈതവെ
അഗ്രെസഹാസ്തിവിശ്വാംശാം സർവ്വം തെനാവതിഷ്ഠതെ
സത്വീശ്വരസ്യ രൂപൊപിസ്യ മൈശ്വര്യന്ത്യജന്നിവ
ദാസസ്യ രൂപകൊദ്ഭൂത്വാ മർത്യാവസ്ഥാം സമാദദെ-

മനുഷ്യജന്മം പിറന്ന രക്ഷിതാവ് ദൈവം എന്നും ദൈവപുത്രൻ എന്നും വരുന്നത് എങ്ങിനെ- എന്നു ശിഷ്യൻ ചൊദിച്ചാറെ- ഗുരു യെശുശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ മഹത്വത്തെ കണ്ടു ചില വിവരങ്ങളെ പറഞ്ഞു- അതിൽ ഒന്നു യൊഹന്നാന്റെ വാക്യം ആദിമുതൽ ദൈവത്തൊടു കൂട ഇരിക്കുന്നൊരു വചനം താനും ദൈവം ആകുന്നു- സകലവും അവനെ കൊണ്ടു സൃഷ്ടമായിതു അവൻ സൃഷ്ടത്തിനും ജീവാകാരവും ഇരുട്ടിൽ വിളങ്ങുന്ന പ്രകാശവും ആകുന്നു- ആ വചനം ജഡത്തെ അവലംബിച്ചു മനുഷ്യരുടെ നടുവിൽ വസിച്ചു സത്യവും കരുണയും നിറഞ്ഞ തന്റെ തെജസ്സ അവനിൽ വിളങ്ങിച്ചു ആൎക്കും കണ്ടുകൂടാത്ത ദൈവത്തെ ഞങ്ങളെ കാണുമാറാക്കിയവൻ മഹിമ

ലുള്ളകുട്ടിയെപൊലെ വരിചെയ്തു ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ചു അ
വൻ ലൊകത്തെ രക്ഷിച്ചവനും ഉടയവനും ആകിലും ലൊകർ അ
വനെ കൈക്കൊണ്ടില്ല - കൈക്കൊണ്ടവൎക്ക അവൻ ദൈവപുത്ര
ർ ആവാൻ അധികാരത്തെ കൊടുത്തുതാനും — — പിന്നെ പൌ
ലന്റെ വാക്യമായിത് - അവൻ അത്രെ കാണാത്ത ദൈവത്തി
ന്റെ പ്രതിമയും സൃഷ്ടികൾക്കെല്ലാം ആദ്യജാതനും ആകുന്നു സ
ൎവ്വവും അവനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു സൎവ്വവും അവങ്കൽ കൂടി
ഇരിക്കുന്നു - ദെവരൂപം ഉള്ളവൻ ആകിലും അവൻ തന്റെ ഐ
ശ്വൎയ്യം വിട്ടു ദാസരൂപത്തിൽ ജനിച്ചു മനുഷ്യൎക്കളുടെ അ
വസ്ഥയെ കൈക്കൊള്കയും ചെയ്തു - എന്നത്രെ

ഗുരുരുവാച

അതസ്സ്വബാലകഃ പുണ്യാവാസരെ ജ്ഞ ഗതെഷ്ടമെ
സംസ്കാരം മൊശിശാസ്ത്രൊക്തം യെഹൂനാമചലസ്ഥവാൻ
ചത്വാരിംശദ്ദിനെ മാതാ തം ദെവായ സമാൎപ്പയൽ
പവിത്രാഃ ഗുരുശാസ്ത്രൊക്താൻ സമൎപ്പ്യ യഥാവിധി
സഹാഗാദെവ ജെഗദ്ധ്യാനെ ധൎമ്മാൎത്ഥം വിദ്യാദയള്ളുഭിഃ
ലൊകാസ്ഥിരായുഗൃഹെഷ്വാപി സന്ദിരഗെഷു ഭദ്രതാ
പ്രാപ്യ്യം പിപണ്ഡിതാഃ കെചിൽ സ്ത്രീയൊഷ്ണജെരുസലിതാം
ഭദ്വൈഷ്ണ്യകാമജ്ജതാം താരാം വന്ദിത്വം തം പ്രതസ്ഥിരെ
താരൊദ്ദിഷ്ടെ ഗൃഹെ കൃഷ്ണെ ഭ്രപ്രവിശന്താന്വിപശ്യിതാഃ
നാനാസൽകൃത്യസൽബാലമുപഹാരൈരവ്വ്യവന്ദിരെ
താൎത്തശയന്താദാഭ്രൂഭൂദാസീൽദൈവരൊദസഞ്ജ്ഞകാഃ
സയൊഷ്ണ്ണുഷ്ഠൽത്രിവൃത്താന്തമാകൎണ്യ്യവ്യാകുലൊഭവൽ
ഭയൊദ്ഭവ്യാവൽക്തൃഭിഃ പ്രൊക്താഭാവിരാജ്ഞായഖലുദിനാം
രാജ്യം മെ സൊപ്യനാജ്ഞാതശ്ശീഘ്രമെവഹരെദിതി
ജ്ഞാത്വാ ഹിംസിതൃത്വാ ബാലാന്തൻ പ്രാപ്യാണാം ദദൌ വസൌ
മിവചൊനാഞ്ചിത്യ ഗുൻ സൎവ്വാൻ പുത്രാൻ ബെത്ലെഹമാഖ്യെ
സബാലനിശ്ശേഷരൊഷ്ണുസ്വാട്ടൃതൃഷ്ണാം കൃതാഃ

നീത്വാ ദേശാന്തരം തത്ര സ്വദേശഞ്ചാഗമൽ പുനഃ

അനന്തരം എട്ടാം നാളിൽ മോശശാസ്ത്രത്തിൽ കല്പിച്ച സംസ്കാരം ലഭിച്ചതല്ലാതെ അമ്മ അവനെ നാല്പതാം ദിവസത്തിൽ യഹൂദിവിധികളെക്കൊണ്ടു കൊണ്ടു ദൈവത്തിൽ സമർപ്പിച്ചു - ഇങ്ങിനെ നസ്രാണികൾക്ക് ഉദിച്ചു ഇതിട്ടടക്കുന്ന ലോകത്തിൽ വളരെ കാലം പ്രസിദ്ധമായിരുന്നതൈ ദൈവവാദങ്ങളെ കാത്തിരിക്കുന്ന ശിലാസ്തംഭങ്ങൾക്കും എത്ര അറിയായ്യുന്നു - വിശെഷിച്ചു കിഴക്കിൽ തൊന്നു മിലപണ്ഡിതന്മാർ യെശുവൻ തന്നെ കുറിക്കുന്ന ഒരു നക്ഷത്രം കണ്ടു അവനെ തിരെഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു നഗരത്തിലും എത്തി ഇങ്ങുള്ള ഇച്ഛ രാജാവ് എവിടെ എന്നു ചൊദിച്ചു ലോകത്തിൽ ഭയവും അതിശയവും പരത്തിയിട്ടു ആ നക്ഷത്രം ഉദിച്ചു മിട്ടാൽ പുക്കും സല്പാലനെ കണ്ടു നാനാസമ്മാനങ്ങളെ വെച്ചു സല്ക്കരിച്ചു വന്ദിക്കയും ചെയ്തു - അന്നു വാഴുന്ന ഹെരൊദാ എന്നൊരു ദുഷ്ടരാജൻ ഈ ജ്ഞനവൃത്താന്തം കെട്ടു വ്യാകുലപ്പെട്ടു പ്രവാചകന്മാരോടു അറിഞ്ഞു കൊണ്ടു ഉള്ള ഈ ശിശു എന്നെ പിഴുക്കുമൊ എന്നു ശങ്കിച്ചു ആ ഊരിൽ ഉള്ള ശിശുക്കളെ കൊല്ലുവാൻ കല്പിച്ചു - ആയതു ചെയ്യും മുമ്പെ ഒരു ദൈവദൂതൻ്റെ കല്പന ഉണ്ടായിട്ടു യെശു മറുനാട്ടിൽ കടപ്പാൻ സംഗതി വന്നു - ഇങ്ങിനെ അവൻ കുലക്കു തെറ്റി ഇന്നു രാജാവ് മരിച്ചശെഷം സ്വദേശത്തിലെക്കു മടങ്ങി പൊരുകയും ചെയ്തു -

ഏകദാ ദ്വാദശാബ്ദസ്തു കൃഷ്ണ ഭ്രാതൃസമന്വിതഃ
അദാമാത്രാ നിതൊ ഗത്വാൽ വൎഷകാലെ മഹാപുരം
പൎവ്വാന്തെ ത്യക്തവിത്രൊന്തു പുരാൽ പ്രസ്ഥിതയൊൎഗൃഹം
നസൊ ദൃഷ്ടിമഗമദ്ദ്രഷ്ടും പുരെ തത്രൈവ സൊത്ഭുതഃ
സഖാ ... ദ്യാത്രിണാം മദ്ധ്യെ സുഹൃദാസഹ കൊനവിൽ
ജ്ഞാനഗൎഭ്ഭ ജ്ഞാനിതാം ശ്രുതിന്തൊ വിതരൊവാദി
ശൈഷതതം കൃപാവിന്നാവസ്ഥാപരാപ്യത്തൊ മഹാപുരം
പ്രാപ്യതത്രിദിനാൽപശ്ചാ ... ദിരെവരമാത്മനഃ
തത്രതം തെനസമാസീനം ശാസ്ത്രിണാം സദസൊന്തരെ

അപശ്യത്താംനിശാമ്യന്തംപശ്ചാൽപൃഷ്ടന്തമെവച
ഖ്യെഖ്യൈന്യശാമക്ഷംസൂത്രൈസ്ത്യാക്ഷീദുത്തരാന്വിച
തെസവെഷ്ടതഗ്രഹാന്യെദെധഷ്ഠിന്ത്യയംപരമംക്ഷ്യുഃ
മാതാത്രുവാചഹെപുത്രകസ്മാദ്ദെവംസമാചരഃ
ത്വാമന്വെഷ്ടാവശൊകാൎത്താവഹംതാതശ്ചതാവകഃ
ഇത്യുക്തമാതൃസ്ത്രീണാംക്രിസ്തുമുഖവിഭത്സനം
തദനന്താനിശമ്യാചകക്രിസ്തുഭ്രഷ്ടസൊനവ്യഃ

ക്രീസ്തുയെശുരുവാച

മാംകുതൊന്വെഷ്ടതാംവ്യഗ്രൌഗൃഹെസ്വസ്യപിതുൎമ്മമ
സ്ഥാതവ്യമസ്തികിംനെത്ഥമജ്ഞാസിതംയുവാംപുരാ

ഗുരുരുവാച

ഇത്യാശ്ചൎയ്യവചഃപ്രൊക്തംപരമെശ്വരസൂനുനാ
അവ്യക്താൎത്ഥംനിശാമ്യന്തൌപിതരൌനാവജഗ്മതുഃ
പിത്രൊരത്രവശെകൊസ്ത്രിസ്ഗ്രഹംവാത്സല്യംവിധം
തദാദിംകൊമിനാപ്പുഷ്ടദമുംബാലകമത്ഭുതം
തതസ്താഭ്യാംസഹാഗത്യനശരെത്പുരംപുനഃ
തയൊരാജ്ഞാവശൊയാക്ഷൈവൃഷ്ടസ്സിദ്ധപ്പൊസ്സിദ്ധൊദയാരപി
തതൊദിനെദിനെയെശുൎവ്വൃദ്ധിംപൊണാദിഷു
പ്രസാദമീശ്വരാന്നൃഭ്യശ്ചാവാപ്നൊദുത്തരൊത്തരം

പന്ത്രണ്ടുവയസ്സായശെഷംദൈവപുത്രനായബാലൻഒരിക്കൽ അമ്മയൊടുഒന്നിച്ചുനഗരത്തിൽഉത്സവംകൊണ്ടാടുവാൻയാത്ര യാക്കി- പെരുനാൾകഴിഞ്ഞപ്പൊൾഅമ്മയപ്പന്മാർനഗരംവിട്ടു ഊരിലെക്കുപുറപ്പെട്ടനെരംമകനെകാണാതെഅവൻവല്ല ചങ്ങാതിയൊടുകൂടയാത്രക്കാരിൽഒന്നിച്ചിരിക്കുംഎ ന്നുനിരൂപിച്ചുനടന്നുസന്ധ്യാസമയവുംഅവനെകാണാഞ്ഞു മടങ്ങിചെന്നുതിരഞ്ഞുമൂന്നാംനാൾദൈവാലയത്തിൽതന്നെശാ സ്ത്രികളുടെനടുവിൽഇരുന്നുകെട്ടുംചൊദിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നതുംശാ സ്ത്രികളുംബാലന്റെബുദ്ധിവൈഭവംനിമിത്തംവിസ്മയിക്കുന്ന

ഷ്യം കണ്ടു— അപ്പോൾ അശ്വപറ്റത്തുമകാരനെ എങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്
എല്ലാ ജാതം അശുദ്ധം വരുത്തുന്നതിനെ അന്വേഷിച്ചു— എന്നു
കേട്ടാറെ ക്രൂരന്മാരെല്ലാം ആ ബാലന്റെ ഉത്തരം ശ്രവിച്ചിട്ട് എന്നെ
അന്വേഷിച്ചു തുടങ്ങി— ഈ ബാലന്റെ അച്ഛന്റെ ഭവനത്തിൽ എന്റെ
ആവശ്യം കൊണ്ട് എനിക്കു പോയിക്കൂടില്ലയോ— എന്നതിന്റെ
ശേഷം നല്ലവണ്ണം അറിയാതെ അവർ ചോദിപ്പാൻ മടിച്ചു അവ
നോട്ടുകൂടെ നസറെത്ത് എന്ന ഊരിലേക്കു ചെന്നു— അവിടെ
ശുശ്രൂഷ അവൻ അനിന്നു വാത്സല്യം ബുദ്ധിയിലും ദൈവത്താലും
മനുഷ്യരാലും ഉള്ള പ്രസന്നതയിലും ദിനം പ്രതി അധികം വർദ്ധി
ച്ചു വൊരുകയും ചെയ്തു—

ഇതി ശ്രീയേശുക്രിസ്തുമാഹാത്മ്യേ യേശുബാല്യ
വർണ്ണനം നാമ ഷഷ്ഠോദ്ധ്യായഃ

ഗുരുരുവാച

ആജ്ഞാഗ്രാഹ്യേന ദൈവസ്യ ശൈശവേ ഗതേ ചാപി ഭാസ്വതഃ
ത്രിംശദ്വർഷവയോയാവാന്നഹ്യാഖ്യാതം മദദൈ
തസ്മിൻ ഭുവനാത്സർവ്വം തത്രാഭിപ്സുഃ പ്രസിദ്ധയേ
യോഹന്നാനാമകസ്സ്വാധുരിത്യാസീന്നാന്യയോജ്യത
സവൈശവഛസാത്വിഷ്ട്വഃ പരിഭ്രാമ്യന്നഭോഷയൽ
ഹേ വത്സാ അവതരൻ സ്വർഗ്ഗസാമ്രാജ്യം ഹ്യാശയാഷിതി

യോഹന്നാനുവാച

അഹം വൈ നീരമാത്രേണ സംസ്കരോമി ഗൃതസ്സ്വരഃ
പ്രഭുസ്ത്വായാതി യത്പാദൌ വൊസ്തും നാഹം ഭവാമ്യഹം
തസ്യ യാന്യാസിമല്ലശ്ചാത്സമർപ്പൂർണ്ണമവിദ്യത
പവിത്രേണാത്മനാ യുഷ്മാൻ സംസ്നാത്വൈ സാനലേന ച
ശൂർപ്പപാണിഃ കണ്ട്ലെ സൈന്യസംപ്രയസ്താം ഉദ്ദ്യച്ഛതി
തുഷാന്തു വഹ്നിനാ സമൃശതിഷ്ഠാണെനധ ക്ഷത്രി-

ദൈവപുത്രൻ ജനനം മുതൽ കൊണ്ടു ദിവ്യഗുണങ്ങളാൽ നിറ
ഞ്ഞവൻ എങ്കിലും നമ്മുടെ ഗുരുവെല ചെയ്യെട്ടുക്കാതെ സ്വസ്ഥ

നാസ്തിപാത്രത്വമവനെപ്രസിദ്ധമാക്കേണ്ടതിന്നുദൈവംയോഹ
നാൻഎന്നൊരുത്തനെയാഗ്നെനെരിയെയോഗിച്ചു ആയവൻദൈവവ
ചനത്താൽആവിഷ്ടനായിജനങ്ങളൊടുഘോഷിച്ചുതുടങ്ങി- അ
ല്ലയൊജനങ്ങൾഅനുതാപപ്പെടുവിൻസ്വർഗ്ഗരാജ്യംഅടുത്തുവന്നുഎന്നി
ങ്ങനെമാനസാന്തരത്തിന്നുസിദ്ധിച്ചതല്ലാതെസ്വർഗ്ഗരാജ്യാവെ
വിളിപ്പെടുത്തുവാൻതുടങ്ങി- ഞാൻജലസ്നാനത്താൽശുദ്ധിവരു
ത്തേണ്ടതിന്നുകല്പനപ്രാപിച്ചുമുൻവന്നിരിക്കുന്നു- എന്റെവ
ഴിയെവരുന്നപ്രഭുവായവൻഎന്നെക്കാൾമുമ്പെഉള്ളവനാകയാൽഅ
വന്റെചെരിപ്പുകളഴിപ്പാൻപോലുംഞാൻപാത്രമല്ല- ആയ
വൻവിശുദ്ധാത്മാവാലുംഅഗ്നിയാലുംസ്നാനംചെയ്യിക്കും- അവൻ
മുറംകൈക്കൊണ്ടുചെറിതന്റെകളത്തെവെടിപ്പാക്കിധാന്യ
ത്തെസംഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടുപതിരിനെകെടാത്തതീയിൽദഹിപ്പിക്കും-

ഗുരുരുവാച

തതസ്ത്രിംശൽസമായുക്തൊഭൂത്വായെശുർമ്മഹാപ്രഭുഃ
യോഹന്നെസ്സന്നിധിംപ്രാപജിഷ്ണുഃസലിലസംസ്ഥിതം
ഉപസ്ഥിതംതദാദൃഷ്ട്വാസ്വാനന്ദാത്മാഗ്രസരഃപ്രഭും
അനെനദ്ഭാഷിതെനാമുംനിഷിഷെധസമാദരം

യോഹന്നിരുവാച

ഭവൽകൃതാമയായോഗ്യാലബ്ധും സലിലസംസ്ഥിതിഃ
കഥംത്വംമൽകൃതംതീരസംസ്കാരംപ്രാപ്തുമർഹസി

ശ്രീയെശുരുവാച

മയായച്ചൊദിതംതദ്വിധാനംക്രിയതാമിദം
ഏവംഹിസാദ്ധ്യമസ്മാഭിസ്സമസ്തംധർമ്മമണ്ഡലം

ഗുരുരുവാച

തച്ഛ്രുത്വാഗ്രസരൊവാക്യംതൽക്ഷണാദനുരുദ്ധ്യച
സ്നാനെനസംസ്കാരാത്ഥസ്യമലാപസ്പൃഷ്ടമപിപ്രഭും
യദാതത്സലിലാതൊയെശുസ്സംസ്കൃതൊബഹിരാഗമൽ
തദാഭിന്നമിവാകാശാദന്തരിക്ഷമദൃശ്യത-

തസ്യാപരീശ്വരസ്യാത്മാസംയുപാതകാവൊതവാൽ
വാണിമൈതാച്ഛശിനാകാദാഗച്ഛന്തിന്ദ്രശാസൃത

ശ്രീപരമെശ്വരഉവാച

മദീയഞ്ചൈത്യഗണാസ്ത്യാകാം നിദ്രതവരമന്ത്രിയാഃ
ഏതസ്മിനെ വസന്തൊ നൈഷാ കാമമൊക്കാ നിദ്രതെ വിച-
ത്തനന്തരം ശിഷ്യ മുപ്പത്രവക്യസ്സൂചൊന്നാറെ യൊഹന്നാനെചൊന്നു
ഞ്ഞലസ്ഥാനത്തെന്റെ ഗ്രഹിച്ചാറെ-മുന്നടപ്പവനാകുന്നവിസ്താ·യശിലെ
ന്റെദരവൊടെവിരൊധിച്ചുകിഴനൊ കാഴ്ചകൊണ്ടിണ്ടിക്കലെല
സ്ഥാനംഎന്നാൽഏല്ലാത്തെഎങ്ങിനെഎന്നുപറഞ്ഞതിന്നു-ഈശ്വരൊപ്പൊ
സമ്മതിക്കണപ്രകാരം നിതിയെക്കയും വൃത്തിസ്സിക്കുന്നതിനമുക്കായി
ന്ദ്രാം ഉടക്കുന്നഎന്നരെച്ചു-യൊഹന്നാനും ഉപവചനം അനുസരിച്ചുക
ഭക്ഷംകലരത്ത പിതൃവനെസ്ഥാനത്താലെസംസ്കരിച്ചു-യെശു
വുള്ളത്തിൽനിന്നുപുറപ്പെട്ടുവരുമ്പൊൾ വാനം തുറന്നുദൈവാത്മാവ്
പ്രാവുപൊലെഇറങ്ങി അവന്റെമെൽആവസിച്ചു ഇവൻഎൻ പ്രിയപു
ത്രൻ ഇവങ്കൽ ഞാൻ പ്രസാദംഉണ്ടു എന്നൊരശരീരവാക്കുകേൾക്കു
കയുംചെയ്തു-

ഗുരുരുവാച

പശ്ചാൽ ഭദ്രസ്യ യൊഹന്നൊഃ തീർത്ഥസ്യ ശ്രവിസ്തൃതാ
പ്രധാനയമൊനാം കീർത്തിം ശൈഷപ്രാപ യശ്രദിനാം
ക്രമെണൈഷ മഹാത്മാ പ്രത്യാശാരെന്ദ്രാദിതൊനവാ
ഇയം ശിഷ്യനൊ സവന്തൊ പ്രവിഷ്ടുതാൻസമൈരയൻ
നൈതഃ പൃഷ്ടാ യെസ്യാപ്ര വിന്നാഹ മസൈതപ്പൃഷ്ടാഃ പ്രതിഷ്ഠതഃ
തദാഗമപ്രചാരായതാദരെ പ്രെഷിതസ്സവിതെ
യെഷ്ഠം പരെദ്യുരായാന്തം പശ്യൻ പ്രൊവാചസൊഗ്രഗഃ
അഹൊമെ ശാവിശാവെയം ജഗൽപാപഹരൊമലഃ
യെഷാശ്രുവിഷയെപ്ലൃഷ്ടസ്സഭിഷ്യെസ്യസ്യലാഘവം
സപ്രഭൊദ്ദീമാനഞ്ചെപുനരഷ്ടാഹനിരുക്തവാൻ-

നപ്രാപ്തുംശക്യതെകിഞ്ചിദ്യദിശെനനദീയതെ
നച്ചൈഷ്ടാബ്ദ്യാഭിഷിക്തൊഹംതദഗ്രെത്വാഹമീരിതഃ
ഇതശ്ചാഹംപ്രെഷിഷ്യാമിസദാവദിഷ്യതെത്വസൌ
ഉദ്ധ്യാളദ്ധ്യാഹ്യവക്രൂഡൊന്തസൎവ്വശ്രെഷ്ഠസ്സമിദ്ധ്യതെ-
ന്തദ്ധിക്ഷൈയെഃസുതെസ്വസ്യശ്രിതയെഹിപിതെശ്വരഃ
വിശ്വാധികാരമുന്ന്യനം.തല്ലരെചസമാപ്തകൽ
പുത്രെപ്രത്യെക്ഷഃകാൎയ്യിൽസന്നിത്യ.ജീവമാപ്നുയാൽ
അവിശ്വാസാന്തദ്ഭാക്ഷ്യന്തെകൊപമൈശ്വരമക്ഷയം.

അനന്തരം.യൊഹന്നാന്റെശിഷ്യന്മാരും.പരക്കയാൽയഹൂദരു
ടെമഹാപുരൊഹിതരും.അത്രകെട്ടപുരാണവെദത്തിൽമുൻപറ
ഞ്ഞമഹാരക്ഷിതാവ്ഇതന്നൊയൊഎന്നചൊദിപ്പാൻചിലരെ
നിയൊഗിച്ചപ്പൊൾഉപവാദത്തിന്നുഞാൻഅല്ലഅവന്റെവര
വിനെഅറിയിപ്പാൻമുൻനടപ്പവൻഅത്രെഎന്നുഉത്തരംപറഞ്ഞു-
പിറെറന്നാൾയെശുകടന്നുപൊകുന്നതകണ്ടുഇതാലൊകത്തിൻ
പാപങ്ങളെഎടുക്കുന്നദൈവത്തിൻകുഞ്ഞാടുഎന്നുപ്രവചിച്ചു-
എന്നാറെഅവന്റെശിഷ്യന്മാർയെശുവെകൊണ്ടുചൊദിച്ചപ്പൊ
ൾതന്റെഎളിപ്പവും.സ്വപ്രഭുത്വത്തിന്റെമഹത്വവും.ഇവരണ്ടും.പ്രകാ
ശിപ്പിച്ചു-ദൈവം.കൊടുക്കകൊഴികെമനുഷ്യന്നൊന്നും.ലഭിപ്പാൻ
കഴികയില്ല-ഞാൻഅഭിഷിക്തനല്ലമുന്നടപ്പവനത്രെ-അതുകൊ
ണ്ടുഞാൻകുറകയും.അവൻവളരുകയും.വെണ്ടു-ഉയരത്തിൽനി
ന്നുവന്നവനത്രെസൎവ്വത്തിന്നുംമീതെആകുന്നു-പിതാവുതന്റെക
ല്പനാതന്നിൽശ്രെയപ്പെട്ടസൎവ്വാധികാരവുംഅവനെഏല്പിച്ചു-ദൈ
വവചനത്തെകല്പിക്കുന്നപുത്രനെവിശ്വസിപ്പവനത്രെനിത്യ
ജീവൻഉണ്ടു-വിശ്വസിക്കാത്തവന്റെമെൽദൈവകൊപം.വ
സിക്കെഉള്ളു-

ഗുരുരുവാച

അഥസ്വാന്ന്യാഗ്രഗണെത്വമഭിഷിക്തന്തതൊവിച

ശ്രീയേശുഃ ക്രിസ്തസ്സീയെ സമരെ ഭദ്രവൎത്തിത്വം
തതശ്ച്യാസൊഷിലം ദെശം ഗാലിലീയം പരിവ്രജൻ
ന്ത്വന്ത്വസ്വൎഗ്ഗരാജ്യസ്യ വാൎത്താമെവമഘൊഷയൽ

ശ്രീയേശുരുവാച

സംപൂൎണ്ണൊഹ്യധുനാ കാലൊ രാജ്യമൈശമുപൈതി ച
അതൊനുതപ്യ സംവാദം പ്രതീതെമം സുമംഗലം

ഗുരുരുവാച

മഹാശക്ത്യന്വിതൈവേഷാ ക്രിയാം മാൎദ്ദവെന ച ഘൊഷയൻ
ഉക്താനാം സിദ്ധയെ ഗജ്ഞാനസ്സാകാഷ്ഠ ദത്ഭുതാഃ ക്രിയാഃ
അശെഷം തൽക്രിയാ സംഘം നാത്രവക്ഷ്യാമി വിസ്തരാൽ
ക്ലിശ്യന്തൊ സൊതവ്യത വൈഷ്ണ്യ പ്രത്യുദാസ്യെ ഇദൎശനം

ഇങ്ങിനെ പ്രേസരനാൽ അഭിഷെകവും സ്നാനവും സാധിച്ചശെഷം ശുദ്ധതന്റെ ക്രിയയെ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ തുടങ്ങിയ ഗലീലനാട എങ്ങും സഞ്ചരിച്ചു പുതിയ സ്വൎഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ വൃത്താന്തത്തെ ഘൊഷിച്ചു- കാലം സംപൂൎണ്ണമായി ദൈവരാജ്യം ഭൂമിയിൽ വിളങ്ങിവന്നു- അതുകൊണ്ടു പാപങ്ങളെ ചൊല്ലി അനുതാപപ്പെട്ടു മംഗലവാൎത്തയെ വിശ്വസിപ്പിൻ- എന്നിപ്രകാരം എത്രയും ശക്തിയും സാന്ത്വനവും ഉള്ള വചനങ്ങളാൽ ഘൊഷിച്ചതല്ലാതെ പറഞ്ഞതെല്ലാം ഒപ്പിപ്പാൻ എണ്ണമില്ലാതൊളം അത്ഭുതക്രിയകളെ ചെയ്തുകൊണ്ടു- അതിൽ ചില വിശെഷങ്ങളെ മുറുക്കിപറയുന്നു—

യദാ തം കശ്ചിദെകദാ കുഷ്ഠി നമസ്കൃത്യൈവമാൎത്ഥയൽ
ചെദിച്ഛസി ത്വമാം ശുദ്ധം കൎത്തും ശക്നൊഷി ഭൊ പ്രഭൊ
ഇതി ശ്രുത്വാ പ്രഭുഃ പാണിം സംപ്രസാൎയ്യ തമസ്പൃശൽ
ഉവാച ചാഹമിച്ശാമി ത്വം പവിത്രൊ ഭവ
തൽക്ഷണാത്തസ്യ വാക്യസ്യ പ്രഭാവാൽ കുഷ്ഠിനൊ വപുഃ
ദാരുണാന്മുമുചെ രൊഗാൽ ഭവദ്യുശുദ്ധം ബഭൂവ ച
അനന്തരം സ തൊല്പ്യൈ ഹെ ക്ഷിപ്ത്വാ ത്വാം യദാ കരൊൽ
തദാ ദെവൊ മാല്പ്പുഷ്പം സാധാവാസാതൊം ഭിക്ഷുകെനസ്വിതൊ

നരാണാം ഗച്ഛതാം ശശ്വൽ ശ്രേണ്യാപന്നേതി കീർത്തിതാ വസ്തു
പ്രപഞ്ചത്രയസ്യൈവ സ്ഥാൻ കരോതി വ്യവഹാരയോഗ്യതാം
ത്രിയേഷ്വർത്ഥയാമി ഇങ്ങനെ താവനർത്ഥം
ഹൈകൈഷ്ട ദ്വാവി ദുല്ലന്ന ദയാം ക്രോധാവയോ രിതി
തത്ര സ്ഥാനേന്ത്യജനൈരന്തർല്ലീനം ഭ്രമയതാമിത്യതന്ത്രയൻ
തതോ പിതാ പിതാം പ്രാപ്യചിന്തിതാവചനാർത്ഥതാം
തദാത്മനാദമാകാശ്യദാഹി ദ്രഷ്ടും കാരുണ്യാമയഃ
സ്വപിതാപുത്രപുത്രസ്യ കൈരതി നൈര സ്വസ്യ സാക്ഷാൽ സമാഗമാൽ
സദ്യന്ത്രയോഃ പ്രഭോഃ പ്രാണേരുപ്ത്വിദാന്ത രൂപതയോഃ
പൂർവ്വം തദാ ശയനേ ജ്ഞാതി ശ്രീയേഷ്ടു ഭിദമൂർദ്ധനിൽ
അഹം യഥാ ഗതേ കൃത്രിമ ഭിക്ഷാം വാഞ്ഛയാമ്യഹം
ഇത്യസ്യ ചോത്തരം പ്രാപ്യ ദൃഷ്ടി രൈവേഷ്യതേ പ്രഭോ
തതോ നരകമ്പയാ പിഷ്ടനാനേത്രാന്തി സ്പൃശൻ പ്രഭുഃ
അവാദിൽ പ്രാപ്നുതം ദൃഷ്ടിം വിശ്വാസേ സാവധാം ഹ്യമൊചയൽ
അതഃ പ്രാപ്തക്ഷണേനൈവ സദ്ദൃഷ്ടിയേഷ്ടു മാരബ്ധ യശസ്സുതാം
വ്യാഹാരേണാസ്തുതാം ക്രിയാന്ത്യൈഷ്യാ തൃപ്തു പുഃ പരമേശ്വരം
ഒരുനാൾ കുഷ്ഠരോഗി ഒരുവൻ അവനെ വണങ്ങി കർത്താവെ മനസ്സാ
യാൽ എന്നെ ശുദ്ധനാക്കുവാൻ നിനക്ക കഴിയും എന്ന ചൊന്നാറെ-
കർത്താവ് കൈ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു എനിക്ക മനസ്സുണ്ടു ശുദ്ധനാ
ക എന്ന ചൊല്ലിയ ക്ഷണത്തിൽ സൌഖ്യം വരുത്തുകയും ചെയ്തു — ഒ
രിക്കൽ ശിഷ്യസമൂഹങ്ങളൊട്ടുകൂട യാത്ര ചെയ്യുമ്പൊൾ രണ്ടുകുരുടർ വഴി
ക്കരികിൽ നിന്നവർ എന്ന ചൊദിച്ചു യെശുവെ ദാവീദിന്റെ പുത്രാ കൃ
പ ചെയ്യണമെന്നല്ലൊ യാചിച്ചു പുരുഷാരങ്ങൾ വിലക്കിയപ്പൊൾ ഏറ്റവും
ഉച്ചത്തിൽ ചൊദിച്ചു — അപ്പൊൾ അവരെ വിളിച്ചു അവ
രൊന്നാലെ നിങ്ങൾക്ക ഞാൻ എന്ത ചെയ്യെണം എന്ന ചൊദിച്ചതിന്നവ
രിരുവരും ഉത്തരം — യെശുവിന്നു കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ വരെക്കും വരുത്തിയെങ്ങ
ളുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കെണം വാഞ്ഛ എന്നാകുന്നു എന്ന ചൊദിച്ചു — അവർ
കാഴ്ച പ്രാപിക്കെ വെണ്ടു എന്ന പറഞ്ഞുടനെ കരുണാവാനായ

പ്രഭൃണവരുടെ കണ്ണുകളെ തൊട്ടു തങ്ങൾക്കു കാഴ്ചയുണ്ടാക വിശ്വാ
സംതന്നെ തങ്ങളെ മോക്ഷിപ്പിക്കുന്നതെന്നു കല്പിച്ചു-അവരും
കാഴ്ചയെ പ്രാപിച്ചു യേശുവെ അനുഗമിച്ചു കൊണ്ടുകൾ കെക്കയും ദൈ
വത്തെ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു—

അഥാന്യദ്യുഃ ധ്വനിവ്യാഹസ്സമാഗത്യ മഹാത്മദാ
തദാസായം പ്രഭും ശിഷ്യാ ഉപസൃത്യേദമബ്രുവൻ
പ്രഭോത്ര നിൎജ്ജനം സ്ഥാനം ഗതഃ പ്രായശ്ച വാസരഃ
ഗ്രാമേഷ്വിമാഞ്ജനാൻ സ്വാന്തം ഭോജനാൎത്ഥം ത്വയേനദ
ഞ്ചഃ ശ്രുത്വാദിശദ്ദേവസ്തൈഃ കല്പ്യന്താം ത്വയാം
ഭുക്ത്വാഭിദ്രൂയതാം ഭക്ഷ്യം തൈരന്യത്രനഗമ്യതാം
ഉപാം ന്യപഞ്ചകസ്ഥാലിൽ പ്രാപ്യ ദ്വൌച ഝഷൌ പ്രഭുഃ
ഭൂമൌ തത്ര ജനാം പഞ്ചസഹസ്രാണി സമാസയൽ
ഉൽക്ഷാസ്യശ്ചാഥ തന്ദൃഷ്ട്വാ പരിത്യാജ്യ പരേശ്വരം
കൃപാദ്ദീനാംശ്ചശിഷ്യേഭ്യഃ പരിവേഷായ ദത്തവാൻ
താന്തു തൃപ്തിമാവന്തഃ പുരുഷാ ബാലകാമിന്യഃ
തദാസംസ്കൃതാവന്തോ ഭക്ത്യാ തൃപ്യൻ സമന്തതഃ
സ്വതൃപ്ത്യൈ പശ്ചാച്ഛേഷം സ്വശിഷ്യാൻ പോഷകോ വദൽ
ചീയന്താം ശേഷഖണ്ഡാനി മാ കസ്യാപി ക്ഷയോസ്ത്വിതി
തദാദേശാനുസാരേണ ശേഷഖണ്ഡമഹാചയം
ഗൃഹീത്വാ പൂരയാമാസുശ്ശിഷ്യാ ദ്വാദശസല്ലകാൻ
ഏതദ്ദൃഷ്ട്വാ മഹാകാൎയ്യം പ്രോചുസ്തത്രസ്ഥിതാ ജനാഃ
ശാസ്ത്രോക്തോ യോ മഹാചാൎയ്യസ്സോയം സത്യന്തരാമിതി-

ഒരിക്കൽ മരുഭൂമിയിൽ വലിയ സമൂഹം ജനത്തെ വെച്ചുനില്ക്കുമ്പൊ
ൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്നു ഇതു നിൎജ്ജനദേശം ആകലും അന്തി
വന്നു അവരെ ആഹാരം വാങ്ങെണ്ടതിന്നു ഊരുകളിലെക്കു വിട
യക്ക-എന്നു പറഞ്ഞാറെ കൎത്താവ് ഒർ അതിശയം നിശ്ചയിച്ചു-ത
ങ്ങൾ തന്നെ അവരെ ഊട്ടുവിൻ എന്നു കല്പിച്ചു അവിടെ കണ്ട അ
ഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു മീനും വാങ്ങി ഐയായിരത്തിൽ അധികം ജ

ദ്രകാളുകളൊക്കെ തിന്നു മെല്ലെട്ടനൊഷ്ടി ദൈവത്തെവാഴ്ത്തിശിഷ്യരെക്കൊണ്ടു
ഏത്തപ്പവും മീനും എല്ലാവൎക്കും കൊടുപ്പിച്ചു തൃപ്തിവരുത്തുകയും ചെ
യ്തു — അനന്തരം ശെഷഖണ്ഡങ്ങളെയും ഒന്നും നഷ്ടമാകാതവണ്ണം
കൂട്ടികൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞതപ്പൊൾ അവൎക്കുള്ളി കൊണ്ടു ൧൨ കൊട്ടക
ളെ നിറെച്ചു — ഞങ്ങളിന്നു ഉണ്ടായ മഹാശ്ചൎയ്യം കണ്ട ജനങ്ങൾ വി
സ്മയിച്ചു വെദത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ച മഹാഗുരു ഇവൻ തന്നെ സ്പഷ്ടം എ
ന്നു പറകയും ചെയ്തു —

ഭൂതാനാം ചൊപസൎഗ്ഗാണവിസിതാൻ ബഹുലാൻ ജനാൻ
ത്രിയെഷ്ഠ്വെഷ്ടാചയാമാസ ഭൂതാവിക്രമഭഞ്ജനഃ
ഭൂതെനാവിവിശെ പുത്ര്യസ്യാ സ്ത്രീകാചിദ്ദുശി
വിദെശിന്യാഗതാ യെഷ്ടമതിഗത്വ്യദമാത്മയൽ
കരുണൊം ക്രന്ദിനായാമൂൎത്തി ഹൊദാവിട്ടതവ
പുത്രീദുഷ്ടെന ഭൂതെന മാമികാവിദ്ധ്യതെയതഃ
ഉത്ഥാൎത്ഥനാദമെതസ്യാഃ ശിതായാനിശമ്യത
ത്രിയെഷ്ടുരുത്തരം കിഞ്ചിദപിതസ്യൈ ന ദത്തവാൻ
ശിഷ്യാന്തൃപ്താത്മയൻ സ്വാമിനെഷാനാശിവിസൃജ്യതാം
സഹാസ്മാകം ശ്വലതൊന്മാതിതത്ഥ്യുഭാവദൽ പ്രഭുഃ
ഇസ്രയെലൊത്ഭവാനെവപാത്രം ഭ്രാന്താനവീനഹം
ഇദാനീം പ്രെഷിതൊ ഭുവം നാന്യജ്ഞാനാം ഹൃദൈതവൈ
തയാവചഃ ശ്രുത്വാ ഭൂമൌ സെന പ്രണതാ പ്രഭുമാത്മയൽ
സ്വാമിന്മെ കുരു സാഹായ്യമിതിയെഷ്ടുസ്സ്വഭാഷത
നൃപുത്രഭൊജ്യം ബാലാനാം ദിയം ഭൊജനം യതഃ
ശുനിഭ്യൊ നൊചിതം ദെയമുക്തം ക്ഷുദ്രെഭ്യഃ കിദാവന
ഉമന്തൊഷ്ടുരതാഭാസം ദയാനിൎദ്ധാരവിപ്രഭൊഃ
നിശമ്യ സൈതതൊവ്യാശാമവിഹായെദമബ്രവീൽ
സത്യം പ്രഭൊ ത്വയാപ്യന്നം ശ്വൽബാലെൎഭ്യാവതിഷ്ഠ്യതെ
തൽപതൽ സ്വാമിപാത്രാൽ ക്ഷുദ്രക്ഷുദ്രാണ്യപി ഭഞ്ജതെ
ഇതാം ശ്രുദ്ധാശ്രുതം തസ്യാ നശ്രുത്വാ മവലൊക്യസഃ

പ്രത്യർത്ഥ്യതാ ഭാസന്ത്യക്ഷാതാ ഗപ്രസീദത്വനാഃ
മഹാം ഭൂമന്ത്രണേന വാക്യേന വിശ്വാസാനാമിസിദ്ധ്യതി
അതന്തം ക്രമശഃ യശസി യഥാ ശാസ്ത്രാന്തരേ
ഇമാമിസാന്ത്വ വാക്യാനി ഇശസൂത്രാണി സൌദർശിനി
ഹൃദംഗതാന്യതാം ഭക്തിയാം പ്രാപ ഭൂതസിവക്ഷിതാം.

ഭൂതോവാ ദ്രവതേന കാററ്റുവാൻ കൂടെ ഈശോ തന്നോടു കൂടെ ഉണ്ടാവലായ്പ്പൊഴും കാണിച്ചു - ദിക്കിൽ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നോരത്തിലെ ക്കിവന്നവന്റെ മകൾ ദൂതാബാധയാൽ വളരെ വലഞ്ഞിരിക്കുന്നവളെ നിൽക്കുന്ന കാട്ടിയതാമെന്നു അപേക്ഷിച്ചാറെ ഈശോമിശിഹാ ഉത്തരം - ഇവളെ വിട്ടയക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ പിന്നാലെ നടക്കുന്നവളല്ലോ എന്നു ശിഷ്യന്മാർ അപേക്ഷിച്ചതിനും ഇസ്രായേലിലെ ചിതറിപ്പോയ ആടുകൾക്കല്ലാതെ അന്യജാതിക്കാർക്കായി ഞാൻ അയയ്ക്കപ്പെട്ടവനല്ല എന്നു ഈശോ പറഞ്ഞു - ആ വചനത്താലും അവൾ മടുത്തുകൊണ്ടു കാലിന്മേൽ വീണു കർത്താവേ എന്നെ സഹായിക്കേണമെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ ഈശോ കല്പിച്ചു - മക്കൾക്കുള്ള അപ്പം എടുത്തു നായ്ക്കൾക്കു ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നതു ന്യായമല്ല. എന്നിങ്ങിനെ നിന്ദ്യരമാക്കി നടക്കുന്ന വാക്യം കേട്ടാറെ അവൾക്കു ശങ്കയില്ലാതെ - സത്യം തന്നെ കർത്താവേ എങ്കിലും കുട്ടികളുടെ കഷണം മേശയിൽനിന്നു വീഴുന്നതു നായ്ക്കൾ തിന്നുന്നുമുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞതുടനെ ഈശോ സന്തോഷിച്ചു സ്ത്രീയെ നിന്റെ വിശ്വാസം വലിയതു ആ വചനം നിമിത്തം സമാധാനത്തോടെ പോക നിന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു ഉടനെ വീട്ടിൽ എത്തി മകളെ ഭൂതബാധ കൂടാതെ കണ്ടു സുഖം പ്രാപിച്ചു —

ഏകദാ ദൈവരനാമേകാ മാതൃകാ ഹ്യാസ്സമാഗതാഃ
ശ്രീയേശും പ്രാർത്ഥയാമാസ വത്സാ നിത്യാ തന്ത്ര്യാവാദകൈഃ
ബാലാമേനാം ദൃഷ്ടേ തദാനീം മൃതാ പ്രായാം സ്ഥിതാം പ്രഭോ
ഭവാംസ്തു ചേൽ സ്വശക്ത്യാ തസ്യാ രക്ഷാം കർതാ ഭവേൽ
ഇദം സ്വീകൃത്യ തൽ ഗേഹം പ്രവിശ്യ പ്രാപിതേ പ്രഭുഃ

രാജ്ഞ്യുത്തരം സ്നേഹാൽ കാചിദുപസ്ഥായൈദമബ്രവീൽ
ഭവതോ ദുഹിതുഃ പ്രാണാസ്സമ്പ്രത്യുപസ്ഥിതാഃ
ശ്രീമദ്ദമാനസാൻ ദേഹം വ്യക്ത്വാ കല്ലശയനസ്ഥിതാൻ
ഏവമുക്താസ്സാമാകാഞ്ചിദ്ദ്യൈഷ്ട സൈക്ഷരമഭാഷത
മാ ഭൈഷീസ്ത്വം വിശ്വസ്യാനന്ദാദ്ദേവോ വുത്താനവ
ഗേഹാന്തപ്രവിശന്ന്യാസ്തു പ്രാണേപ്സാദ്ധ്യം വിലാപിനാം
വാദിത്രവാദകാദീനാം തുമുലധ്വനികാരിണാം
ത്രിവിധയാം ശ്രുണ്വന്നസ്സോ വാദീദ്ധ്വാഹാകാരജ്ഞാൻ കൃതഃ
കുമാരീ ന പ്രമൃതാന്തിസ്ത്വിന്ദ്രാവെസ്തുതഃ
ഇദം പ്രഭോർവ്വച ശ്രുത്വാ തേ തദ്ധ്വാവിഹസിതഃ
കന്യാം മൃതാം തു വിജ്ഞായ സ്ഥാനന്താൻ മുഖാവഹസൻ
നിസ്സൃൻ സർവ്വാം സ്തേനസ്സ്യകന്യായാശ്ച മുപസ്ഥിതഃ
ധൃത്വാ ചതല്ക്കരം പ്രോവാച ഉത്തിഷ്ഠേതി ഗാദതാം
താദൃശെ ദൈവ പ്രഭാവേണ പ്രാണാൻ പ്രാപ വാലികാ പുനഃ
ഉത്താനസ്യ തത്ര തൽക്ഷണാൽ കാന്താചരിത്രം ച പ്രചക്ഷതേ
ഒരിക്കൽ ഷാക്കിൻ എന്നൊരുത്തൻ പ്രമാണി യേശുവിൻ കാല്ക്കൽ
വീണു അവന്റെ മകൾ മരിപ്പാറായി കിടക്കുന്നതിനാൽ അവളെ വന്നു
രക്ഷിക്കണം എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു - ആ പ്രകാരം തന്നെ യേശു
പോകയും അവന്റെ വീട്ടിലേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ ഒരുത്തൻ വന്നിട്ടു
ആ കുട്ടി മരിച്ചുപോയി ഗുരുവിനെ ക്ലേശം വരുത്തേണ്ടാ എന്നു
പറഞ്ഞാറെ യേശു യായീറോടു ഭയപ്പെടല്ല വിശ്വസിക്കെന്നു
മാത്രം ചൊല്ലി വീട്ടിൽ ചെന്നു വിലപിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടവും
കോലാഹലവും കണ്ടു ഉടനെ അവരെ വിലക്കി കുട്ടി മരിച്ചില്ല ഉറങ്ങു
കയത്രെ ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു - അതു കേട്ടു അവർ പരിഹസിച്ചാ
റെ യേശു എല്ലാവരെയും പുറത്താക്കി കുട്ടിയുടെ കൈ പിടിച്ചു എ
ഴുനീല്ക്ക എന്നു കല്പിച്ചു ആ വചനപ്രഭാവത്താൽ കുട്ടി ജീവി
ച്ചു നിന്നു ഉടനെ നടപ്പാൻ തുടങ്ങി ... ചെയ്തു -
അവളുടെ ... വിശേഷം ...

പുത്രനെന്നാഭിധാം ഗച്ഛൻ പ്രാപതൽ ഗോപുരാന്തികം
തത്രാപശ്യൽ ശത്രുഘ്നസ്സൈന്യൈശ്ശത്രുഹന്യമാനം വെഷ്ടിതം
യൊധൈഃ കിരീടിഭിസ്സ്വസ്തൊ മാതൃവിധവായാന്നഗ്നിദ്യുത
തമാതാഖ്യന്നയം തൽക്ഷെപ്താന്തിവാഹകൈകൊന്നഹ
ന്നനൈകൈശ്ശ്രാന്തൊ താ പൈതൃകരാദിശ്ശൂലാകല്പിതാ
താളുഷ്ഷ്യാസദയൊയെസ്സൂഷ്മാരെദീനിത്യസന്ധായൽ
സൂര്യം ശ്യാകണാവാധാരം വാവഹതാം ശ്യാമരൊധസഃ
മുതഞ്ചൊതവൊഷട്ടതിസ്ഥതാം മിശാസ്മിക്ഷുവന്ദിതി
സദ്യശ്ശാസെനസ്സവൊത്തമസ്സ്യാനസമാരെഭെച്ചഭീഷ്ടിതം
കതന്ത്രംക്ലിവദൊയൊഷ്ടാരപ്പ്യയാമാസമാതതി
ദ്രംഷ്ട്രാരന്ധ്രാഭിലാക്രൃത്രന്ത്യഷ്ടവൃത്താപരെശ്ചരം
മഹാചാക്ഷൊയമസ്താകം മദ്ധ്യപ്രാട്ടരദ്ദിതി
ന്യൈലൊകെ ദയാദൃഷ്ടിതിശ്ചരശ്ചാകരൊദിതി

മറെറാരു ദിവസം വാഴിയസമൂഹത്തൊട്ടുകൂടനായിൻറെതിലെ കാവെല്ലുമൊഴുദ്വാരസമീപത്തിങ്കൽ ഒരു ശവം ചുമക്കുന്നവർക്കളെറ്റ — ഞ്ഞ വിധവയുടെ ഏകപുത്രൻ എന്നു കെട്ടും അമ്മയെ ഭിക്ഷുകരഥൃന്യത്രകണ്ടും കണ്ണുനീരൊഴുക്കുന്നവളൊട്ടുകരയല്ല എന്നു ചൊല്ലി ശവമഞ്ചം തൊട്ട ചെറുക്കബാലനൊട്ടുഎഴുന്നില്ക്ക എന്നു കല്പിച്ചുമവൻ ഉടനെ എഴുനീറ്റു ഭാഷിപ്പാൻ തുടങ്ങി അവനെ ഒഴുക്ക അമ്മക്കിൽ ഏല്പിച്ചു ഇതു കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു—

അഥാപരം പ്രഭോഃ കർമ്മ പ്രൊക്താൽ കാർഷ്ണ്യാദവി
ന്നത്ര്യാശ്ചര്യതരം വക്ഷ്യെ മൃത്യുശക്തിവിനാശകം
ബൈഥനിയാഭിധഗ്രാമവാസിനെസ്ത്രീയൊയൊര്യെനഃ
ലാസറസംജ്ഞകസ്സ്യൊരെകദാഭവദാതുരഃ
തദ്സ്വസാരൌ ഭ്രാതൃദ്ദശാം ജ്ഞാപനായത്ര
സ്വസാരൌ രെന്തസ്യസന്ദെശമന്ത്രസാ താം പ്രഭും പ്രതി
ജ്ഞാനം സന്ദെശമാകാക്ഷ്യ യതാവത്തിഷ്ഠാവിവാസരൌ

യെശുന്തത്രാപരെഗന്തും വ്യാഹരച്ചൊവമസ്സ്ടം
നലാസ്സാരസ്യ മൃത്യാൽ മാമമൈശൊയമസ്സായത
ഈശ്വരസ്യ ശസ്ത്രനൊശ്ച മഹിമ്നൊദർശനായച
ഇത്യുക്ത്വാ തസമാചാര പ്രാരെകുഃ പശ്ചാദ്ദിനദ്വയം
ശ്രീ യെശുസ്താൽസ്ഥലെ തിഷ്ഠദ്രാത്ര്യുർവ്വമവർത്തത-
തതസ്സ്വശിഷ്യാൻ പ്രഭുഃ പ്രൊചെ ലാസ്സാരസ്സാഷിതെപ്രിയഃ
തം ജാഗരയിതും ചാഹം ബെത്താനഗച്ഛാമി സത്വരം
ശിഷ്യാശ്ചൊചുസ്സസുപ്തശ്ചെത്തർഹിസ്വാസ്ഥ്യം ഭവെദിതി
യതസ്സുഷുപ്തിപ്രാപ്താമെതെബുദ്ധ്വാന്ത പ്രഭൊസ്ഗിരം
പരന്തുവക്തുതൊമൃത്യും പൂർവ്വമുദ്ദിഷ്ടവാൻ പ്രഭുഃ
തല്പുഷ്ടീം സ്വാസ്ഥ്യവാക്യം സ്വപ്നരെഖമബൊധയൽ
ഞങ്ങളെനെമരണത്തെ ഉറക്കമെന്നശബ്ദത്താലെ കാട്ടിയതിനെ ഗ്രഹിച്ചില്ല
ശിഷ്യന്മാരുടെ കുറെഞ്ഞ-ലാസ്സർഎന്ന യെശുവിന്റെ സ്നെഹിതൻ ഒരുവൻ ഒരൊ
ദിവസത്തിൽ അവന്റെ സഹൊദരിമാർ അറിയിച്ചപ്പൊൾ അവിടെ ചെന്ന് ഉറക്കം
ഉണ്ടു എന്നു ഈശൊ പറഞ്ഞപ്പൊൾ തന്നെ കാണുവാൻ പൊയ്ക-പിന്നെ ശിഷ്യരെല്ലാവ
രും കൂടെ ലാസ്സർ ഉറങ്ങുന്നു അവനെ ഉണർത്തുവാൻ ഞാൻ പൊകുന്നു എന്നു ചൊ
ന്നപ്പൊൾ-ഉണർത്തുകെട്ടാൽ അവന്നു ആരൊഗ്യം വരുമെന്നു പ്രകാരം
ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്പൊൾ ഈശൊ അവന്റെ മരണത്തെ സ്പഷ്ടമായിട്ടു
അറിയിച്ചു —

മൃതം ജ്ഞാത്വാ തയാജ്ഞാനം തസ്യ ശ്രാദ്ധാരണായച
തദാ തത്ര സ്ഥിതൊനാസമിതി ഹർഷ്ഷൊസ്തി മമ
സ്വസ്യാനുപസ്ഥിതത്വാത്തു യന്മാഹാത്മ്യമൈപ്രജ്ഞായതെ
സർവ്വസ്സൈദത്വം മെവാഗ്നിർബുദ്ധ്വാ ശിഷ്യാസ്സബൃന്ദയെ

ഉത്തരവാച

ലാസ്സാരസ്യ ശ്മശാനാന്ത സ്ഥാപനാൽ പരതൊഗതെ
അഹശ്ചതുഷ്ടയെ യെശുസ്ത്വബ്ബതനിയാം സമാഗമൽ
പ്രഭൊസ്ത്ത്വാഗമം ശ്രുത്വാ ലാസ്സാരസ്യ സഹൊദരാ
സ്വസ്സാന്താ സദനാദ്ദൂവ്വൃ സാക്ഷാൽ കർത്തും സമാഗതൽ

യത്ര പ്രതിഭോ ഭവാൻ പൂർവ്വം ഗുരുഭ്യസ്യമാനസ്യ ദിവസ്യാലേ
തദാസ്യാമിമം മൽപ്രാതാനോമസിദ്ധ്യൽ കാദാഷാന
ജ്ഞാനിത്വോപദിഷ്ടത്യം പരമേശ്വര മത്ഭയോഃ
അസ്യാപ്യം പ്രവൃദ്ധി നാസ്ഥാനിത്യെവ്വാനസ്മിത്വം

ഗുരുരുവാച ।

ഏവം ശ്രുതപ്രോക്താ മാകർണ്യ തത്ത്വസ്വാന്തം ആവഹം വചഃ
തവ ശ്രുതാ സ്മൃതാ ഭോ നാവുനസിത്യ പ്രസിദ്ധ്യ പ്രഭുഃ
തതഃ പ്രത്യ പ്രവൃത്തി സ്മാ ബ്ധാഗമേനാ ത്ഭാനവിനേ ഭിക്ഷ
യസ്യാവശ്യ ത്ഭാത ഭിവേട്ടി കിം തതോ ദ്വിത്വത്ര വർണ്ണനാഃ

വാക്കിൽ മനസ്സു പൊക്കി അന്നത്തോൾ അറിവിട ജ്ഞാനശ്രദ്ധാത്മന നാവോം ഉണ്ടെന്നുള്ള വിശ്വാസം ഗുരുവചനത്തിന്നാലെ — ഭാവം തവന്റെ തൊട്ടതിൽ പൊകകൊണ്ടു പറഞ്ഞു അവരുമായി പുറപ്പെട്ടു ലോകത്തിൽ മനസ്സിട്ടു നാലാം നാൾ ഉറവിടത്തിൽ ഉത്തമകളും ചെയ്തു — അവിടെ മാത്രം കൊന്നു സഹോദരിയെ കിട്ടേണ്ട ഗുരുവെന്നിവിടെ ഉണ്ടോ ഇരുന്നവകളിൽ സഹോദരൻ മറിയ കിട്ടിയില്ലയായിരുന്നു എന്നപ്പോഴും കിടന്നെങ്കിലും പ്രാർത്ഥിച്ചാലും ദൈവം തന്നാനല്ലം നിശ്ചയം എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു തന്റെ സഹോദരൻ ജീവിച്ചെഴുന്നില്ലം എന്നു ചൊല്ലപറഞ്ഞു — പുനരുത്ഥാനദിവസത്തിൽ എഴുന്നില്ലം പോൽ എന്നവൾ ചൊല്ലിയാറെ കർത്താവു ചൊല്ലിയതു —

അഹമേവാസ്മി പുനരുത്ഥാനം ജീവനമേവ ച
മയി പ്രത്യയം കുർവ്വൻ മൃതോപി ജീവിതാ
മയി പ്രത്യയി ജീവൻ സന്തതം മരിഷ്യതി
ഏവമസ്മിൻ മയി വിശ്വാസം കിം കരോഷി ത്വയാ

മാർത്തവാച ।

ഏവം പ്രഭോ ത്വമീശ്വരസ്യ പുത്രഃ സംസാരേ ആഗതസ്ത്വം പ്രഭോ
സർവ്വേശാത്മജോ ഖ്രീസ്തു സ്ത്വമസീതി മതം മമ

ഗുരുരുവാച ।

താതേന ഗൃഹാഗതാ മാർത്താ മരിയാം ഭഗിനീം നിജാം

ന്യഗ്രോധശാഖാവലംബമാനസസജ്ജനസ്വാമിഭിക്ഷണത
മഭിയാനിഭമമാവാനം ശ്രുത്വാ ന്യായകഥാൽകണത
അഭിഷ്ടം പ്രബോധസ്യാഷ്ടാത്മഗതോദം പ്രണതാശ്രയേണ
ബോധപ്രബോധവാൻ പൂർവ്വം ബുദ്ധ്യാ സ്വന്യപ്രിയസ്വാമലേ
ശരാസ്യാമിതമഭ്രാന്താനാമഭിഷ്യാൽ കാദക്ഷാണ

ഗുരുർവചഃ

താം തസ്യാസ്സംശിനശ്ചാനാ ന്യഗ്രോധാൽ ജഗതോപിയാൻ
വിലോക്യ മന്ത്യാനാക്യഷ്ട സ്വമഭ്യഃ പൌത്രൻ പ്രിയന്ത
മുതാബോദ്ധ്യ പ്രത്യക്ഷം ധ്യാനതാപകമ്പ്രലേ
ജ്യേഷ്ഠോത്തരം പ്രാപദ്ധ്യാ മാതൃത്വം പ്രബോ
ധിക്ഷേത്ര ധാരാവേദി അത്രദൃഷ്ട്യാഭിവാദിനഃ
മിഥഃ പ്രേമസുരത്യം ദൃഷ്ടിമ്പ്രീതി ബോധിത
അന്യോന്യാഭിഭാഷിതേവത്യം ദൃഷ്ടിമന്ധായദത്തവാൻ
സക്തിം സമൃദ്ധിക്ഷമൊന്നതിശ്രദ്ധ്യാവാരണിതം മുക്തിം
നാനാപ്രിയവന്ദനയാധരാരശ്മിവരാമിത
സ്മിതഃ ശീതാംശുനാതു പ്രഭുൽ പ്രാണതോ ത്രിവിൽ
അശ്രാവാത്യാത്മം ദാരാതോദമാത്മാവദൽ പ്രബോ
ധഷ്ഠ്യന്ധ്യാത്മഭിഃ സ്നേഹാശ്രയസ്ഥാനം
തദാലക്ഷ്മീഭാഷാതാം തേദശിബാസ്യാന്തരാവിതഭാഃ
മാഹാത്മ്യം ബാം സമിക്ഷ്യാഭ്യാസിതിനാവദം പുരാ-
പാഷാണനേഹരദാരാൽ പ്രശ്നോത്തരാവസാനിത
ക്ഷോഭിതഖേദകരോ ഭ്രാന്ത്യാ വ്യാകുലിതൻ ദേയാൽ
അനന്തിവനം ഒപ്പം കില്ലും ന്യഗ്രോധത്തിൽ നിശാനിമന്ത്ര
ൻ മകിഴ്ചയും ശ്രീപദ്മം കാൽ ശിശുനിമ്മിച്ചിരിക്കുന്നവനോ
രുത്തനാകും മഹിതാകീലമർത്ത്യകിരണങ്ങളും പ്രമാണിക്കുന്നവാ-ന
ന്തിരിക്കുമെപ്പ് പറഞ്ഞ്കിൽ ലോകത്തിൽ വരെങ്ങുതെവപുത്ര
നാകുന്നതിനാൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു - അനന്തരം അ
വൾ മകിഴ്ചനോസഹായമില്ലാതെ വിളിച്ചു അവളും ന്യഗ്രോധസം പറഞ്ഞു

ന്നനഗരത്തിൽനിന്നുമായിവന്നു-അവരുടെവെഷംകണ്ടാറെ ക്ഷത്രകരിഞ്ഞും ളുകൂപതെച്ചു• ഇന്നുതാനും ഒന്നാകിരണ്ടുശവം വെച്ചസ്ഥലത്തുഷ ത്തുകാക്കുംചെയ്തു-ദ്വാരത്തിങ്കൽനിന്നുകല്ലിനെനീക്കിയപ്പോൾനാ ലുദിവസംകിടന്നതിനാൽ നാററംഉണ്ടാകുംഎന്നുമാർത്തശങ്കിച്ചുത ന്നെ ക്രിസ്തുവിശ്വസിച്ചാൽദെവതെജസ്സുകാണുംഎന്നുഞാൻ മുമ്പിൽപറഞ്ഞിട്ടില്ലയൊ-പിന്നെകണ്ണുകളെ ഉയർത്തിപ്രാ ൎത്ഥിച്ചിതു—

ഹെപിതസ്ത്വാംമമശ്രുതവാനസിവചനമെശ്രുതവാനാഃ
സദാഹമാത്മികാംവാച്യംശ്രുണൊഷീത്യപിവെദ്മ്യഹം
ഛായാത്വിഹസ്ഥിതാലൊകാഃവിശ്വസ്യുർമ്മാംകെവലെ
അഹംത്വയൈവസംസ്ഥിതൊനെതൊത്തിത്യവധിപം

ഗുരുവാച.

ഇത്യുക്ത്വാസ്വാംമഹാശബ്ദംദത്വാസൌഉച്ചരാത്മജഃ
ലാജരസെഹിരെവിമുഅംഭൊസ്വയൈമൂലമാഹകൽ
സദ്യൊപസൌരഷഹിരാഗസൂക്തൈർബന്ധദ്ധൊകരാംക്രിയാഃ
ബദ്ധാസ്യൊഗാത്രമാജ്ഞയാഛാദനസ്യതഗയാരെ
അറിരുധൊംഗാരൊയസ്തുമ്മൂത്രപാശവിഭെദകാഃ
ബന്ധനാതിവിമൊക്ഷ്യംത്യജ്ഞതെതിസമാദിശൽ
ഷിത്രാവെക്കിഎന്നെകെൾക്കയാൽഞാൻനന്ദിക്കുന്നുഎപ്പൊഴും നി എന്നെകെൾക്കുന്നുഎന്നറിയുന്നുവല്ലൊ-എങ്കിലുംഇന്നില്ലുന്നവരും കൂടഎന്നിൽവിശ്വസിക്കെണ്ടതിന്നുഞാൻഇങ്ങിനെപറയുന്നു എന്നുപറഞ്ഞശെഷം-ലാജരെപുറപ്പെട്ടുവാഎന്നുമഹിച്ചവനെ വിളിച്ചു-ഉടനെഅവൻകാലുംകൈകളുംമുഖവുംശീലകൾകൊണ്ടു കെട്ടപ്പെട്ടുള്ളപ്രകാരംതന്നെപുറത്തുവന്നു-യാവിൻകെട്ടിനെ കഴിച്ചുവൻഅവനെകെട്ടഴിച്ചുവിട്ടുപിന്നെഎന്നുകല്പിക്കയുംചെ യ്തു—

ഇത്ഥംദൃഷ്ടാശ്ചര്യംകർമ്മജനാഃപ്രത്യക്ഷാണിപ്രദർശയൻ
സ്വസ്യാത്മിമാനുഷാംശക്തിംലൊകെഷുവ്യാഞ്ജയൽപ്രഭുഃ

തതശ്ചാനന്തശാസ്ത്രസ്യ പ്രചാരേച്ഛാം ദയോദ്ദിതാം
ഇതീശേ നാസ്തിതാം സ്വസ്യ നാധികാരമസാധയൽ
രക്ഷായൈ യേന ചാനാശാ യമത്ര്യാനാമഹമാഗതഃ
ഏവം സ്വസ്യാഗമസ്യാർത്ഥം മുഹുരീശ്വരവർണ്ണയൻ
ഏതദ്ധാത്ര്യാന്തസാരേണാധാരാതൽകാൎണ്ണമക്ഷി
ശുഭദോദ്ധഃഖസംഹർത്തൃ ദിനോദ്ധർത്തൃ ചഭൂതതേ
സോനന്തേശശ്ച ധൂർത്ത്യക്താവിമാർഗ്ഗേണാചരൽസദാ
നചാപ്രാപ്ലുതയോഗേനജ്ഞാതൃദ്ധസ്ഥാനനാശയൽ
തത്രൈകാം ശ്രൂയതാമേതദ്വക്ഷ്യമാണം നിദർശനം.
യതഃപ്രഭോർമ്മഹാശക്തേഃ പരക്ഷാന്തിഃ പ്രകാശതേ
ശ്രീഗേഹസ്ഥരേകദായാത്രാം കുർവ്വൻശാമാക്ഷിവൃത്തി
സ്വസ്യാഭ്രേകമ്പന്ഗ്രാമംഗതാൻ പ്രസ്തുതയേന്ദൽ
പ്രഭേരുപന്ഥിതേത്രജ്ഞനാന്താൽ ഗ്രാമവാസിനഃ
യശ്രദ്ധിഭിന്നധർമ്മാണോന്ത്സ്യാതിത്ഥ്യം നചക്രിരേ-
തദ്ദൃഷ്ട്വാ പൃഷ്ഠതാം തിഷ്ഠന്നകിം പതത്ഥനലോദിവഃ
ഭസ്മീകരോതു താംശേഷമദേക്ഷ്യാ വൈധുനാപ്രഭോ-
തദ്വാക്യാനാ പ്രസന്നസൃഷ്ടിക്യഗ്നൗന്താവതന്ദ്രയൽ
സ്വൽപൈശ്ച്യ ശ്യാമിതസ്സദ്യസ്സരോഗ്രാമാന്തരംയയൗ
ശരീരമാത്രകല്യാണേസിദ്ധയെഷിധരാത്മജൈഃ
സ്വഃഗ്ഗാദവാതരൽ ഭൂമാവിതി ജ്ഞോത്രമന്യതാം-
ഷ നക്ഷത്രാനൃഷ്ഠമുഖ്യാംശ്രോതയന്താവപുഷഃ പ്രഭുഃ
തമേവപാവ്യനാങ്ഗ്ജ്ഞം സുസ്ഥീകർത്തും സമാഗമൽ
അതോയൽപ്രഭുണാ കാരികായരോഗചികിത്സനം
ഷൃത്രരസ്യാത്മനഔനസുസ്ഥീകാരേഷാന്ദേശ്യതേ
ശുദ്ധ്യാദികഷ്ടിനാം ശുദ്ധിരാത്മനോപ്യവഗീയതേ
അന്യേഭ്യോദൃഷ്ടിദാനേനയദ്ദേഷ്ടാശാമപിത്രകിം
ധാംഷ്ഠോട്ടരാത്മനസ്ത്വൈർത്ത്യപരമാർത്ഥസുധാംദദൗ
തസ്യാസ്തുഷ്ഠാഷെവവിദ്ധേതയാസാനവൃദ്ധിർമ്മഹാത്ഭുതാ

ദൈവാത്മാവന ശക്ത്യാ ച ശക്തിരന്യാ മഹാത്മനാ
സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മപ്രാണസ്ഥാനാനാം പ്രാണദാതൃത്വദെശ്യതെ -

ഇങ്ങിനെ ഒരൊരൊ അത്ഭുതകൎമ്മങ്ങളെ ചെയ്തുകൊണ്ടു യെശു താ
ന്റെ അതിമാനുഷശക്തിയെ സ്ഥിരീകരിച്ചു ഉപദെശങ്ങളെ കെൾപ്പിപ്പാനും
ഈ പുതിയ മതം ദൈവികം എന്നു പ്രമാണിപ്പാനും ലൊകരെ ഉത്സാഹി
പ്പിച്ചതല്ലാതെ തന്റെ ഹൃദയഭാവത്തെ കൂട പ്രകാശിപ്പിച്ചു - അത്
എന്തെന്നാൽ മനുഷ്യരെ രക്ഷിപ്പാനല്ലാതെ നശിപ്പിപ്പാൻ ഞാൻ വന്നി
ട്ടില്ല എന്ന വാക്കുപൊലെ ദുഃഖങ്ങളെ നീക്കി സന്തൊഷസൌഖ്യത്തെ വരു
ത്തുവാനത്രെ അവന്റെ കാംക്ഷ ഉണ്ടു - ദുഷ്ടനിഗ്രഹത്തിനായി ദൈവാവതാ
രം വെണ്ടുന്നതല്ല പൊൽ കൎത്താവിന്റെ ശക്തിയെക്കാൾ ക്ഷാന്തി അധി
കം വലിയത് - എന്നുള്ളതിന്നു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം പറയാം - യെശു ഒരിക്കൽ
യാത്ര ചെയ്യുമ്പൊൾ ഒരു ശമൎയ്യഗ്രാമത്തിൽ രാത്രി പാൎക്കെണ്ടതിന്നു ദൂത
രെ അയച്ചു - ശമൎയ്യർ മതഭെദം നിമിത്തം അവരെ ചെൎത്തുകൊള്ളാ
ഞ്ഞതിനാൽ - രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ മനം എരിഞ്ഞു അവരുടെ മെൽ വാനത്തിൽ
നിന്നു അഗ്നി പെയ്തു ഭസ്മീകരിപ്പാൻ കല്പിക്കെണ്ടാ എന്നു ചൊദിച്ചാ
റെ യെശു തിരിഞ്ഞു ക്ഷമാനിമിത്തം അവരെ ഭത്സിച്ചു നിങ്ങ
ൾ ഇന്ന ആത്മാവിന്റെ മക്കൾ എന്നറിയുന്നില്ലയൊ എന്നു ചൊല്ലി
വെറെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നു പാൎത്തു -

എന്നിട്ടു ദൈവപുത്രൻ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നത് മനുഷ്യരുടെ
ശരീരങ്ങൾക്കു കെവലം സൌഖ്യം വരുത്തെണ്ടതിന്നത്രെ എന്നു വിചാരി
ക്കെണ്ടാ മനുഷ്യരുടെ മുഖ്യസങ്കടം ദെഹവ്യാധികളല്ല ദെഹി പാപരൊ
ഗംകൊണ്ടു വലയുന്നതത്രെ - ആകയാൽ യെശു വിശെഷാൽ ഉ
ള്ളങ്ങളെ സ്വസ്ഥമാക്കുവാൻ വന്നത് - അതുകൊണ്ടു യെശു കുഷ്ഠരൊ
ഗികളെ ശുദ്ധീകരിച്ചതിനാൽ ആത്മശുദ്ധി വരുത്തുവാൻ ഞാനെ
ന്നത്രെ ആവുന്നവൻ എന്നു കാണിച്ചു - കുരുടൎക്കു കാഴ്ച കൊടുക്കയാൽ ഉ
ള്ളിന്റെ ഇരുട്ടിനെ നീക്കുന്ന ശക്തിയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു - പരമാൎത്ഥ
ങ്ങളെ ഒക്കയും യെശു തന്നെ വിശ്വസിക്കുന്ന മനസ്സിന്നു തെളിയിക്കുന്നതി
ന്നു ദൃഷ്ടാന്തമായി വന്നതു അത്ഭുതമായ ക്ഷുദ്രഹാരഭൊജനം തന്നെ -

അവൻ മരിച്ചവരെ ഉയിൎപ്പിച്ചിട്ടു കൂടെ എല്ലാവരിലും · വലിയവൾക്കൊ
ന്നൊന്നും ഇല്ല-സത്യന്ന് ഒക്കെയും അജ്ഞാനികളില്ലാതെ പാപത്തിൽ മരിച്ചു
കിടക്കുന്നവരെ ഉണൎത്തുവാൻ താൻ ആളാകുന്നു എന്നിങ്ങിനെ മ
ഹത്വം ഏറിയ വൈഭവത്തൊടിരുന്നാൽ അതെത്ര ഉച്ചിഷ്ടമാ
ക്കുന്നു—

ഇതി ശ്രീമഹാമൊക്ഷത്തെക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള മാഹാത്മ്യങ്ങളു
തൽക്രിയാവൎണ്ണനം നാമ തൃതീയൊദ്ധ്യായഃ

Tellicherry Mission Press
1851

ശ്രീയേശുക്രിസ്തുമാഹാത്മ്യം

൧

ജഗദ്ഗുരൂപദേശമാലാ

മനുഷ്യാൻസല്പ്രബോധനെന്തം ത്രാണത്തെ ഞെപ്പവാടം പരന്നവശാൽ
അവർക്കിടെയ്ക്കാമിതെട്ടാ സ്നേഹത്താൽ കൃപാഗ്രഹപ്പാടികൾ
ശ്രീയേശുക്രിസ്തുനാഥൻ ദേഹംപ്രത്യക്ഷം പരിത്രജ്ഞൻ.
ജനങ്ങൾക്കാനന്ദ്യമാ നങ്ങൾക്കിടയിൽ സർവ്വജ്ഞനായിമായനായ്
ബോധിപ്പാനാനന്ദം മാനുഷ്യനെ ഞാൻ ചൊല്ലുന്നതിൻവരവ്
വേദങ്ങളെപ്പാൻനിലയാലെ ദിവ്യംപ്രാർത്ഥനങ്ങളായതിന്റെ:
മനുഷ്യരെല്ലാംവഴിയിൽനടത്തുവാൻ പ്രാവശ്യമായിനിന്ന
ഉപദേശിപ്പാൻ ഞാനവരോടാ കൊണ്ടുവന്നുതരുപ്രകാരം
എല്ലാംഉപദേശിച്ചിരുന്ന- ഞാനാപാപികൾക്കെല്ലാംവിടുതലിന
സകലരെയുംനോക്കിരക്ഷിക്കും- ദൈവമഹത്വത്തെങ്ങുംചേർന്നു
വെളിച്ചത്തോടെപ്പാരക്ഷിതരുംവർദ്ധനവുംഅറിവുകളേയരക്ഷുംതന്ന
നിത്യജീവനെ ഏകും ദൈവത്തിൻ ഉൽസവസാക്ഷിയായിപറഞ്ഞു
ടന്ന- ആത്മീയദേഹശരീരങ്ങൾപറഞ്ഞവം- പുനർജന്മമാരംഭ
നിന്നെരക്ഷിച്ചുകൂട്ടിയെടുത്തീടുകയെന്നതിനായിനിന്നാ മനുഷ്യ
രോടുതാൻ വന്നുപദേശിച്ചിതു-
മനുഷ്യർക്കു ദിവ്യജ്ഞാനം തരുവാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നു വന്നവൻ
ഏവർക്കും ഗുരുവായ്‌വന്നവൻ ഉപദേശിച്ചു പ്രാർത്ഥനയാലാ
പരന്നോനും ദിവ്യവെളിച്ചമായി എല്ലാവർക്കും കാരുണ്യം ചെയ്തോ
നിഷ്കളങ്കൻ ദിവ്യജ്ഞാനത്തെ ഉപദേശിച്ചു സൽഗുരുശിഷ്യന്മാരോടു
ചൊം മനുഷ്യർക്കായിട്ടു വന്നാനാരാധനയാൽ പൂർവ്വം
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മനുഷ്യനായിത്തീർന്നതിനാൽ ദൈവപുത്രനായിരുന്നോൻ
കരുണയാലത്രേ താൻ എന്നും മനുഷ്യനെ കാത്തുകൊള്ളുവാൻവന്നതിനാൽ
ശ്രീയേശുവിന്റെ പാദങ്ങളിൽ വന്നീടുകനിങ്ങൾ- എന്നരുളിച്ചെയ്തു

ട്ടപറയുന്നിത്തതെൻറസഹോദരനൊട്ടവെറുതെകാമവിഷയാൽ
ശിക്ഷക്കായാഗ്രഹിക്കുന്നു- പിന്നെവ്യഭിചാരംചെയ്യരുതെ
ന്നപെണ്ണുങ്ങളാൽ ... കിടക്കുന്നവരെല്ലാം- കാമവശ്യന്മാരായിട്ടസ്ത്രീയെ
നൊക്കുന്നവൻ ഹൃദയത്തിൽ തന്നെവ്യഭിചാരം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളൊടുപറയുന്നു- എന്നതിനാൽ സ്നെഹം ഉ
ള്ളാത്തവൻ കുലപാതകൻ എന്നും ദ്വെഷം തന്നെ അപരാധം
എന്നും വചിക്കുന്നു---

സച്ഛുദ്ധമാനന്ദം സാക്ഷാൽ കരുണം ചിത്തിലപ്പൊഴെ
നചൊത്തമാനലപ്രത്യെക്ഷിണിൽ സ്വസ്ഥാൽ പിതൃബലം
ദ്വന്ദാത്മം ആദാകല്പാന്താദാമാധ്യമ്പിം ഭിയൽ
സ്വസ്വാഗ്രെവാദയൊന്ദുഭിം പ്രതൊഷ്ഠിഷുസഭാസുച
തപ്രക്രമൊത്താദാനം വാമപ്പാ ഭിന്ന കല്പിതിൽ
ജ്ഞാനാത്മകാശ്ചസ്ഥെവ്യന്താപാതിനാക്രിയാതത്ക്രിയാ
ത്വമഹത്വകം ഭെദ്ദ്രാനം താവകത്ത്വപിതാമതം:
ഗുഹ്യകദർശപലം ഭദ്രം സപ്രകാശം പ്രദാനദ്യ്രതി
മാധ്യമ്പിം ഭിനാം ഭിത്വാ പ്രമത്താക്യെക്യസഭാന്തരെ
ശ്രീംഗാടകൊചതിവ്യന്തം: പ്രാപ്താഖണ്ഡസ്ഥിത്യാമ
ആദാത്പ്രാപ്താനാം കല്പാന്താദാന്തദെവതെതിയെ
പ്രതിജ്ഞാപിതംഗവകം ഭാരം കുമ്പാദ്യാമന്ത്രകൃ
മാധ്യമ്പിം ഭിനൊഭദ്രവാസംത്വമാചര
സെവൊപൊനിഷൽപ്രകാശൊസ്ത്രാ ... [illegible]
ത്വയാരപഭ്യക്തെശിരെഷ്ഠ നയനതാരെദ്ധ്യൊവസ്ഥ്യതാം
ധ്യാതാലൊകൈകദൃഗ്ഭവ്യാപ്യാസ്വാകഷായഭവസന്തിവ
താദാത്മ്യാശ്രമിതാനിതാമെതദാഗ്രഹകൊ ... [illegible]
സന്ദിഗ്ധിത്വാപലം ഭദ്രം സപ്രകാശം പ്രദാനദ്യ്രതി

മനുഷ്യൻ കണ്ടുനിൽക്കിനിക്കൊണ്ടെ ... സ്ഥൂലം ഇന്നും ചെയ്യുന്നത്
ചൊല്ലാൽ സ്വാർത്ഥമാനാത്മാനിതാനൊട്ടം ലൊഭിതനില്ല- ന
ന്നകൊണ്ടുള്ളവർ ... [illegible] ... വ്യാക്ക്കാരെ

പോലെകിണ്ണം മുട്ടി കാവാലകം ഒരു കിഴ്കു പോകാരങ്ങതെ- വഴിക്കെ
കൊട്ടകളന്തുണ്ടകൈക്കെ അറിയാതിരിക്കെങ്ങതെത്രവസ്ത്രാൽമര
ത്തിൽനൊക്ക നാഥിതാവ് വെളിച്ചവല൦ നല്കുവാൻ സംഗതിതുണ്ടാ
കും-- പ്രാൎത്ഥനക്കും സഭനട്ടത്തിലും ഒരാളുകൊണ്ടത്താ൦ അങ്ങുഉ-
മ്പറിയകം പുകവായിൽ അമൈഴുത്തെമരത്തിൽ നൊക്കനാഥിതാ
വെട്ടുപ്രാൎത്ഥിക്കാരുവു- അതുപോലെ വ്യാഘ്രക്കാൎമുഖമാട്ടം
കൊണ്ടന്തങ്ങളുടെ നാഥിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതു൦ ഒരുത്താ
മുഖം കാഴ്ചയിൽ അതെലം പുണ്ണിത്തങ്ങളിനെ മനുഷ്യൎക്കു
മെല്ലും അറിയിക്കാതെ രഹസ്യത്തിൽ നൊക്ക നാഥിതാവിന
തിരുപ്രസാദം വരുത്തേണം എന്നാൽ അവൻ പരസ്യമായിട്ടും നല്കും-

പ്രാൎത്ഥനാ ത്ഥമനവെഷ്യു ഒലിനുകൂത്തിപ്പിഭമതിരം
പതിസ്യസന്ത്യദോഷ്യൂക്കഃ കരണിഗ്ഗ്യം തമാവരഃ
തച്ചതാരാലക്കെപ്പുൻ പരിവ്യാസാവണ്ണക്കയോഃ
കതാദ്രശെനക്രുപൈണനൂഷാവപരമെയ്പര൦
ഷാഢ്രശൊരൈനൃനരാദുവഷാ ഷമൂലയൊഷാകരക്രുകൂ
താളങ്ക്രാണിതെഹൊതൊനകാരംധന്തും മുക്തൃവരെധര
സമ്പൊഗങ്ങരൂക്ക്രാം തത്യമുവാദനം കരശരമൂഹാം
ഇത്യശരഥാവിഷ്ണുസംപൊഷത്തദ്ദശമായംരംഭരദായിത
ളയു കിതം ഗരസ്ഥിതാ തെനനന്മാത്മാതകരഗ്ഗ്രഹാഃ
പ്രവെപസ്ത്രാവനസാമെപ്പാരസാധ്രക്കുമുഖ്യപാം നിരിക്കിതം
അപെപനാനെപാപമാതൊതൈനകമെഥാതൊതാംനഖംവരൈശ്വ
ത്രൃയൊദെയാശവാ തിപ്പൂതിയം മഗ്ലിഫനമശ്രാത്രൈവൽ
ദിനാമ്രുതംഷ്ണൂരയാമൂവസൂനാതപ്പുരഷ്ണാക്കമാമീരതന്രുണൻ
ശുഭിക്കതൊത്തികാരൊരമൊഹസ്ഥാനെസ്ഥിരസൂവിനിലിവാഃ
യശഃ ശാന്താദ്യനൈമഷ്യതിനവാകാനിശലെലനൊതനമക്തിണൃതതാ
നൃതുമൊനാംഗ്രീതനമയശശനരൊരവാരെവതിമാസ്സ്രുമാന
സാങ്ങളെടെവ്യക്തും സ്ഥിതാതിലെനാരാമിത്തിസഹിതാശൈത്രൈയുളതുക്കു
പാദരാവയ്യാരൂഷ്ഠെക്ക ഭാവിച്ചിരുത- ദെവാധിശനാംതെടുക്കുന്നാ

[illegible]

ഒരിക്കൽ ഭക്ഷിക്കുമ്മുന്നെ തമ്പുരാൻ ശിഷ്യരുടെ കാലുകളെ കഴു
കിയതുകൊണ്ടെ താഴ്മ എന്നതും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചതുപൊ
ലെ നിങ്ങളും ചെയ്യെണമെന്നും ഞാൻ നിങ്ങളൊടു
തും ഉണ്ടു— എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാലുകളെ കഴുകിയതിനാൽ
നിങ്ങൾ തങ്ങളിൽ കാൽ കഴുകെണ്ടതാകുന്നു— വലിയവനാ
യുള്ളവൻ താനെ ചെറുതാകുന്നവനല്ലൊ— ഇതു നിങ്ങൾ അറി
ഞ്ഞവരെങ്കിൽ ഇതുകൊണ്ടു ഭാഗ്യവാന്മാരാകുമെന്നു പ
റഞ്ഞു—

[illegible]

ശിഷ്യന്മാർ തങ്ങളിൽ വലിയവൻ ആരെന്നു തർക്കിക്കുന്നതു
കണ്ടിട്ടു ഒരു ശിശുവെ അവരുടെ നടുവിൽ നിർത്തിക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ
മനം തിരിഞ്ഞു ശിശുപ്രായരായി വരികൊണ്ടല്ലാതെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തി
ൽ പ്രവെശിപ്പാൻ കഴികയില്ല— ശിശുവെപ്പൊലെ താഴ്മയുള്ളവനാകു
ന്നു സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റം വലിയവനാകുന്നതെന്നു പറഞ്ഞു—
മറ്റവരുടെ ദൊഷങ്ങളെ എല്ലാം നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കെണം— ക്ഷ
മിച്ചാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് നിങ്ങളൊടും ക്ഷമിക്കും— നിങ്ങൾ ക്ഷ
മിക്കാഞ്ഞാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് നിങ്ങളൊടു ക്ഷമിക്കയില്ല—

ഫലിക്കുന്ന ഉള്ളുപദേശം കേട്ടാറെ ഒരുത്തിന്റെ ഫൽത്തുവട്ടം
കണ്ടിരിക്കുന്നോം ഫെഴുവട്ടം ചെയ്താൽ മതി എന്നാഫന്നെ ചൊദിച്ചതിന്ന
ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു—

അവന്തോ മാദിശൂമൂത്തൽ സംക്രുതയൊന കൈവലം
പൂരന്തസംക്കിലഗണസംക്രുതാഃ ക്ഷമമാം കുരു.
ബാഹ്യാഭ്യന്തരശൌചസ്ഥം ദാനൈസ്സ്വാധ്യായിഭിഃ
കൃത്വാഃ കസ്യചിദ്ദാനെ മന്ത്രാണാം ഗ്രഹണം ശ്രുതം
ഗണൈസ്സ്വാമിനാരമ്പ്യക ശ്രീദാനാന്ധിതി കരഃ
ക്ലിഷ്ടാനാം ചൊദിതം സ്വൈര്യ്യമാഹായശോമയാരതഃ
ഫലശോധാ ക്ഷമമത്രിണ്ണിൽ പ്രഭൃത്യസ്യാഞ്ചശ്രദ്ധയെ
സന്തതിസ്ഥാനപ്രസ്തസ്യതസ്യ കർമ്മയമാദിശൽ
ത്രദാസാവഷ്ട്രൃഷ്ടിൽ ഭൃത്യാഃ പ്രദോഷരണയൊഃ പതൻ
ഭോക്ത്യൈശ്വര്യയതാം സ്വാമിനൈരായശ്ചിത്ത്യമിതെവിലം
ഞാതാദയാൽ പ്രൈത്യൽ ഭൃത്യാസ ദാരൈർമന്ത്രിയത്വാഃ
തസ്യാമത്യജ്ഞദാസമൂണാൽ ത്രഷ്ണായുമൊമോഷ
ഭയം ഭൃത്യാന്തരെ സൂക്ഷ്മസഭൃത്യം പ്രാവകൻ
സഭൃത്യാസെനൃഷ ത്രസ്താസ്വദ്രാപാദശതണ്ടികാഃ
അമൂസ്യസസതൽകാണ്ഡംസം വിവെസ്യാവഷിദ്ധയഃ
ദീണാംശ്യാവസ്യക്ഷ്യാപ്രാപ്യം താവമൈവതിശോധയാ
പതംസൽദ്ദായ ദയൊൻ പ്രസ്സ ഭൃത്യാസെന്യവൈദകൻ
ധൈര്യശ്ചിണ്ണത്വം യരെന്തി ശോധയിത്യാമിതെവിലം
ഹരം നസ്വിയ കാരായം ഇന്ദ്രയാവ തസ്സവ്യശഃ
ദീണാനശോധെ ത്രാവൽകാരായാ നമവൊണ്ടയാൽ
അദ്ധ്യത്തം സകാലയസ്ത്യഭൃത്യാണെന്ന്യസൂദ്ദഃ വിതാഃ
യുതന്ത്രതസ്യവൃത്തത്തം സ്വാമിനെയൊന്ന്യ വെദയാൽ

ഫെഴുവട്ടം അല്ലാതെ കഴാർഫെഴുവതിന്നൊരുമതെ- കഴമികൊണ്ടം
ഫലനെതിന്റൊരുദ്ധാണമാമിത്- ഒരുരാജാവ് തന്റെ ഭൃത്യന്മാരെ
പരീക്ഷിക്കുന്നൊരു സമ്പ്രദായം— നാലുകാര്യങ്ങളിൽകൂടി.

പെട്ടവനായ ഒരുത്തനെ അവനു വകയില്ലായ്കയാൽ അവനെ വിറ്റു കടം തീ
ർപ്പാൻ കല്പിച്ചു — എന്നാറെ അവൻ കാല്ക്കൽ വീണു സ്വാമി ക്ഷമിക്കേ
ണമെ ഞാൻ സകലവും തന്നു തീർത്തുകൊള്ളാം എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചാറെ രാജാവ്
കനിഞ്ഞു ക്ഷമിച്ചു കടവും വിട്ടുകൊടുത്തു — ആ ഭൃത്യൻ പുറപ്പെട്ടു തന്റെ
കൂട്ടുഭൃത്യരിൽ നൂറു വെള്ളിക്കാശ് കടം പെട്ടവനെ കണ്ടുടനെ പിടിച്ചു
ഞെക്കി കടം തീർപ്പാൻ ചോദിച്ചാറെ — അവൻ കാല്ക്കൽ വീണു ഞാ
ൻ സകലവും തന്നു തീർക്കാം ക്ഷമിക്കേണമെ എന്നു വളരെ അപേ
ക്ഷിച്ചു — അവൻ ഞെക്കാതെ കടക്കാരനെ തടവിൽ ആക്കി ഈ പ്ര
കാരം ശേഷം ഭൃത്യർ കണ്ടിട്ടു യജമാനനെ അറിയിച്ചു

അഥ സ്വാമീ തമാഹൂയ പ്രോവാചൈർ ഭൃത്യദുഷ്ട ഹേ
ത്വയാഹം പ്രാർത്ഥിതസ്സ്വീയമൃണം ത്യക്തമിദം മയാ
അതസ്ത്വം യാദൃശീമാപ്താഃ കരുണാമസ്മദോ
കിന്നാർഹസ്താദൃശീം കർത്തും സഹദാസസ്യ ചോപരി
ഇത്യുക്ത്വാ തൽ പ്രഭുഃ ക്രുദ്ധ്യന്നൃണം യാവന്ന ശോധയേൽ
താവത്സമർപ്പയാമാസ കാരാഗാരക്ഷകേ കൃതം
തഥാ യുഷ്മാൻ പ്രതി സ്വസ്ഥോ മമ താതഃ കരിഷ്യതി
പരേഷാമപരാധാംശ്ചേന്ന ക്ഷമധ്വം ഹൃദാ സമം

അവൻ ദുഷ്ടനെ വിളിച്ചു നിന്റെ പ്രാർത്ഥന നിമിത്തം ഞാൻ കടം
എല്ലാം നിനക്കു വിട്ടു തന്നുവല്ലൊ — നിന്നോടു ഞാൻ കനിഞ്ഞതു പോ
ലെ നിന്റെ കൂട്ടുഭൃത്യനിൽ കാട്ടേണ്ടതല്ലയൊ എന്നു ചൊല്ലി ക്രുദ്ധി
ച്ചു കടം തന്നു തീരുവോളം അവനെ തടവിൽ പാർപ്പിച്ചു — അതുപോ
ലെ തന്നെ മറ്റവരോടു ക്ഷമിക്കാത്തവരിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവ്
ന്യായം നടത്തുകയും ചെയ്യും —

ബോധയന്നിത്യുദാഹൃത്യ ശ്രീയേശുർവദതാം വരഃ
പരന്തപഃ പ്രോവാച വക്ഷ്യമാണാൻ ശിഷ്യാൻ സ്വകീയോപദേശി
ശപഥാന്ത്യാ പ്രാപ്തിവന്ദഥ ദൂഹ്യന്ത്യാ ഗ്രാവാണ്വൃഹം
മൈവാനുഷ്ഠിത ബോധനേ ലക്ഷാർത്ഥം താന്തി ത്ര തേ
തദാ സാർദ്ധ്യ ഷിതുഷ്യാന്ത സ്വശാസ്ത്രസം സഞ്ചാ —

സ്വശുദ്ധാശയത്വസ്ഥിതിരഭേദ്യാച്ചവചനം:

ബന്ധുവെന്നു നിനക്കയും ശത്രുവെന്നു ദ്വേഷിക്കയും കൂടാതെ കേ
ട്ടുവല്ലോ ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളിലും സ്നേഹം തന്നെ
വേണം. നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവൎക്കു ആശീൎവ്വാദവും ദ്വേഷിക്കുന്നവൎക്കു
അനുഗ്രഹവും കൊടുത്തു നിങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നവൎക്കു വേണ്ടി പ്രാൎത്ഥിച്ചു
കൊള്ളുവിൻ - എന്നാൽ നല്ലവരിലും ദുഷ്ടന്മാരിലും തന്റെ സൂൎയ്യ
നെ ഉദിപ്പിച്ചു മഴ പെയ്യിക്കുന്ന സ്വൎഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്നു മക്കളാ
യിരിക്കും—

വയം പുണ്യാസ്സ്വൎഗ്ഗ്യാല്പ്രേനാഃ പുണ്യശാസ്ത്രാവിധാരിണഃ
ഇത്ഥം മാനാഭിമാനികാഃ സിരക്ഷ്യ ത്വൽപ്രവാദിനഃ
ഏനന്ദുരാഗ്രഹണം ഞാം പോഷിപ്പാൎത്ഥം ലോകൻപ്രഭുഃ
സാധാരണോപകാരാൎത്ഥമേവമസ്മത്സമാൽ
പാന്ഥഃ കശ്ചിദ്യിരൂശാലേമാദ്യിരീഹോനഗരം പ്രതി
ഗച്ഛൻ പഥി ചോരൈൎഗ്ഗൃഹീതസ്സൎവ്വകരേ പതൽ
ആക്രാന്തഃ ക്രൂരതൈൎഭൂതൈരാഹതശ്ചാപി കൃത്തൈഷഃ
ക്ഷതശ്ശാന്തമൃതപ്രായോ നിരുപായശ്ചഭൂതലേ
അകാണ്ഡാൽ പ്രാപ്തകഃ കശ്ചിൽ പഥി ഗച്ഛംസ്തമൈക്ഷത
യശൈഷു ബഹുമാന്യോ പാശ്ചാന്നരക്ഷീകിഞ്ചിദ്ധുപാകരോൽ
തദ്വല്ലേവിയശ്ശാസ്ത്രകശ്ചിദ്ദൃഷ്ട്വാ ദിതഃ
ദൃഷ്ട്വൈഷാ ക്രൈനവോപേക്ഷ്യ നപ്തോയമന്യപത്ഥത്രാതാം
കശ്ചിൽ സമാഗതം ശോമ്രോനീയശ്ച ലൻപതി
തിലൈരാൎദ്രഭാവശാന്തസ്യദയാൎദ്രഹൃദയോ ഭവൽ
തത്സ്ഥാനമഭിഗംഗത്വാതൽക്ഷതാനി ബബന്ധസഃ
സാവധാനേന തന്മാൎജ്ജ്യപാന്ഥശാലാന്തികേ നയൽ
പരേദ്യുഃ പ്രസ്ഥിതേഃ കാലേ മുദ്രാദ്വേ സൎവ്വസാകോശതഃ
നിഷ്കാസ്യപാന്ഥശാലായാസ്സ്വാമിനേ ദത്തവാൻപ്രതിൽ
സേവസ്വതം മമ ദീനം ത്വയാ യാപിതാഭവേൽ
തവ ഞാം ശോധയിഷ്യാമി പുനരാഗതവാനഹം

ആസന്നതരതാമെതിഷാം ശ്രെയസാം പദമാപദാം
ചൊരാക്രാന്തെജനെതസ്മിൻ സ്വജാതിരവമാചരൽ

പിന്നെ ശ്ലൊകത്തിൽ പറഞ്ഞപൊലെ ഒരുപ്പെട്ട ആപത്തുകളെങ്കിലും ഒസ്സവം കാട്ടെണ്ടതിന്നു ദൃഷ്ടാന്തം - ഒരു വഴിപൊക്കൻ കൂട്ടരുടെ കൈകളിൽ അകപ്പെട്ടു സകലവും കളഞ്ഞു മുറിപ്പെട്ടു പ്രാണനാശം അടുക്കുന്ന കാലം അവന്റെ ജാതിക്കാരനായ പുരൊഹിതൻ ആ വഴിയെ പൊകുമാറെ ഇട്ടും വൈകാതെ പൊകയൊരുമിച്ചു അവനും കണ്ടു ഒഴിഞ്ഞു പൊകയും ചെയ്തു - പിന്നെ അന്യമതക്കാരനായ ശമരിയൻ അവിടെ വന്നു കണ്ടുടനെ അലിവുതൊന്നി മുറിവുകളെ കെട്ടി അവനെ തന്റെ വാഹനത്തിൽ കരെറ്റി വഴിയമ്പലത്തിൽ കൊണ്ടുപൊയി ഭക്ഷിപ്പിച്ചിട്ടു പിറ്റെനാൾ അമ്പലക്കാരനു പണം കൊടുത്തു ഇവനെ നൊക്കികൊള്ളെണം ഒല ചിലവിട്ടാൽ ഞാൻ തിരിച്ചുവരുമ്പൊൾ തരാം എന്നു പറഞ്ഞു പൊകയും ചെയ്തു - ഈ മൂവരിൽ വഴിപൊക്കന്നു അടുത്ത കൂട്ടക്കാരൻ ആരെന്നു ചൊദിച്ചാറെ അലിവു ചെയ്തവൻ തന്നെ എന്നു മറ്റവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു -

യംസത്പ്രഭൃത്യദാപത്സു വിമം പ്രശാന്തിഗുണ്യസഃ
തസ്യാദസ്ത്യന്തരം പ്രൊച്യെ യൊഗ്യൊമകരൊതി
ഇദം പൃത്യന്തരസ്യാപി ശത്രുപ്രഭൃതിഭിഃ
ഒൽസ്കൃതായാനസാരെണ ത്യാഗവ്യാപൃഷ്ടകാമിതി

അപ്പൊൾ ഉപദെശവാക്യം അവനൊട്ടിതും ചൊന്ന പ്രകാരം ചെയ്ക എന്നു ഉപദെശിക്കയും ചെയ്തു -

ഷഡ്യം ഗ്രാകാരകാന്തായാ ശിന്നയാവ്യാകുലാ ജ്ഞനാൻ
നിജാസന്നശരെകാശ്ചിന്തിതെഷ്വരക്ഷയാൽ
അഹം വൈ വച്മി ദിവാ ത്സം ഹിന്താമ്യാ കരുതാ ഋലാഃ
കിം ഖാദ്യം കിഞ്ചപാതവ്യം പരിധെയഞ്ചകിം തനൌ
യുഷ്മാകം ജീവനം നിന്നമൊക്ഷനാദയിലിഖ്യതെ
ആധാതനശ്ച വക്ത്രെ ഭൃശൽഗ്രഹയാനീകിന്നാദിദൃതെ

വിഹംഗമാവലിലൊക്യന്താം നന്ദിനീഞ്ചം വപുഷ്മതീ
നവാംബുദമിവൈതസ്യാം സഞ്ചിന്ത്യ മൈഥിലേചുവാ
യഥാ ശിവ: ശിതാംബുജ്യോത്സ്നാ ഭ്രാന്തിർഭൂതിഭൊഗ്യനം
ദിനം ക്ഷുദ്രകന്യാ ഇതി ഉദ്യതസ്തൽ വർണ്ണിഗണാൽ ഭൃശം
ക്ലേശാന്വിതശ്ശ: കൊന്തിങ്കലൊയാമ്പവശിന്തയൻ
ശക്ത്യാദായുക്തിനാസ്തിനൊകം വദ്ധിതം ക്ഷണം-
ഭൂദർസാധിതം കാൎയ്യം ലഭിഷ്ഠം ക്രമകന്മാ:
ഇദത്ഥം വ്യാകുലാശ്രിതാം കരുതാരൊഷ്ഠവന്തുവഴു
പത്മ ഇവശ്യൈതൊനിശ്ചിത്രാമൃതിവക്ത്രവാ
തദ്വാത്തുഭൂമിതൊനാന്ത്ശലൊമൊവിപ്രതാവവാൻ
യദ്ദരിദ്രൈശ്വാസതുല്യം പ്രകൊപസ്യൈത്രണം
തദിദം ഭൂഷിതമിശ: കിന്നവസ്ത്രുന്ദിതവ:
തസ്മാൽ വെയാന്വസ്താത്ഥം മാനസവ്യാകുലമാനസാം
തത്ര പ്രയൊഗ്ഗനം വൊന്തിശീലവെന്തിപരെശ്വര:
ക്ലിഷ്ടിതം കാണ്ഡെളുമിന്നത്തെ അരത്ഥമന്ത്രിനൊന്നുവരുന്നതിനി
കാണുമാറു ഞങ്ങൾക്കിങ്ങിനെ വിചാരപ്പെടരുത്-ഭക്ഷണത്തെ
കാംക്ഷിച്ചവനും ഉടുപ്പിനെ കാംക്ഷിച്ചവനും അതിലും അല്പമൊ-
വക്കിനൊരുമിൽ അവനിതെങ്ങിനില്ല-കൊച്ചുന്നവരു
ള്ളവകളിലും സൌഖ്യസന്തോഷമായിതായ് അവരെ നമുക്കുന്നതിനാൽ
നിങ്ങളുമെന്നെ വിശേഷം ഉണ്ടല്ലൊ-എന്നെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കും
സുഖമുള്ള ചാമരം ഇട്ടുവാനും കിഴികയില്ലല്ലൊ-താമരയുടെ
ഇതളും അവ പക്ഷികളുടെ നിലയില്ലുന്നതും ഇല്ല-എങ്കിലും പ്രതാവം
നടിച്ചാലെ ഈ മാംസം ഒരു അടങ്ങാരം ഉണ്ടാ ഒന്നില്ലയെന്നൊ
നിങ്ങൾ അങ്ങിനെയാകുഭക്ഷ്യമാക്കുവുള്ളിനെ ദൈവം ഇങ്ങിനെ
അങ്ങിനിരിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ ഉടുപ്പിനായില്ലയൊ-അതുകൊണ്ടു ഇനി
കാഴ്ചയില്ലായിരിക്കെ അവരെങ്ങിനെ എന്നും ഉണ്ടെന്നിങ്ങ
ളുടെ മനിതാവിനിങ്ങിനിക്കുന്ന-

പറഞ്ഞ നിന്മെകൊണ്ടിയതെചടകാദായം

ഷിനാവഃ ഷിത്രരാജ്ഞോമന്ത്രതദേകാനപാശൊശ്രുഷി
ഏവം വശ്ചിരസാം സദ്ഗുണിതാസ്തിതിഷ്ഠന്താഃ
അതൊ മാതൈഭെഷജ്യയംനിമഹാവല്യാശ്യാടകാദ്യൈരൊൽ.

ഒരു കാശല്ലൊ രണ്ടുകാശിനിന്റെ വിലതന്നെ - പരമമിത്രാവ്
ക്കൂടാതെ അവ ഒന്നും വില ആയിഴ്കയില്ലതാനും - ഇങ്ങിനെയുള്ള ചെഷി
ലെതൊമം ഒക്കയും കണ്ണുകെട്ടിന്നൊളിക്കുന്നു - അതുകൊണ്ടു പലരി
ലൊക്കൊരും വിലയെറിയതിന്നു ഭയപ്പെടുന്നതെ-
ഷിന്നെ മനുഷ്യരെ പാപത്തിൽനിന്നെടുത്തുകൊള്ളുവാൻ ദൈവം ഒ
ഷ്ണപ്രയത്നത്തെ മൂന്നുഉപമകളാൽ വർണ്ണിച്ചപ്രകാരം ഷൊല്ലുന്നു-

ഷ്രശതൈമഷൊഷ്ഠിഷ്ഠസ്തതഭേകം ഹാരയെദ്യദി
തദാവഃ കശ്ചിമന്യാക്ഷ്യന്നെഷാഷ്ഠമഷ്ഠം നൃത്യന്നെ
തഞ്ചൊപ്രാഷ്യമുദാസ്ഥന്ധഹാരൊപൃഗൃത്യബോധവാൻ
ആഹ്വയഥാ ഹമൊദ്ധ്യംമയാപ്രാപ്തകാഷിനാസഹ.
തള്ളൽപാപാൽ പാരാവൃത്തിട്ടിന്നൈസ്യക്കാസ്യപാഷിനഃ
അദ്ഭ്രാന്താനാംസതാംധർമ്മാൽസ്വല്ലൊകധികാഹാഷ്ടദാ.

ഒരുത്തന്നു നൂറാടുകളിൽ ഒന്നു കാണാതെ പൊയാൽ ഒന്നിനെ
അന്വെഷിപ്പാൻ ശെഷം ഒക്കയും കാട്ടിൽ വിട്ടു പൊകയില്ലയൊ - തു
ള്ളയഷില്ലാത്തിട നെതൊരിൽ എടുത്തു സന്തോഷിച്ചു കൊണ്ടു ഷന്നു
ബന്ധുക്കളെ വിളിച്ചു ഞാൻ കാണാതെ പൊയതു കിട്ടി ഞാനൊ
ടുസന്തോഷിപ്പിൻ എന്നു പറകയില്ലയൊ - അതുപൊലെ തന്നെ
അപൊകാത്തനധർമ്മിഷ്ഠന്മാരുടെ പൂർണ്ണത്തെക്കാളും ഒരു പാ
ഷിയുടെ മനന്തിരിവുതന്നെ സ്വല്ലൊകത്തിൽ അധികം സന്തൊ
ഷം വരുത്തും—

ദ്രകാന്തിവാദശമുദ്രാസ്യാഷൊദകാരം
ഗൃഹം സമ്മാർജ്ജനത്തിൽ പ്രദീപം പ്രജ്വാലയ്യച
ആഹൂയ സാവകിസഖീഃ പ്രതിവാസിനീഃ
ശ്രൂയതാം മമകാസോഭ്യംഗതാം മുദ്രാം ഹൃവാപ്നുവൻ
തഥൈകസ്യപരാവൃത്തിഃ പാപിനഃ സ്വഷൈതസഃ

ഹർഷദാ സ്വൎഗ്ഗദ്ദേവ്യോ ഭവന്തി ത്രിവിധിവഃ

പിന്നെ ഒരു ശ്രീഹം പണത്താൽ ഒരിക്കലും തന്നെക്കൊണ്ടു തീൎപ്പിക്കുക്കും. കാണി-
ച്ചു അച്ചു വരിനൊക്കിനടത്തിക്കില്ലയൊ — കണ്ടാൽ അവനു അതു-
വരെ തെറ്റിച്ചു കൂട സന്തോഷിപ്പാൻ തീൎത്തിക്കില്ലയൊ — അത്ര
പൊലെ തന്നെ ഒരു പാപി മനം തിരിക്കുന്നതിനാൽ സ്വൎഗ്ഗത്തിലെ
ദൂതരിൽ സന്തോഷം ഉണ്ടാകും —

ഒരുത്തന്ന രണ്ടു മക്കൾ ഉണ്ടു — അതിൽ ഇളയവൻ മുതലിൽ തനി-
ക്കു വരേണ്ടിയ അംശം ഒത്തു അച്ഛനൊടു മേടിച്ചു അവൻ വക്കയാ-
ൽ ലഭിച്ച പണിയെ സമ്പാദിച്ചു കൊണ്ടു യാത്രയായി ദൂരദേശത്തി-
ൽ ചെന്നു ദുൎമ്മതിയിൽ ദിവസം കഴിച്ചു മുതൽ നാനാവിധമാക്കിയശേഷം
ക്ഷാമകാലം ഉണ്ടായിട്ടു മുട്ടു വന്നു തുടങ്ങി ഉടയവരെ ചെന്നു സേവിച്ചു അനന്ത-
രം അവന്റെ പന്നികളെ മേച്ചു കൊണ്ടു പാൎത്തു പന്നികളെ മേച്ചു വാഴ്ത്തവ-
യറു നിറെപ്പാൻ കണ്ടതും ഇല്ല —

ശ്രീഷ ചൈതന്യം പ്രാപ്യ സൊ വാദീമസ്മിത്രഃ കതി
ഭൃത്യാ ഭക്ഷ്യാന്നതൃപ്ത്യാ തിഷ്ഠന്ത്യഹം ക്ഷുധയാൎദ്ദിതഃ
ഉത്ഥായ സ്വപിതുഃ പാൎശ്വം ഗത്വാ വക്ഷ്യാമ്യിദം വചഃ
ഹേ താതാഹം പരേശസ്യ ത്വാഞ്ച പ്രത്യപരാധവാൻ
തവ പുത്ര ഇതിഖ്യാതിം യത്ര നാൎഹാമി സാമ്പ്രതം
അതൊ വെതനികൈഷാ കമിവ മാം ഗണയേഃ പിതഃ

എന്നൊരു ബോധം ഉണ്ടായിട്ടു അവൻ പറഞ്ഞു എന്റെ അച്ഛന്റെ വി-
ട്ടിൽ എത്ര കൂലിക്കാൎക്കു വെണ്ടുന്ന ആഹാരം ഉണ്ടു ഞാനൊ വിശപ്പു കൊണ്ടു
നശിക്കുന്നു — ഞാൻ എഴുനീറ്റു അച്ഛന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അപ്പനെ ഞാൻ
ദൈവത്തൊടും നിന്നൊടും പാപം ചെയ്തു നിന്റെ മകൻ എന്നു ചൊ-
ല്വാനും ഞാൻ യോഗ്യനല്ല നിന്റെ കൂലിക്കാരിൽ ഒരുത്തനെ പോലെ എന്നെ
യും ആക്കികൊള്ളുക എന്നു പറയും എന്നിട്ടു ഇപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചു സമീപത്തു വന്ന
പ്പൊൾ അച്ഛൻ അവനെ കണ്ടു കനിഞ്ഞു ഓടി കഴുത്തിൽ കെട്ടിപിടിച്ചു
ചുംബിച്ചു എങ്കിലും മകൻ പറഞ്ഞു — അപ്പനെ ഞാൻ ദൈവത്തൊ-
ടും നിന്നൊടും പാപം ചെയ്തു നിന്റെ മകൻ എന്നു ചൊല്വാനും ഞാൻ യോഗ്യനല്ല — അന്ത

കേട്ടാറെ അച്ഛൻ കല്പിച്ചു—

ഏതസ്യ വിധാനാർത്ഥം വസ്ത്രമാനീയതാം വരം
ഉത്കൃഷ്ടാച്ഛാദ്യതാം ഹേമ്നാ പാദുകേ ചാസ്യ പാദയോഃ
പുഷ്പാണ്യവതംസമാനീയ ഹന്ത താവസ്വ സന്ധ്യയോ
പുത്രോഽയമേതൈരലങ്കൃത്യ പ്രീതോ ഹി ഭവതാമലം ഭിദ

ഇവനു നല്ല വസ്ത്രം കൊണ്ടുവന്നു ഉടുപ്പിച്ചു കൈക്കു മോതിരവും കാ
ല്ക്കു ചെരിപ്പും ഇടുവിച്ചു മഹാ സന്തോഷം തുടങ്ങുവിൻ എന്റെ മകനല്ലോ
മരിച്ചു പിന്നെയും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു ഇവനെ കാണാതിരുന്നു ഇ
പ്പോൾ കണ്ടുകിട്ടി എന്നു ചൊല്ലി ഉത്സവമെല്ലാം തുടങ്ങി— എന്നാ
റെ ജ്യേഷ്ഠൻ വയലിൽ നിന്നു വന്നു വാദ്യഘോഷം കേട്ടു സന്തോ
ഷകാരണം ചോദിച്ചറിഞ്ഞ ശേഷം കോപിച്ചു അകത്തു പോവാ
ൻ മനസ്സില്ലാതെ നിന്നു— അച്ഛൻ പുറത്തു വന്നു അപേക്ഷിച്ചാ
റെ ഇത്ര വർഷം ഞാൻ തെറ്റു വരാതെ നിന്നെ സേവിച്ചു പോ
ന്നു എന്നിട്ടെനിക്കൊരാട്ടിൻകുട്ടിയെ എങ്കിലും ചങ്ങാതികളോടു കൂടി
ഭക്ഷിപ്പാൻ ഒരിക്കൽ പോലും തന്നിട്ടില്ല- വേശ്യാസംഗത്താൽ മുതലി
നെ കളഞ്ഞിട്ടുള്ള ഇവൻ വന്നപ്പോൾ ഏറെ കൊഴുത്ത കാളക്കുട്ടിയെ
അവനായിട്ടു കൊന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു—

പിതാ ജഗാദ സദാ പുത്ര ത്വം മയാ സഹ തിഷ്ഠസി
യദ്യന്മാമകം ദ്രവ്യം സർവ്വം താവകമസ്തി തൽ
ഇദാനീന്ത്വാനന്ദിതവ്യം ത്വയാ സ്വഭ്രാത്രാ
ഭ്രാതാ മൃതോ പുനർജ്ജീവി ഹാരിതോ ലബ്ധവാംശ്ച

അതിന്നച്ഛൻ മകനേ നീ എല്ലായ്പോഴും എന്നോടു കൂടി ഇരി
ക്കുന്നു എന്റേതൊക്കെയും നിന്റേതാകുന്നു- ഇനി നിന്റെ സഹോദ
രൻ മരിച്ചു പിന്നെ ജീവിച്ചും കാണാതെ പോയി കാണായ്വന്നും
ഇരിക്കയാൽ നാം സന്തോഷിച്ചുത്സവിക്കേണ്ടതല്ലയോ എന്നു പറ
ഞ്ഞു—

യാചധ്വം തസ്മിൽ ലപ്സ്യധ്വേ മൃഗയധ്വം തദാപ്സ്യഥ
ദ്വാരേ ഘാതത ദ്വാരം തത ശ്ചോദ്ഘാടയിഷ്യതേ-

യൊയാചതെസമാപ്നൊതിയൊന്വിഛതിസവിന്ദതി.
യൊയസ്യദ്വാരമാഹന്തി തദത്ഥാദ്വാരമൊച്യതെ
പുത്രായകഃപിതാദദ്യാൽപാഷാണംപിഷ്ടകാൎത്ഥിനെ
കൊവാഭുജംഗമന്ദദ്യാന്മത്സ്യാന്വെഷിണമീശ്വരതെ.
അതൊസന്തൊപിദുഷ്ടായൂയംചെൽസുതെഭ്യസ്സുവസ്തൂനിയച്ഛഥ
കിംപുനൎവ്വഃപിതാസ്വൎഗ്ഗ്യസ്സുദാനാന്യൎത്ഥിനെദാസ്യതി.

പിന്നെ പ്രാൎത്ഥനയുടെസാരത്തെവൎണ്ണിച്ചതിങ്ങിനെ— ചൊദിപ്പിൻഎന്നാൽലഭിക്കും അന്വെഷിപ്പിൻഎന്നാൽകണ്ടെത്തും മുട്ടുവിൻഎന്നാൽതുറക്കപ്പെടും— കാരണംചൊദിക്കുന്നവന്നെല്ലാംകിട്ടുന്നു— അന്വെഷിക്കുന്നവൻകണ്ടെത്തുന്നു മുട്ടുന്നവന്നുതുറക്കപ്പെടുകയുംചെയ്യും— മകൻഅപ്പംചൊദിച്ചാൽഅപ്പൻകല്ലുകൊടുക്കയൊ മീൻചൊദിച്ചാൽപാമ്പിനെകൊടുക്കയൊ— എന്നത്കൊണ്ടുദുഷ്ടരായനിങ്ങൾതന്നെമക്കൾക്കുനല്ലവകൊടുപ്പാൻഅറിയുന്നുഎങ്കിൽസ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായപിതാവ്യാചിക്കുന്നവൎക്കുനന്മകളെഎത്രഅധികംകൊടുക്കും—

കസ്മിംശ്ചിന്നഗരെകശ്ചിന്ന്യായാധീശകഠൊദൎകഃ
സചെശ്വരാന്നതത്രാസനചാമന്യതമാനവാൻ
തത്രത്യാവിധവാകാചിത്തമുപെത്യാഭ്യവെദയൽ
വിവാദമ്മെപരിഷ്കൃത്യമാംവിപക്ഷാദവെതി
ചിരായപ്രാൎത്ഥിതംതസ്യാനസ്വീചക്രെകഠൊദൎകഃ
ശെഷെതയാചിതൊത്യൎത്ഥംമനസ്യെവമചിന്തയൽ

പ്രാൎത്ഥനയൊഏകാഗ്രമനസ്സൊടുംയത്നത്തൊടുംവെണംഎന്നതിന്നുദൃഷ്ടാന്തം— ഒരുനഗരത്തിൽദൈവത്തെയുംമനുഷ്യരെയുംശങ്കിയാത്തഒരുന്യായാധിപതിഉണ്ടു— അവിടെഒരുവിധവയുംഉണ്ടു എന്റെവാദംതീൎത്തുരക്ഷിക്കെണംഎന്നുനിത്യം അവനെചെന്നുയാചിച്ചുബുദ്ധിമുട്ടിച്ചുപൊരുമ്പൊൾഅക്കഠിനഹൃദയൻചിന്തിച്ചു—

യദ്യപീശാന്നഭീതൊസ്മിമാനുഷാംശ്ചാപിനാദ്രിയെ

ത്വാം പ്രാപ്യ പ്രാണനാഥ ശിഷ്യാമയം ക്രിസ്തോ ത്വിമുഖ്യഹഃ

അതസ്ത്വം പ്രേമപിതാ ദേവസ്യ നിത്യസംസാരവാസിനാം

നയ സാധു ത്വം മഹാ ത്യാഗ ക്ലേശസംശയാഭയേ ദിവി

അസൌമ്യ മത്സരിതോ ധർമ്മവതീനീനൊക്ഷാദൽകഃ

യദ്ധ്യായ വചനം ശ്രീ മനസ്സു ചൈതന്യമിതി ത്വാം

ഈശ്വരഃ കിം പുനരേക പുരുഷാം സൌവർണ്ണാനാം മഹത്വം

ത്രാണം പ്രാപ്യ യമാനാം നാനാം സദ്യായ സാക്ഷിയതി

തിരുക്കൈ ദൈവത്തിൽ ഭയവും ഭക്തിയിൽ ശക്തിയും ഉള്ളവൻ എന്നിട്ടും ഇ

പ്രിയവചനം തന്നെ അസഹ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവൻ ആവശ്യം ആയതു ചി

ന്നം അല്ലാഞ്ഞാൽ അവൻ വന്നവനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും ആകും — തി

രുകൂട്ടത്താൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്ക ദൈവം രാജ്യക്കാൽ

താണുപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആശ്രിതന്റെ ദാസരെന്ന് ആയുള്ള രക്ഷ

ഉണ്ടാകയില്ല —

പിന്നെ അവൻ അപ്പോൾ രാത്രിയിൽ സ്നേഹിതന്റെ വീട്ടിൽ ചെ

ന്ന് ഒരു വെള്ളം വാങ്ങി ഇരുന്നവനെ കണ്ട് ഭക്ഷണം കൊടുത്തിട്ടു

ം തന്റെ കൂടെ ഇരിക്കുന്ന ശിഷ്യനോട് പറഞ്ഞാറെ അവ

ൻ തിരികെ അവൻ എല്ലാവർക്കും ഇല്ലാതാക്കും കുട്ടികൾ കൂടി ഇ

രിക്കുന്നതിനാൽ അവൻ പറഞ്ഞിട്ടും അവൻ ചിരിച്ചു പൊന്നാൽ ഒരു

വിശ്വാസമില്ലാഞ്ഞാൽ വെള്ളം കൊടുത്തിട്ടും എഴുന്നേറ്റു വെള്ളം

കൊടുക്കും — I

പിന്നെ ദൈവം കല്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും വഴിയിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ

തിരിച്ചറിഞ്ഞു പറഞ്ഞു —

ഈശ്വരാ ത്വം പ്രമാണം ജ്ഞാനം മോക്ഷം വാഞ്ഛാ ഇതി

ത്വത്തോ ഗന്ധാ വചസാ പ്രേമതാ പശ്ചാത് ക്ഷമാ സുശ്രൂഷ

ത്രീണി ശ്രോതൃണാം ത്യാജ്യാനി ഏവ പ്രേമ ക്ഷമായ

ഏതാദൃശാനാം ധർമ്മാത്മ ഭക്താനാം ശ്രീമഹാത്മാ

ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്നാൽ ദൈവത്തിൽ പൂർണ്ണഹൃദയം കൊണ്ടും പൂ

ർണ്ണാത്മാവു കൊണ്ടും സ്നേഹിക്കണം എന്നു പ്രധാന കല്പനത്രേ — ര

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] —

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] —

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] —

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] —

[illegible]

[illegible] —

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

നരാദൃഷ്ട്വാതിശയാത്മാനശ്രീയന്തേജ്യാതിശായികം
യഥാദൃഷ്ട്വാതിസ്സ്യൈവദൃഷ്ട്യാതിദൃഷ്ടാതിശേഷസദാ
നചാന്യകാരംയാതിസ്വകർമ്മവിശ്ലേഷതയാൽ
പരന്തപസ്തികർമ്മണിയഃ കശ്ചിൽകുത്രതൽകാൻ
സ്വകർമ്മണാംപ്രകാശായതേജ്യാതിഃ പാർത്ഥിവൈസ്തിസഃ

തന്റെ വങ്കൽ ഏകത്തിൽ ശിക്ഷിക്കുന്നവൻ ആരും നശിപ്പാ
കാരണമായിരിക്കുന്നവൻ ഉണ്ടാകകൊണ്ട് ഏകദൈവം അവന്റെ ഗുണ
ങ്ങൾ ലോകത്തിൽ പ്രസിദ്ധ—ലോകത്തിന്റെ ദണ്ഡശിക്ഷ
ഇല്ലാതാക്കുവാനായിട്ടു ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ഏകനെ അയച്ചു—അ
വൻ തന്റെ ശക്തിയാൽ ... ശിക്ഷിപ്പാനായിട്ടു അവൻ
മനുഷ്യനായി ജനിച്ചു—കുറവില്ലാത്ത ശുദ്ധ വെളിച്ചം
ലോകത്തിൽ വന്നിട്ടും മനുഷ്യർ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരാകയാൽ വെളിച്ച
ത്തെക്കാൾ ഇരുളിനെ സ്നേഹിച്ചതത്രേ—ദോഷം ചെയ്യു
ന്നവൻ എല്ലാം വെളിച്ചത്തെ പകെക്കുന്നു തന്റെ ക്രിയകൾക്ക
ശിക്ഷ വരാതിരിപ്പാൻ വെളിച്ചത്തിങ്കൽ വരുന്നതും
ഇല്ല—സത്യത്തെ ചെയ്യുന്നവനോ തന്റെ ക്രിയകൾ പ്രകാശിച്ചു
വരുവാൻ വേണ്ടി വെളിച്ചത്തിങ്കൽ വരുന്നു—ഈ പ്രകാരം ഒ
ന്നാമത് സകലനന്മക്കും ദൈവം തന്നെ കാരണം എന്നാൽ

മഹിമ ശുദ്ധി ജ്ഞാനസർവ്വശക്തിസമ്പത്തും
ത്രിലോകനാഥനായ ദൈവത്തിന്റെ തന്നേ ഉള്ളു
ഏവം പുത്രം പിതാമഹനാകിയ ദൈവം പുത്രനായി
ജനക്കൂട്ടം കൊണ്ട് ശിക്ഷാദിനാളിൽ

സർവ്വവും തന്റെ പിതാവിനാൽ തന്നിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരി
ക്കുന്നതാകുന്നു പുത്രനെ അറിയുന്നവൻ ആരും ഇല്ല—പുത്രൻ അവ
ൻ പരിശുദ്ധവചനം കേട്ടിട്ട മനുഷ്യർക്കും പിതാവിനെ അറി
യുന്നവൻ ഇല്ല—എന്നു ക്രിസ്തുനാഥൻ തന്നാൽ അരുളിച്ചെയ്തവാറെ
ഒക്കെ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു—
മമൈവാംശോ ജീവലോകേ ജീവഭൂതഃ സനാതനഃ—

മക്കാതെവന്നിഷിയന്നെന്തെഷിയാനസരക്കിമാ
ത്തെഭ്രാദദാമിഖെത്യക്കുന്നംക്ഷ്യന്തികാദാഷിനെ
കാദ ഷിമാ മകാരിമാനകാൽകൊഷിതൊനാഹ്വിഷ്യദി
ക്ഷ്യാമഹ്യന്താദദെദ്യതാതജ്ഞസപ്പെദ്ഭ്രാമഹാത്തരം:
താൻകൊഷിമെഷിത്വന്താദവഹത്തനഷ്കൃതി
യതൊഹംമസ്തിതാഭഷികവരവജ്ഞിദ്രാവപെയ്യുവം

ഇടയന്മാരെയൊർഹെന്റെശത്രുക്കളെന്റെക്കൂട്ടുകാർക്കൊക്കു
ന്നാനംഅവരെന്നറിയുന്നഅവരുംഎന്റെഷിന്നാലെചെല്ലു
ന്നഅവർക്കുഞാൻനിത്യജീവനെകൊടുക്കുന്നഅവരൊരുനാളും
നശിച്ചുപൊകയുമില്ല—എന്റെകയ്യിൽനിന്നആരുംഅവരെപറി
ക്കയുമില്ല—അവരെഎനിക്കതന്നഷിതാവ്എല്ലാവരെക്കാളും
വലിയവൻആകയാൽആരുംഅവരെ ഷിതാവിന്റെകയ്യിൽനിന്നുപറിക്കയില്ല
ഞാനുംഷിതാവുംഒന്നാകുന്നുവെന്ന—

ആവക അപ്പന്റെശത്രുക്കൾ പ്രമാണിക്കാതെയുള്ളവർ
ആയിട്ടുഅവരുടെഷിതാമഹനായഅബ്രഹാമെതാൻകണ്ട
പ്രകാരംസ്തുതിച്ചിട്ടില്ലെന്നുപറഞ്ഞതിനുമറുപടിയായിട്ടുഅവരൊ
ടുഈപ്രകാരംഉത്തരംപറഞ്ഞു—

യുവം‌പ്രൊഗെവഷിത്രൈവം അബ്രഹാമൊതുവാദിതി— അ
ബ്രഹാം ഉണ്ടായതിന്നുമുമ്പെ ഞാൻ ആകുന്നുവെന്നത്രെ—
ജീവാന്നമഹാമെവാസ്തിസ്വപ്നാദശതയമെശ—രം
കൊണ്ടുംകൊഷിഭൂജ്ഞിതാനജ്ഞിതചെയ്യുഷാശിഷ്യമാഃ
ക്കൊമാംസമാഹൃത്യയഗതൈത്യാതനെവകഷ്ടദെദ്യൽകാദാഷിസ്ഃ
ഷുകശ്ശ്രീമക്തിവിശ്വസ്യാന്നാഷിവാകസത്സകാഹ്യഷി.
ഞാൻസ്വപ്നത്തിൽനിന്നവന്നതിന്റെമനയാൽആഹാരംകൊണ്ടു
ഇരിക്കെതിന്നുന്നവൻഎല്ലാംഎനിക്കുംവിശക്കുകയാകുന്നു
ജീവിക്കുംഎന്റെവിശപ്പിനെനീക്കുന്നവനുംഎന്നുംഭാഷിക്കുകയും
ഉണ്ടു—

ശുദ്ധതെമസിതസ്വർഭൂപൊഹംശുദ്ധമാവുതദെഷായസ്മിന്ത്വാൽ

അഭ്രമിത്വാ നഭഃകാന്തേ സമ്പ്രാപ്നുയാഃ ശിവമന്ദിരം

ഞാൻ ലൊകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവ
ൻ ഇരുളിൽ നടക്കാതെ ജീവന്റെ വെളിച്ചത്തെ പ്രാപിക്കും.

സ്വധൎമ്മം മാൎഗ്ഗശുദ്ധസത്യോപജീവനന്തയോജ്ഞ്യമാമ്യഹം
പിതരം കോപിതനായെ പെരിമ ഭവാരെണ പിതാസ്ഥിതഃ

ഞാൻ തന്നെ വഴിയും സത്യവും ജീവനും ആകുന്നു എന്നാൽ ഒഴിഞ്ഞിട്ടു
ആരും പിതാവൊടു ചെരുന്നില്ല—

മുക്തിസ്ഥിതിസ്തുതത്താഹം ഭക്തിസ്ഥിതിസ്ഥിരൊത്സരെ-
ന്തഃ ദ്രാക്ഷാലതാത്ര്യതൊ ദൃശ്യം ശാഖാ ബന്ധുസ്ഥിതേഃ
ശാഖാ ഫലാദി മാ ദിവ്യാ ലതാസ്ഥിത്യാ ഭവത്യസൌ
ദൃശ്യതെ ഫല മദ്ഭിന്നാഃ ഫലദാത്വം ന ശക്നുഥ

എന്നിൽ വസിപ്പിൻ ഞാൻ നിങ്ങളിൽ വസിക്കും. മുന്തിരിവള്ളിയിൽ വാ
സിക്കാതെ കൊമ്പിന്നു ഫലം കായ്പാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ എന്നിൽ
വസിക്കാതെ നിങ്ങൾക്കും കഴികയില്ല—

അപിഭദ്രം ശ്ലോകാന്ത്രാത മയ്യഗതൊ വഹം സുപാലകഃ
സുപാലകസ്തു മെഷാണാം ത്യക്തപ്രാണാം അവിവാജ്ഞ്യതി

ആട്ടുകൾക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകെണ്ടതിന്നു ഞാൻ വന്നു ഞാൻ നല്ല ഇടയനാകുന്നു ന
ല്ലിടയൻ ആടുകൾക്കു വെണ്ടി സ്വപ്രാണനെ കൊടുക്കുന്നു—

സുപുത്രസ്സെവനം ലബ്ധുന്നായയൊ ദൃഷ്ടിപ്രഭോസിതം
അനേകപാപമോചനാൎത്ഥം പ്രാണാൻ ത്യക്തും ജീവനം

*മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടുവാൻ അല്ല ശുശ്രൂഷിപ്പാനും
പലൎക്കും വെണ്ടി തന്റെ ജീവനെ വീണ്ടുകൊള്ളുവാൻ കൊടുപ്പാനും അത്രെ
വന്നത—

പിതാ മയാ ത്വം ന ത്യക്തൊ യാന്യമാദെഷ്ടാരത്വിതാം
സ്വധൎമ്മാന്നം ദൃഷ്ട്വാ ദൃശ്യമത്ഭുതസത്യാത്മാനം പ്രഭാസ്യതി-
സ്സംസാരദുഃഖമന്ത്രാണാം ദ്രവിതാന്നെൎമ്മകാൽ
ദൃഷ്ട്വാന്തരം ദിവ്യൊതിഃപദം സ്വപ്ന വിസ്മിതം
സധാദെഷ്ടാം പിത്രാത്മമമ പിത്രാ സമീരിതഃ

മട്ടക്കിസ്ഥിരയഹൂദ്യന്മാൻ സമക്ഷം ഉന്നപാദ ക്ഷമതി-
ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാവ് നിങ്ങളും മറൊരുത്താരും യുസ്ഥാനന്യർ യഷ്ടം
അത്ഭുതർഹമെന്നാൽ എന്നും നിങ്ങളോടു കൂടെ വസിച്ചാൽ നിങ്ങൾ സത്യത്തിൽ
എന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആകുന്നു- സത്യവചനം ലോകം കാണ്ടു ശിഷ്യന്മാരിരുന്നു
ഇല്ല- നിങ്ങളിൽ അവൻ നില്ക്കയാൽ നിങ്ങൾ അവനെ അറിയും താനം-
ആശിഷ്യത്വം ആവ് നിങ്ങളെ പാപത്തിൽ നിന്നും എന്റെ വാക്കുകളെ
ഷ്യം നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കും-

ജ്ഞാത്വൈവ ചേൽ സ്ഥിരതാം ഹി വിശ്വാസമസ്യാതവാന്ത്യം
യതസ്തു ത്വഞ്ചേദ്ദുഃഖത യുഷ്മാൻ സത്യം മോചയേൽ
അബ്രാഹമാ വയം ദാസാനാം ന ക്വാസ്യാപി കാഹ്യപി
അതോ നസ്ത്വം കഥം ബ്രൂഷേ ഭൂയം മുക്താ ഭവിഷ്യഥ

എന്റെ വാക്കിൽ സ്ഥിരമായി നില്ക്കലാൽ സത്യം അറിയും എന്നും
നിങ്ങളെ വിട്ടതലയാക്കും എന്ന പറഞ്ഞതിനോടു യഹൂദന്മാരുടെ ചില
മഹത്തായ അപ്രശംസിച്ചു കൊയലം സ്വതന്ത്രർ ആകുന്നു എങ്ങനെ
എയ്യുന്നത്തരം പറഞ്ഞു-

യഃ കോപി ക്രിയതേ പാപം പാപദാസസ്സ ഉച്യതേ
ദാസസ്തു ഗേഹേ ന സ്ഥിരശയാൽ പുത്രസ്തു തിഷ്ഠതി
അതോ യുഷ്മാൻ സ പുത്രശ്ചേദ്ദാസത്വാന്മോചയിഷ്യതി
തദാ വൈ വസ്തുതോ യൂയം മനസി ശ്രീ ഭവിഷ്യഥ

പാപത്തെ ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം പാപത്തിന്റെ ദാസൻ ആകുന്നു- ദാ-
സൻ എല്ലാ എപ്പൊഴും ഭവനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നില്ല പുത്രനോ എന്നേക്കും പാർ-
ക്കുന്നു കൊണ്ടു പുത്രൻ നിങ്ങളെ വിടുവിച്ചാൽ നിങ്ങൾ ഉള്ളവണ്ണം സ്വത-
ന്ത്രരാകും- ഇങ്ങിനെ ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അവൻ ഇപ്രകാരം ഉപ-
ദേശിക്കുന്നു-

ഹേ സമസ്താഃ പരിശ്രാന്താ ഭാരാക്രാന്താശ്ച മാനവാഃ
യൂയം മമാഭ്യന്തരമാഗത്യ വിശ്രാമം
സ്വാസ്ഥ്യേന മൃദുതാം ഹൃദ്യം യാം ശിക്ഷധ്വം മേ സകാശതഃ
യതസ്സുഖാന്തഃ ശാന്ത്യാം ശുചിർഭവോ മയാ :

തതൊഷ്യായം സഖൊ തസ്സ്യസ്സിന്ദ്രമമരാവൃഷ്ട്യം
സ്വവഹം ഖെശ്രുഗം യസ്സ്വാല്പാഷ്ഠു ഭാരത്ത്യമാനകഃ

ഭാരംഷുമന്നം തരുണം ഉകുതിങ്ങൾ ഫലപ്രാവതം എന്നത്രെ കതൽവര ഷിൻ ഞാൻ ഖെള്ള്ളെ ന്നാസം തൎക്കം ഞാൻ സെനമൃതശ്ശം മനതാഷ്ട്രം ഉളള വനാകാ കൊണ്ടു എന്നൎത്ഥം കറൂകൊണ്ടുള്ള കൽതന്നവറ കുമിൻ തരെപ്രാപ്തിങ്ങുള്ള ഷിൽ സ്വഭാവങ്ങളാകും എന്നൎത്ഥ ങ്ങം അല്പാലംപുവും എന്നു ഷുകലെനം കൂറഞ്ഞതാമത്രെ—

നരപുത്രായദാഗന്താസൎദ്ദൈതസ്ത്രിയൈലപ്തുതഃ
തദാനീം ഹാസനൈസ്തിയെഷൈസ്തിഹ്യപളമന്ത്രി
ദതഗ്രേസംഗ്രഹിഷ്യന്നലൊകാശ്യാവിലദെശശൊഃ
തഃംശ്രുകൎണ്ണാസിധായദാഷ്ഠാഗാമെഷാംശ്രുപാലകഃ
തതസ്സ്യദൎശിനൊമഷാൻസ്വാവാമെഷ്ഠാഗലാം തസ്യാ
സംസ്പൃഷ്ടപ്രഭുമിയൊലൊകാന്ദൎശിനൊസ്വാൎത്ഥാവയരൻ.

ഒരു പ്രകാരം തല്ലാലത്തഷിനയമുള്ളയെത്തു ഗാനത്തിൽ സമയങ്ങളെ വല്ലുതമനൊഹന്ദ്രിയാധിഷിയിലെ കൂൺ റത്ത വന്നതിൽ ഹാസനത്തിലെമൽ ഞങ്ങൾ എല്ലാം [illegible] അവസൂന്വാൽ [illegible] അവരെന്ന വൻ ഞടക്കൽ [illegible] വെളുതിരി കുന്ന പ്രകാരം തന്നൊരു [illegible] കാരിയിൽ ഇഷ്ടു കൊണ്ടു എന്നർത്ഥം [illegible] ഉള്ളവരൊട്ടുകൂടി —ച്ചു തുടങ്ങും—

ഹൈധന്യാഷ്യമായാതപ്രാമാകാമല്ലിത്രരാശിഷം
യദ്രാജ്യം വാഃകൃതൈസ്സ്വസ്ത്യസ്യവ്യാതാൻ [illegible]
യതൊമതി കസ്സായാസ്സിതൈസ്തൃഷ്യാം ദൃക്ഷ്യമദതരമെ
മത്ര്യമിന്ദ്രാദ്ദിതെശ്ശ്യം പാദസ്മാ ജ്ഞാക്രമാതാപാ
ഷിഒദശകംഗമതിസ്ഥിതാഃശ്രുയമാനിദ്ധ്രമിരം
മതിസ്സിതൈധ [illegible] ന്ദ്രപത്ര്യധാപായത്താംതകാം
ജ്യേമതൊസ്സതിഗ്രന്ഥൎശ്യം മെഷ്ടൃക്രസെവനം
നിഷ്ഠൊദ്ധമതികാരായാം ശ്രുയമാഭ്യുഷ്ടമെത്തികാം
ഷെന്നർത്ഥി താഷിൽ ഞാൻ ഗ്രഹം ലിഷ്ടധന്യരാശ്ശുളളൊരെലൊ

കാരംഭം മുതൽ ഇങ്ങിനെ കണ്ടു തുടങ്ങിയവരായ ദൈവത്തെ തന്നെ അറിഞ്ഞിരിക്കിൽ കാ
രണം ഏതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭക്ഷണം തന്റെ ദാഹിക്കുമ്പോൾ
കുടിപ്പാൻ തന്നെ ഞാൻ പാനമെടുക്കുന്നില്ലെന്നും എന്നതിനെ ഉള്ളത്തിൽ കൊണ്ടു
സ്നാനാദികളും ഇതുപോലെ ശരീരധാരണത്തിനെന്നു ഇങ്ങിനെ എന്ന
ന്നു കണ്ടുകൊണ്ട് ചെയ്യുന്നവനാകുന്ന ഉണ്ടാകുന്നതല്ലാതെ വരുന്ന - ശു
ദ്ധിക്കു കാരണമായിരിക്കുന്ന ഇതിനാൽ എന്നെങ്കിൽ ഇതിന്നു കണ്ട ചെയ്യുന്ന
തെല്ലാം എപ്പോഴും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു -

തദാരാധ്യാപരദേവതാം ശ്രദ്ധയാ പാപകർമ്മിണി
ലഭിപ്പാൻ പ്രതിയത്നം ക്രിയാം സാപ്രയത്നത്തിൽ

ജ്ഞാനിയെന്നിയും വരാതെ എന്നെ സ്വഭാവാദരമായിരിക്കുന്ന ഒരുവന്
ഒരുവനും എതിരിക്കാത്തതു തന്നെ ആവശ്യമാകുന്നു പറഞ്ഞു - പിന്നെ ഇങ്ങനെ
ഉള്ളവരെ ദൂരത്തിരിക്കപ്പെട്ടവരെന്നു എന്നവരെന്നും ചിന്തിച്ചു സാധുക്കൾ എന്നവരെ
ല്ലാം ഒരുമിച്ച് ഉത്തമമായതിൽ ചൊല്ലുന്നതിൽ കാരണം ഏതിനെ
ന്നെപ്പോഴും ഭക്ഷണം തന്നെ ദാഹത്തിന്നു കുടിപ്പാൻ തന്നെ പാന
മെന്നുള്ളതിനെ കൊണ്ടു സ്നാനാദികളെന്നും ശുദ്ധിക്കുള്ള
തിന്നും ചോദനം ആവശ്യമെന്നെ വരുന്നതു തന്നെ ഉണ്ടല്ലാ - എന്നാൽ
അവൻ ഇങ്ങിനെ എന്നിങ്ങനെ കണ്ടു ചെയ്യുന്നതിനെ എപ്പോഴും ചെ
യ്യേണ്ടതിന്നു പറഞ്ഞു ഞാൻ അതിനെ ഭേദിക്കാതവരെന്നും എ
ന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിനെ ഒരിക്കലും ചെയ്യാതെ
ഇരിക്കുന്നവനെ പറഞ്ഞു അവൻ ശത്രുമിത്രങ്ങളിലും നിന്ദാസ്തുതികളിലും
ശീതോഷ്ണങ്ങളിലും സുഖദുഃഖം - ഇപ്രകാരം ന്യായത്തിൽ ഉള്ളവരെ പല
പ്പോഴും ഉണ്ടു -

ജ്ഞാനാഗ്നിവിധ്വസ്തപ്രതിബന്ധിനാശാത് കാലാന്തരാനുഭവ്യോ
സർവ്വസ്ഥാനേ സ്വമേവ കാരണകൈഃ പ്രഹാരൈരസ്മാദപിഷ്ഠാ
നനിജാത്മാവിൽ തന്നെ കാലാന്തരാ ഭാവനം അതിരോഹിതനെ
അതെ ഇല്ലെന്നതാൽ അപിഷ്ഠാ എന്നു പ്രഹാരൈര്യസ്യ വാക്കിന്നു ഉദാഃ
ഭവന്തി വിപ്രവരരെന്നും അതാൽ ത്രിഗുണിഷ്ഠാതെ
സന്തതം നൈഷ്കർമ്മ്യം ഇതം സ്വയം അതാൽ ഉപരിഷ്ഠാതെ

ലോകമാനങ്ങൾക്കൊക്കെയും ഇരിക്കിലും ഒരുത്തരെയിരുന്ന ദുഷ്ടരായവർക്കു
അനേകം ഗതികൾ ഉണ്ടാകും - അതു അറിയാതെ ഗുരുഭക്തി
ഇല്ലാത്ത ദുഷ്ടരായവരിൽ ഗതികൾ ഉണ്ടാകും - കാരണം
ഉപദേശിച്ചവനോട്ടു പുറത്തെ ഗതികൾ - ശിഷ്യന്മാരോട്
ഗുരു ദേശത്തിനു യാത്രയാകുമ്പോൾ ദാസരെ വിളിച്ചു തന്റെ
സ്വത്തും അവരിൽ ഏല്പിച്ചു അവരവരുടെ പ്രാപ്തിപോലെ ഒരുത്ത
ന്നു അഞ്ചു താലന്തും മറ്റവനു രണ്ടും വേറൊരുവനു ഒന്നും
കൊടുത്തു പുറപ്പെട്ടുപോയി - അപ്പോൾ അഞ്ചു താലന്തു വാങ്ങിയവൻ വ്യാ
പാരം ചെയ്തു വേറെ അഞ്ചു താലന്തുകൾ നേടി - രണ്ടു കിട്ടിയവനും
അപ്രകാരം നേടി - ഒന്നു വാങ്ങിയവൻ പോയി ഭൂമിയിൽ കുഴിച്ചു
യജമാനന്റെ ദ്രവ്യത്തെ മറെച്ചു വെച്ചു - വളരെ കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം
ആ ദാസന്മാരുടെ യജമാനൻ വന്നു അവരോടു കണക്കു നോക്കി - അഞ്ചു താലന്തു വാങ്ങിയവൻ
വേറെ അഞ്ചു താലന്തു കൊണ്ടുവന്നു - നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ
ദാസ ഗുരുഭക്തിയുള്ളവനെന്നു പറഞ്ഞു

സ്വാമി ഭാവേന ദേവേന ശിഷ്യാന്യസ്കോ ഗുരുഃ
ദോഷാദ്ബന്ധകം കർമ്മ ശിഷ്യാണാമിസ്വാപ്രദ്ധാസദാ ഭവേൽ

ഇതിന്റെ അർത്ഥം - ശിഷ്യന്മാരെ ഗുരു ഭക്തരാക്കേണ
മെന്നു ഗുരു ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞതിനാൽ തന്റെ ദോഷങ്ങളെ നീക്കി
ശിക്ഷിക്കുന്നവനായി - തന്റെ കർത്താവിന്റെ സന്തോഷത്തി
ൽ പ്രവേശിക്ക എന്നു കല്പിച്ചു - രണ്ടു കിട്ടിയവനും അപ്രകാരം
ചെയ്തു - ഒന്നു കിട്ടിയവൻ വന്നു ഞാൻ നിന്നെ ഭയപ്പെട്ടു
നിന്റെ താലന്തു ഭൂമിയിൽ മറെച്ചുവെച്ചു
എന്നു പറഞ്ഞു -

സ്വാമി ദ്രവ്യം ഗുരുർ ജ്ഞാനമഹം ദാസോ ഗുരുപ്രിയഃ
ശിഷ്യസ്സ്വാമിനം ഭക്ത്യാ സദാ ഗുരുമുപാസതേ
ഗുരുഭക്തിഹീനോ ഗുരോർദോഷം വിചിന്തയേൽ

ന്യസ്താ വെവ്വാഭ്രൂക്ഷോ യാതെനതമവാമൃത്യം സവ്യസികം
ഉത്തുങ്ഗാവപതിതാദൈകക്ഷീദന്തോഷ്ഠ ദ്ദംസഹ സ്രഷ്ടം
ഏദാക്ഷിദിയതാം തദൈന്ദ്വാ ശത്വാദേശ പ്രവിദ്യതെത്തു ത
സവ്വദെന്ദ്രിദയാനായ പ്രമുഖങ്ങൾ ത്യതെയികം
അദയാന്ദാത്ത സവ്വസ്ത്രാശയാക്ഷം ത്രപ്യദ്ദ പൃതന്ത്രവി
ഉമ്മന്ത കിഞ്ചില ഭൃത്യം മോഹയഹായതെന്നിരസ്യത
തത്സ്യാമെന്ന ക്രന്ദനം ദന്താഗച്ചണെയ്ത ദ്രവിഷ്ടയെ-

കെണാതെ കൃതാവ്പ്പറഞ്ഞുമട്ടിയനാക്ഷാദ്ദണ്ഡ്യകിതെനന്തൊരുമിതെ ക്കാതത്തിൽ കൊടുത്ത സവൻ ഹന്നുദ്ദത്തിൻ്റെവെഷിൽ കണ്ടെ ദ്രവ്യം പൊൻവാൻ ഭക്താക്കളെയൊട്ട്കൊണ്ടേനായിരുന്നു എന്നാൽ ഞാൻ ഹതെന്ത്രാന്തപിശയെയോട്ടും ശ്രീവചങ്ങൾ ഭക്താക്കളെ യാതൊന്നും കാലത്ത് അവരിൽ നിന്നും ശ്രുമിടം കൂട്ടുന്ന വളർത്തു വന്നിതെ കാട്ടുമൃഗിൻ- ഹജ്ജിനെ [illegible] ഉള്ളതെവന്ദിക്കയും കൊട്ടിക്കെട്ടും അവർക്കു ള്ളതയും ഉണ്ടാകും ഉല്ലാതതാവകൾ തിന്നുമ്മെട്ടും ചെട്ടുളള കൊള്ളും ഇതും - ത്രിശ്ശൂലതാൽ ഭൃത്യനെപ്പറ്റിയും ഉള്ളതെങ്ങളിൽ ശ്രുതിയും പുരുഷന് നെറ്റിയിട കാലുള്ളതും പള്ളിത്തിട്ടുയും ഉണ്ടാകും — പിന്നെ സംപൃക്തങ്ങളി ലാക്കിയത്ത് യനവാസികൾ കിട്ടിയതെന്നുള്ളത്-

ശ്രീദില്ലീമാൻ ധനികാന്ത്യത്തിൽ പ്രയുക്തസ്മൃതമമവങ്ങൾ
ഇദിതൊക ഭാഗ്യനാദിനാശങ്ങൾ സവെന്ദ്യതെദിതെ
തൽഗൊദുഡ്ഡയാക്ഷാനതാന മഹി കൃഷ്ണ ശ്രീതിരുവിതം
ഉള്ളിവച്ച ഭാഗ്യനാകാം തിശ്ചാ ദിക്കീഴ് വ്രണ്ണപ്പൂദോ
മൃത്യുന്തവപാല്യുരൈ: ശ്രീവദതെ മതഹീമമന്ദവിന:
പശ്ചാദ് ഉത്തസ്യ ഇന്ദ്രാദി ധംതെന്നസ്വാമി വിതരാദ്വയൽ
പ്രാപ്തൈകസ്യ പശ്ചാത്പിദാത്താഷ്യ പഷ്ട്യന്ത്രവത്തിതം.
ഇബ്രാഹിമബെത്ത് ശ്രീബൈകാക്കാ തത്തൈരത ശ്രീകിൽ
ഹൈദ്രബ്രാഹിംമഷ്ഠാ തംസ്ഥലസിതാം ഗമിന്നത
കോലത്തിരി രാജ്യ ഹിതകാർത്തിക്കുളങ്ങര-
മുരങ്ങൾ ശേഷം ധനവാൻ പാത്രത്തിൽ [illegible]

ക്ഷത്രിയന്മാരെപ്പോലെ ലോകങ്ങൾക്കൊക്കെയും രക്ഷകനായിരിക്കുന്നത അബ്രഹാ
മെട്ടു ക്രിസ്തുവിനിപ്പിക്കുന്നത്രക്കാരനെ ചൊല്ലുന്ന പുത്രനായ അബ്രഹാമെ
ഞാൻ ഈ ജന്മത്തിൽ അതിവെദനപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ജന്മത്തിൽ കഴി
ഞ്ഞ ലോകങ്ങൾ പിരന്നിരിക്കുന്ന ഈ ദുഃഖത്തിൽ മുക്തനാകുന്നെന്നാ വി
ചാരണക്കിട്ടുവാനായിട്ടു വന്നെന്നോടു കനിവുള്ളവനായിരിക്കെ ഇങ്ങ-
നെ അതിന അബ്രഹാം പറഞ്ഞു

ശരഭിന്ദ്യം പ്രാപ്യ പ്രാണിവർഗ്ഗം ലോകത്രയാഖ്യാ ശ്രദ്ധം
കിഞ്ചിദ്ദഹിമതസ്യാന്യ കിം ലഭതെ ജ്ഞാനവെദനാം
കിഞ്ചായുസ്ഥാക മത്സ്യാകാഷാന്തരെ ബദ്ധതന്ത്രരസ്ഥിരെ
ഇതന്തകതരികിവിഷ്ണുനാമ പ്രസാദപ്രാപ്ത ശമാമഃ
മക്കനെ നീ ഇരിക്കുന്ന ജന്മത്തിൽ ശുഭവും ലോകങ്ങളിൽ ശുഭവും അനു
ഭവിച്ചു ഇപ്പൊഴെങ്ങനെ ഇരിക്കുന്ന ദുഃഖവും വെദനയും ഉണ്ടു-
ഇങ്ങനെ അനുഭവിക്കുന്നത ഇങ്ങനെയും വരാതെ വണ്ണം നിന്നെയും അ
ന്യരും നിന്നെ വെറുതായിരുന്നവർക്കും ഉണ്ടു- അതെപ്പോൾ വന്നവൻ പ
റഞ്ഞ പ്രകാരമായതിനാൽ ഇനിക്കുള്ള നിന്നവർ
ക്കും അവർക്കും ഇവിടെ വരാനും ലോകങ്ങളെ കടന്നു പോവാനും ഇട
യിൽ അയക്കപ്പെടുകയില്ലായെന്നു-

അബ്രഹാമനന്തരം പ്രാഹ ശരഭിശാന്തസുധാമയെ
പ്രവാഹകാനാം ഗ്രന്ഥാം ശ്രാവണമാഹാത്മ്യ ബോധകഃ
യസ്തു രുഷിപിതരെന്ദ്രം പ്രത്യക്ഷ കാഷ്ഠഗ്നിശ്ച ന
തൽപാപശാം ദൈവിക്യാനന്തശ്ചേതനാ പശ്ചിമനെഃ
അതിന അബ്രഹാം അവർക്കു മോശെ പ്രവാചകന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും
ഉണ്ടു അവരെ അവർ കേൾക്കട്ടെ അവനെ അനുസരിക്കട്ടെ
മരിച്ചവരിൽ നിന്നൊരുവൻ വന്നാൽ അവർ വിശ്വസിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞതിന അബ്രഹാം പറഞ്ഞു-

തെ മോശെ ശ്രാവ്യ വാക്യങ്ങളും പ്രവാചകന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും
അമരന്മാരെ നരവന്ദ്യ ന്യായ പ്രത്യക്ഷം സത്യമിതം
അവർ മോശെയെയും പ്രവാചകന്മാരെയും കേൾക്കാതിരുന്നാൽ മരിച്ച

വരികിന്നതെന്നവൻ എഴുതികൊടുത്തു വരികയില്ലെന്നവർക്കുട്ടാരങ്ങികളില്ല-
[illegible] കൂട്ടം നാസികാർ [illegible] തന്നെ
[illegible] ഒക്കെട്ടം [illegible] വന്നെല്ലാ- [illegible]
[illegible] പറഞ്ഞു-

[illegible]
[illegible]
[illegible] സമാനം [illegible]
പുനരുത്ഥാനം [illegible]
[illegible]
[illegible] പുനരുത്ഥാനം [illegible]

[illegible] ദൈവം [illegible]
[illegible]- വിവാഹം [illegible]
[illegible] പുനരുത്ഥാനവും [illegible]
[illegible]
[illegible] പുനരുത്ഥാന [illegible]
[illegible] ദൈവപുത്രന്മാർ [illegible]-
[illegible] സമ്പാദനം [illegible]
[illegible]
[illegible]-
[illegible]
[illegible]- [illegible]
[illegible]
[illegible]-

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]—

[illegible]

[illegible]

[illegible] പ്രഭുഃ

[illegible] ലോക്യതാം

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]—

ഇതി ശ്രീ [illegible]

[illegible] ദ്ധ്യായഃ

Tellichery Mission Press

1851.

ശ്രീയെശുക്രിസ്തുമാഹാത്മ്യം

൩ാം

യെശുപ്രാണസമൎപ്പണം

ശിഷ്യ ഉവാച

ത്വൽപുത്രസ്സ്നെഹവാംല്ലബ്ധ്വം നായയെന കിന്തുസെവിതും
ബഹൂനാം ചനിസ്തൈര്യെത്യാദിസ്വപ്നം ഭിഷക്ത്രിസ്സ
ജൈത്യത്രൈൽപ്രഭുഃ പ്രാചെസാമുദ്യാസ്സ്യചമുക്തെം
കഥം തൽകൃത്തുത പ്രാപ്പുഗുരൊ തദ്ദയസ്വാ വദ

മനുഷ്യപുത്രൻ സെവിക്കപ്പെടുവാനല്ല താൻ സെവിച്ചുവാനും അനെകരെ രക്ഷിക്കായിക്കൊണ്ടും തന്റെ ജീവനെ വെപ്പാനത്രെ വന്നു പ്രകാരം മുൻപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ - അതിനൊക്കും യെശു ലൊകരെ രക്ഷിക്കായി തന്റെ പ്രാണനെ വെച്ചു തന്ന പ്രകാരം ദയാലൊകർ പറയെണമെ - എന്നു ശിഷ്യൻ തന്റെ അപെക്ഷ കെട്ടു ഗുരു പറഞ്ഞു ഒരിക്കൽ മാത്രം അല്ല പലവിധത്തിലും പലപ്രാവശ്യവും യെശു തന്റെ മരണത്തെ മുമ്പിൽ കൂട്ടി സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു - അതെങ്ങിനെ എന്നാൽ

യിരുശലെംപുരംയാമൊ ഽസ്മൽപ്രാപ്തവ്യവക്തൃഭിഃ
പ്രൊക്തം നരാത്മജെ യൊദ്ധൈ തൽസൎവ്വം സഫലീഭവെൽ
പ്രധാനയാജകാദ്യാഹിതം നിൎണ്ണയാവധൊഹിതം
ദണ്ഡാൎത്ഥമൎപ്പിതശ്ശിഷ്യൈ ഹസ്താന്തരം പരദെശിനാം
താഡിതസ്സൻ തൈരന്നൈസ്ഥാപിതശ്ചാപഹാസിതഃ
മൃത്വാ തൃതീയെഘസ്രെ സ പ്രൊത്ഥാതാ ഇതി ശാസനം:

നാം യരുശലെമിലെക്കു പൊകുന്നു - പണ്ടു പ്രവാചകന്മാർ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഒക്കയും മനുഷ്യപുത്രങ്കൽ സംഭവിക്കയും ചെയ്യും മെൽപുരൊഹിതർ അവനു മരണം വിധിച്ചു അവനെ പുറജാതിക്കാരുടെ കൈയിൽ എല്പിച്ചിട്ടു അവനെ നിന്ദിച്ചു അടിച്ചു കൊല്ലുകയും ചെയ്യും - മൂന്നാം നാൾ അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിൎത്തെഴുന്നീല്ക്കും താനും -

നക്ഷത്രാമിമെ പാരെ ശ്ലിവം · പിന്നെയും · ബാഹം · സ്വയം
ശുശ്രൂഷം · പുനർഗ്ഗീതം · ചശരജ്ഞാമിഷിത്രരാജ്ഞയാ

എന്റെ ശിഷ്യനാകുന്നവരും · ഒട്ടുക്കത്തിലുണ്ടാകുന്ന സ്വർഗ്ഗമാർഗ്ഗത്തെ നിരൂപിക്കുന്നവർ തന്നെ വെപ്പാനും · പിന്നെയും · ഒട്ടുപ്പാനും · എന്റെ പിതാവിൻ കല്പനയാലെ കഴിവുണ്ട

നരാത്മജസ്യ മാഹാത്മ്യപ്രാപ്തികാലോയമാഗതഃ
മൃത്തികായാം · പതിത്വാഹി ബീജം · നൈവമ്രിയെത ചെൽ
തദൊത്ഭവെത്തദെകാകി ഇന്നുമ്മ ബാപാലെൽ ബഹു

നരപുത്രന്റെ തെജസ്സു വരുവാൻ കാലം വന്നിരിക്കുന്നു - വിത്തു മണ്ണിൽ വീണു മരിച്ചില്ലെങ്കിൽ തനിയെ പാർക്കും · മരിച്ചിട്ടത്രെ വളരെ ഫലം കൊടുക്കും · ഇപ്പോൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ ന്യായവിധി ആകുന്നു · ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു പുറത്താക്കപ്പെടും - ഞാൻ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നാൽ പിന്നെ എല്ലാവരെയും എന്റെ പിന്നാലെ ആകർഷിച്ചുകൊള്ളും —

അഥ ദിവ്യമൂർത്തെസ്തൊ ... യാത്രാമഹോത്സവെ
സമീപമാഗതെ ലോകാ രാജധാനീമുപാഗമൻ
ഉത്ക്രോശപാനീയകം ശ്രുത്വാ കീർത്തികാണ്ഡം മഹാഗണാഃ
തം സാക്ഷാൽ കർത്തുമാഗത്യ പാദപാൽ പാണിതെ ...
യഹൂദാ ദാവീദ്യതൊ രാജ്ഞൊ ... നാമ്നായമാഗതഃ
സാര്യെ ജയധ്വനിർഭൂയാൽ സന്ധിഭൂത്യാദിവാദിനഃ
... പ്രവിവെശ മഹാപുരം
... ഖ്യാതഃ പ്രമുഖാൻ സമിസ്ഥയാം

യഹൂദരുടെ മഹോത്സവമാകുന്ന പെസഹാ പെരുനാൾ അടുത്തു വരുന്ന കാലത്തിൽ യെരുശലെം അവരുടെ നഗരം പ്രവേശിപ്പാൻ വന്ന യാത്രക്കാർ പലരും അവന്റെ മഹാകീർത്തികളെ കേട്ടു അവനെ സ്തുതിച്ചു എതിരേറ്റു വന്നു - ദാവീദ് രാജാവിന്റെ പുത്രനായ കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്ന രാജാവ് ധന്യൻ തന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ജയമും നിത്യം ഭൂമിയിൽ സമാധാനവും ഉണ്ടാവൂതാക - രക്ഷാ രക്ഷ എന്നും ·

മററും ശിക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നസമൂഹങ്ങളായിപട്ടണങ്ങളിലകന്നുകളെ
പറയുന്നതിന്നും ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തു—

തതഃ പ്രധാനശിഷ്യാണാം ദ്വാദശാം കീൎത്തനം പ്രഭോഃ
ദൃഷ്ട്വാ ജനൈഃ കൃതം സൎവ്വൈരീശ്വരാശ്ചൎയ്യകൎമ്മശം
അനേകകാരണാദേവ പൈശാചഗ്രസ്തരോഗിണാം
സ്വയോഗാന്തസ്യ ഘാതാൎത്ഥം തതോനേഷാം പ്രചക്രിരെ

ഞങ്ങളെയുള്ളാക്കീൎത്തനത്തെകേട്ടും ഉനരങ്ങനെയെകണ്ടും ഒന്നാ
ങ്ങളെൽവുരൊഹിതൻവളരെ ശക്തിച്ചുതന്റെയെയും പൈശാ
ചെബാധത്തെയും ശിക്ഷകൊള്ളണം എന്നുവെച്ചു യോഗമരണത്തി
ന്നായിനിരൂപിച്ചുകൊണ്ടു ഒരുക്കിക്കൊട്ടുണ്ടായി—

തൽജ്ഞാതകോകഃ പ്രഭോൎല്ലിഷ്യേഷ്വദ്യോ ലോഭകിന്തഃ
ശിഷ്യാൎമ്മൽപ്പിത്തം ഹന്തോസ്വനാഥം സമകല്പയൽ
തതോമീഷാം പ്രധാനാനാം യക്ഷോനാം പാൎശ്വമാഗതഃ
തെഭ്യസ്വാൎത്ഥം സംവിദം ചക്രേ തദ്ധനോൽപ്പത്തിതം പ്രഭും
ത്യക്ഷ്വാന്തതൽനിരാദ്രവ്യം ദാതും തെപ്രത്യജ്ഞാനത
ദുരഭിപ്രായസിദ്ധ്യൎത്ഥസസ്വയോഗമചൊഷ്ടത-

കൎത്താവിന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഒരുവൻ യൂദാ എന്നവൻ തന്നെലൊ
ഭം ഹേതുവായി ദ്രോഹം വിചാരിച്ചു പുരോഹിതരെ ചെന്നുകണ്ടു
അവനെ അവരിൽ ഏല്പിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞുതുടങ്ങി
അവരും ദ്രവ്യം തരാം എന്നും മററും ചൊല്ലിയതുകൊണ്ടാറെ അവ
ർ ചെയ്തു- ദുരഭിപ്രായത്തെനടത്തുവാൻ സമയത്തെ അന്വേഷി
ച്ചുവാക്കും ചെയ്തു—

അനന്തരം യേശുതന്റെ ശിഷ്യരുമായി ഉത്സവഭോജനത്തി
ന്നൊരുങ്ങു-പൂൎവ്വന്മാൎക്കു ദൈവകൃപയാൽ ഉണ്ടായ മോചനത്തെഓ
ൎത്തല്ലാതെ ഇതുതന്നെ എന്റെ അന്ത്യഭക്ഷണം എന്നറിഞ്ഞിച്ചു
അവൎക്കു അപ്പം നുറുക്കിക്കൊടുത്തു—

താം ശ്വോവചസഞ്ജ്ഞായസ്ത്വയം അതെതദം ഏകകാശഃ
മൽസ്മൃത്യൈ ത്വയതയതൽ മെശരീരം ഹ്യസ്മിയലപികെ

നിങ്ങൾ വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കുവിൻ ഇത് നിങ്ങൾക്കു വെണ്ടി നുറുക്കപ്പെടുന്ന
എന്റെ ശരീരം ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു — പിന്നെ പാനപാത്രത്തെ
എടുത്തു സ്തൊത്രം ചെയ്തു അവൎക്കു കൊടുത്തു —

ഹെന്തൊപ്രസംഗം അതിലാമത്തെ ത്രപിവശ്യവം

ഇതെഹ്വംമിമനാസ്സ ഗൊവൊതെൽസിയൊം ഉന്നാസം പിടി

ഉടനെ നിങ്ങൾക്കു വെണ്ടി പകൎന്നു കൊടുക്കുന്ന എന്റെ പുതിയ നിയമ
ത്തിൽ രക്തമാകുന്നു എന്റെ ഒൎമ്മക്കായിട്ടു ചെയ്യുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു
താൻ വരുവൊളം ഇപ്രകാരം തന്റെ മരണത്തെ പ്രസംഗിച്ചു
അതിന്റെ ശെഷം സഭയിൽ അനുഭവിച്ചു പൊരെണം എന്നു
നൊദിക്കയും ചെയ്തു — പിന്നെ ഇതിൽ ഒരുത്തൻ എന്നെ കാ
ണിച്ചു കൊടുക്കും എന്നു പറഞ്ഞാറെ ശിഷ്യന്മാർ ഒക്കവെ അം പിന്നെ
ശ്ലീഹാ പൊലീസായും ഞാൻ തന്നെയൊ എന്നു ചൊദിച്ചതി
ന്നവന്നെ ... പറഞ്ഞു കെട്ട ശെഷം പുറപ്പെട്ടു പൊയി - മറ്റുള്ള
വരെല്ലാം ദിവ്യവാക്കുകളെ കൊണ്ടു ആശ്വസിപ്പിച്ചു അവൎക്കു
ത്രിത്വം ക്ഷാവാൻ വഴി ... ത്മാവെ കൊടുക്കും എന്നു വാഗ്ദ
ത്തവും ചെയ്തു —

(൩) ലക്ഷണം പിശസാഹായ്യം തെഷാം കൃത്യം സദാസ്വയം
പരിത്യജ്യാമനൊനിത്യാ ഉത്യന്നാ ശക്തിത്യചെതാൻ
അനന്തരം രാത്രിയായാറെ യെശുമിശിഹാ ശിഷ്യന്മാർ കൂടെ നഗരത്തെ വി
ട്ടു പ്രാൎത്ഥിപ്പാനായി ഒരു തൊട്ടത്തിലെക്കു പൊയി അവിടെ
ദുഃഖത്താൽ വളരെ ക്ലെശിച്ചു വലഞ്ഞു പിതാവെ കഴിയുന്ന
തെങ്കിൽ ഈ മരണത്തിൽ നിന്ന എന്നെ രക്ഷിക്കെണം എന്നും
മറ്റും ഇങ്ങനെ പ്രാൎത്ഥിച്ചു മരണത്തൊടു പൊരാടുകയും ചെയ്തു —

പിന്നാമ്പാട്ടു യത്താത യദ്വിശത്യന്തദാമയാ
ഇദം മാദൃഷ്ട്യതാം ദുഃഖം യഥാ ത്വിയെശ്വരന്ദൂഷിതം
ഇപ്രകാരം പ്രാൎത്ഥനയിൽ ഇരിക്കുമ്പൊൾ കൊണ്ടു ദൂതനും ആശ്വാസവും
കണ്ടശെഷം ആയുധധാരികളുമായി യൂദാ അങ്ങാടു വന്നപ്പൊൾ
ചൊന്നൊ കൊണ്ടു ഗുരുവിനെ അവൻ സ്തുതിച്ചു ചുംബിച്ചു കൊടുത്താറെ

യംഷും ബൊധം സഷവാസാ ഷിത്തിസെക്കൊണ്ടെത്ത്രാഃ
സംഗ്രിഭ്യൊദത്തവാഖന്യഷ്ഠംശവശ്യംചിത്രമാക്കൊ
ഷിശ്വാസവല്ലംത്രതാം ഭയജ്ഞഃ പ്രൈകാരൈന്ദുപമാഗതഃ
ജ്ഞപുത്രം പരഹാദെന്താഷ്ടഷും ചെണ്ടന്യുമിമല്ലയെഃ

ഭയശുത്തവനൊട്ടസ്നെഹിതനിമ്മതൈപ്പുത്രനെഷും ബനാം
കാണ്ണശത്രുക്കളുടെ കൈയിൽ ഏല്പിക്കുന്ന ഉപാഖ്യാനം പറഞ്ഞു-
ഷിന്നെ ഇസ്രായെലിൽ ഒരുവൻ പാറയിലെ ത്തൊട്ടം വെച്ചിരിപ്പുംഅവ
ന്റെ സെവകരെ ചെന്നുകൊടുത്തയപ്പൊഴു ഭൃത്യന്മാരെ പിടിച്ചു
കിങ്ങെട്ടു സെനാപത്യമാക്കി ഞാൻ വിട്ടനെ പ്രാത്ഥിച്ചപ്പൊൾ അ
വൻെറ പടക്കൂട്ടങ്ങളിൽ അവിടം ശ്രമനെ കാണാതെ പിച്ചിയെ
ഷിച്ചിലും വെദവഷനങ്ങൾക്കും ഒക്കെയും വൃത്തിയാവസംഖ്യങ്ങളു-
ത്തിന്നുമാർക്കടങ്ങിച്ചിത്തിലവിടപ്പൊകായും മൊത്തു-

സ്ഥതാതാം പ്രാജ്ഞ്യഭൂതാനാം ധാദശഭ്യാപിരിക്കൊട്ടും
അഹം ശെശക്തി താംചപ്പെട്ടിമിതിം മന്യതെസ്വയ
വരന്തമെത്താംന്മക്കളും തഹിഷാസ്യപ്പിശമിമം
പ്രാസ്ഥിതശത്രുവാഖ്യനിതെഷാം നിലിമുഖം ഭവൽ

അനന്തരം അവർ ഭയശുവെ കിട്ടിപ്പുരൊഹിതൻെറ മുമ്പിലാ
ക്കിയപ്പൊൾ ഉടയവൻ അവൻെറ മതത്തെയും ശിഷ്യരെയും
ചൊല്ലിന്നപ്പൊഷണം തുടങ്ങി- അതിന്നു ഭയശു

ഖത്രസവ്വെസ്മാഖാത്രി ഖന്ദ്രമുദ്രാഭിക്കെനാലയെ
മന്ദിരെ ചാസദാതത്രസവ്വപ്രകാശ മക്കിക്ഷായം
രഹസ്യം നാവദം കിഞ്ചിത്തും കിമത്പാഖ്യപ്പുച്ഛസി
ശ്രൊതാരെതാഖെത പ്പൃച്ഛന്താം മദുക്തം കിംവിദന്തി തെ

ഞാൻ എല്ലായ്പൊഴും പള്ളികളിലും ദെവാലയത്തിലും വെച്ചു ഞാൻ പരസ്യമാ
യിട്ടത്രെ ഉപദെശിച്ചു രഹസ്യമായിട്ടു ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല- ഞാനൊ
ടു ചൊദിക്കുന്നതെന്തിനു ഞാൻ പറഞ്ഞതു കെട്ടവരൊടു ചൊദിക്ക
എന്നെല്ലാം അവർ അറിയുന്നു- എന്നു പറഞ്ഞാറെ അവിടത്തെ നിന്നു
ന്നവൻ മുഖത്തടിച്ചു- അതിൽ പിന്നെ കയ്യഫാസ് സാക്ഷികളെ

പതക്ഷിയെയീശ്വരന്റെമെൽ കുററം ചുമത്തിപ്പാൻ തുടങ്ങിയല്ലൊ
പുത്തിരിവ്രതം ഉണ്ടാകില്ലതുകൊണ്ടു മെല്ലെ പുരൊഹിതൻ സ
ഭയിൽ നിന്നു യെശുവൊടു ചൊദിച്ചു ഈ സാക്ഷികൾക്കു ഉത്തരം പ
റവാൻ ഞങ്ങളെയാണെന്നു കെട്ടാറെയും യെശു മിണ്ടാതെ ഇരുന്ന
പ്പൊൾ അവൻ പിന്നെയും ഉറക്കെ ചൊദിച്ചു ക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാം
ആണ്ടിയിഷി നീ തന്നെയൊ-

സമസ്തശശപാപനത്വാം ശാപത്തിൽ തിപ്പെടുത്താം
കിംപുഷ്ടാഃ പരമെശ്വരന്റെ അനന്താം വിദ്യാസനാഥാ
ന്റെ യെശു ഉത്തരം പറഞ്ഞിതു-

പശ്ചിമദിഷ്ടാ സ്വെശാഹം സർവ്വശക്തസ്യ ദക്ഷിണെ
സുഖം ഭുക്ത്വാ ശീനമായാന്തഃ പശ്യന്തൊ ഭവി
ഷ്യതി ചൊല്ലിയവൻ തന്നെ ഞാൻ സത്യം മനുഷ്യപുത്രൻ സർവ്വശക്തി
യുടെ വലത്തുഭാഗത്തിരുന്നും മെഘങ്ങളിന്മെൽ എഴുന്നള്ളി വരുന്നതും നി
ങ്ങൾ കാണ്മാനും ചൊല്ലും-

തച്ഛ്രുത്വാ മഹാസാധുസ്ത്വം കർണ്ണം വസ്ത്രം ഭിത്വാ സഭാസ്ഥിതാൻ
ഉവാചെതി ധരാം ദൃഷ്ടാവ ഉന്മത്ത ഭാഷാപരെശ്വരം
അസ്മിൻ കിം നാശു ന സ്യാത് കിം ശിം സാക്ഷ്യം പ്രയൊജനം
ന്ദൊ ഭവദ്ഭിരശ്രാവി ഭവതാം മതം കിം മതം
തച്ഛ്രുത്വാ ദ്വെഷാന്ധാസ്സകലാ ദൊഷവർജ്ജിതം
ശ്രീയെശും വധദണ്ഡാർഹം നിശ്ചിത്യാസ്സഭാസദഃ
തതഃ കെചന നിഷ്ഠീവം തസ്യ വക്ത്രെ നിചിക്ഷിപുഃ
ചപെടൈഃ പ്രാഹരന്നന്യ ഉപഹാസഞ്ച ചക്രിരെ

എന്നതു കെട്ടാറെ മെൽപുരൊഹിതൻ തന്റെ വസ്ത്രം കീറി ഇവ
ൻ ദൈവദൂഷണം പറഞ്ഞു എന്നും വെറെ സാക്ഷി കൊണ്ട് എന്തൊ
രാവശ്യം നിങ്ങൾ കെട്ടതൊന്നുന്നു എന്നും പറഞ്ഞാറെ പിന്നാർ
സഭയിലുള്ളവർ എല്ലാവരും ദ്വെഷത്താൽ കുരുടരായി യെശുവെ
മരണത്തിനു കൊള്ളുമാറാക്കി വിധിച്ചു ഒരു കുററമില്ലാത്തവ
നെ ഒരൊരൊ ദുഷ്ടന്മാർ മുഖത്തു മുഖത്തു തുപ്പുകയും അടി

ങ്കളും. ചമ്മട്ടി കൊണ്ടു തല്ലുകയും. പരിഹസിക്കയും. ചെയ്തു—
മരണവിധിയെന്നടത്തിന്നു അന്നേരൊമത്തിൽ നിന്നവയൊ
ശിച്ചുവസിക്കുന്നൊരു വാഴ്ചയുടെ അനുവാദം. വെണം— ആകയാൽ പി
ലാത്തൻ എന്നവൻ തന്നെ— അത്രകൊണ്ടു യഹൂദപ്രമാണികൾ
നന്നാവിൽ ലെഖയെഴുതിവെച്ചു കൊണ്ടു പിലാത്തന്റെ മുമ്പിൽ കൊ
ണ്ടുചെന്നവൻ തന്നെത്താൻ അഭിഷിക്തൻ എന്നും. രാജാവ് എ
ന്നും. ചൊല്ലി കൈസർക്കു കപ്പം കൊടുക്കരുത് എന്നും ഉപദെ
ശിച്ചു പ്രജകളെ കലഹിപ്പിച്ചു പൊരുന്നവൻ എന്നിങ്ങിനെ കുറ്റം
മത്തുകയും. ചെയ്തു—

തതസ്താം കിം യഹൂദ്യാനാം. രാജെത്യം. പൃഷ്ടവാൻ പ്രഭു.
പിലാത്തെനതരം. പ്രാപ മമ രാജ്യം നലൌകികം.
ലൌകികം ഹ്യഭവിഷ്യച്ചെദ്രാജ്യം മെ തർഹി മാമകാഃ
ഭൃത്യാ മാം രക്ഷിതും ഹന്ത യാതുദാന്യതവിരൊധിനഃ
പാരന്തവസ്തതൊ രാജ്യം മമ താദൃഗ്ഗ്ന വിദ്യതെ
സത്യസ്യ ഭവിത്തം സാക്ഷിം [illegible] മഹാമാഗതഃ
യെതന്മിശമ്യ പിലാതൊ യാഗ്ഗെ കാഠിന്യഭാഷിത
യെതന്മിൻപുരുഷെ ദൊഷമഹം നാപ്നൊമി കഞ്ചന
തച്ഛ്രുത്വാ യഹൂദാനാം ശ്രെഷ്ഠാ ജ്ഞിയൊ ക്ഷം. പ്രഭും പ്രതി
പ്രാവർത്തന്തസ്യ വെഗെന മിത്ഥ്യാ സെനാനിരവസ്ഥിതഃ

നിയുഹൂദ രാജാവുതന്നെയൊ എന്നു നാട്ടുവാഴി ചൊദിച്ചാറെ യെ
ശുപറഞ്ഞു എന്റെ രാജ്യം ഈ ലൊകത്തിൽ നിന്നുള്ളതല്ല എന്റെ
ലൌകികം ആയെങ്കിൽ പിരൊധികളുടെ കയ്യിൽ നിന്നവരെ
നരക്ഷിക്കെണ്ടതിന്നു എന്റെ ഭൃത്യർ പൊരുതുകൊള്ളുമായിരു
ന്നു- അത്രകൊണ്ടു എന്റെ രാജ്യം അപ്രകാരം അല്ല സത്യത്തിന്ന
സാക്ഷ്യം പറവാൻ ഞാൻ ഈ ലൊകത്തിൽ വന്നു സത്യത്തിൽ നിന്നു
ള്ളവൻ എന്നെ കെൾക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു- എന്നാറെ പിലാത്തൻ
സത്യം എന്തെന്നു ചൊല്ലി പുറപ്പെട്ടു ഈ മനുഷ്യനിൽ ഞാൻ ഒരു കു
റ്റവും കാണുന്നില്ല എന്നു യഹൂദപ്രമാണികളൊടു പറഞ്ഞു അവ

ശും ഭക്തന്മാർക്ക നിന്ദിക്കുന്നൊരും വിരോധിപ്പാൻ നൊക്കുന്നൊരും.

ശ്ലോകത്തിന്റെ അർത്ഥമാകുന്നു—

തൽപശ്ചാൽ പുനരപ്യുപേക്ഷ്യ ഗുരുഭിർദ്ദാനപ്രവൃത്തിമിദം
ഭുക്തൗ ഭിക്ഷുകയാചകാൻ ദിഗ്ദ്വാഷഃ പ്രാപ്യ തെമയാ
നക്തം നിർവ്വിശദംസൊപഹാനകൃതാ ശാപിട്ടസ്ത്രീയാ
അന്നം ശ്വേതശിലാപം മൊഹശക്തിയുക്ത്യാമിബന്ധനാൽ

ഭക്ഷ്യം നാട്ടുവാഴിയുടെ വലിയപ്രസാദം ശുദ്ധക്കപ്രസാദം വ
ക്ഷത്രവാനം ഒരുവിഴുങ്ങിയക്ഷിച്ചിരിക്കും അവനിൽ മരണമെന്നുമ
ഷിക്കറം കാണാതെക്കണ്ടു താൻ അവനെ നിഷേധിച്ചു വിട്ടശേഷം ത
ന്നെ മറ്റൊരിക്കൽ എത്രയെപ്പോഴും കൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചാൽ ഭോജനത്തിൽ ഭ
ക്ഷിച്ചു അവരും ഒരു വലിയ ഉപവാസവും അവനെ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടു
ഭക്തിയോടെ ഒന്നായിട്ടു വരിപ്പിച്ചു മഹാരാജാവിനെ മൊഴിയ
ങ്ങിനെ മറ്റും വരുത്തിച്ചും നിശ്ചയിച്ചും ഇങ്ങനെ ശേഷം പിലാത്തൻ ഭദ്ര
ദീപം നിറവു ഒപ്പിക്കപ്പെട്ടാൻ അവന്റെ ശത്രുപുത്രനെ കൊണ്ടുവ
ന്നെങ്കിലും പിന്നെ കണ്ടാലും അവൻ അവരിൽ കാണിക്കയും ചെയ്തു

ഭക്തന്മാരെന്നു വരിപ്പിക്കും കാണുകയും ശക്തിയിലും
തം ക്ലിഷ്ടം ദർശനം ഭൂമാനെ തരായം ദുഃഖിതാമിതി-
ഭയസ്തംഭം ശ്രുത്വാ ശക്താൽ ദൂരദർശനെ ദുഷ്കൃതമുഷ്ടുഃ
ശ്രീലങ്കാം വിദ്യുതാ ശുഭലെവിദ്യുതാമിതിവാദിനഃ
പിലാതനകാപവദ്ധ്യയം ശ്രീലെതം വിദ്യുതസ്വയം
കൃതഃ കൊപിമയാ തസ്മിന്നപരാധൊനദൃശ്യതെ
ഇതൊ ശ്രദ്ദിനഃ പ്രൊചുരസ്മൽ പൂർവ്വാനുസാരതഃ
വധാർഹൊയം യതസ്സ്വയമീശപുത്രമകല്പയൻ

യെഹൂദന്മാരുടെ ശാസനത്താൽ ശാസ്ത്രപാത്രമായവനെ കണ്ടപ്പൊ
ൾ നെപ്രമാണികൾ അവനെ കൂർമ്മിൽ തറെക്കെണം എന്നു വിളിച്ചു
ചൊല്ലി— നിങ്ങൾ അവനെ കൊല്ലുവിൻ ഞാൻ അവനിൽ കുറ്റം കണ്ടില്ല
എന്നു പിലാത്തൻ ചൊന്നാറെ അവൻ തന്നെ ദൈവപുത്രൻ എന്ന
വറകയാൽ നമ്മുടെ ധർമ്മപ്രകാരം മരിക്കെണം എന്നവർ പറഞ്ഞപ്പൊൾ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —

[illegible]

[illegible] ശത്രുപ്രാപിക്കയും ചെയ്തു—
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] പ്രത്യക്ഷത്തിൽ [illegible]
[illegible]
[illegible]
ജനസമൂഹങ്ങൾ [illegible]
[illegible] പരിഹസിച്ചു തുടങ്ങി- ഇവൻ മറ്റവരെ രക്ഷിച്ചു തന്നെത്താൻ
രക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ല- അവൻ യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവാകയാൽ
ഇറങ്ങിവരട്ടെ അപ്പോൾ നാം അവനെ വിശ്വസിക്കാം. അവ
നല്ലൊ ദൈവപുത്രൻ എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചിരു
ന്നു- അവന്റെ പ്രസാദം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ എ
ന്നും മറ്റും പറഞ്ഞപ്പോൾ [illegible] കള്ളന്മാരും [illegible]
വാക്കുകളെ [illegible]
[illegible] ഇവനൊ തെറ്റായത്
ഒന്നും ചെയ്തില്ലല്ലൊ എന്നു പറഞ്ഞു ശേഷം [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

സംബന്ധം . [illegible] ത്തിൽ ആകുന്ന [illegible] തൂക്കത്തിൽ

ഇറങ്ങുമാറാകയും ചെയ്തു — അപ്പോൾ അമ്മയെയും സ്ത്രീയമ്മയെ(?)

നെയും കണ്ടു അവളൊടു ഇതാ നിന്റെ മകൻ എന്നും അവനൊടു

ഇതാ നിന്റെ അമ്മ എന്നും പറകയാൽ അവളെ അവൻ [illegible]

ച്ചു —

[illegible] ദൈവത്തിന്റെ [illegible]

[illegible]

[illegible] പോൾ

[illegible]

എന്റെ ദൈവമെ . എന്റെ ദൈവമെ നീ എന്നെ കൈവിട്ടതു എന്തു

[illegible] എന്നു [illegible]

[illegible] എന്നു [illegible] കൈ

[illegible] പറഞ്ഞു [illegible]

[illegible] പ്രാണനെ

വിടുകയും ചെയ്തു —

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] പ്രാണനെ വിട്ടയാൽ

[illegible] ദേവാല

[illegible] ചെയ്തു — ശതാധിപ

തിയും അവൻ [illegible] അപ്പോൾ ഇവൻ ദൈവപുത്രൻ തന്നെ സത്യം

എന്നു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു —

പശ്ചാത്താപ [illegible] യൗസേപ്പ് [illegible]

[illegible] ദേഹം [illegible]

[illegible]

[illegible] സമാപ്തിയാൽ

[illegible] ദേഹത്തിൽ [illegible]

ഇപ്രകാരം കേട്ടപ്പോൾ ശ്രീശങ്കരാചാൎയ്യൻ
തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ ഉത്തരം പറവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ
അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ബ്രാഹ്മണർ എല്ലാവരും കൂടി
ഉടനെ തന്നെ അതിനെ സമ്മതിച്ചു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
കുംഭകൎണ്ണൻ — ശവം തന്നെ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു ...
...
ചെയ്തു —

ഇതി ശ്രീശങ്കരാചാൎയ്യ പ്രാദുൎഭാവ സംക്ഷേപം
നാമ ഏകോനവിംശോദ്ധ്യായഃ

ശ്രീശങ്കരാചാൎയ്യ സ്വാമികളുടെ ചരിത്രം

ഇപ്രകാരം ആ ആൽ സ്ഥലത്ത് പ്രവേശിച്ചു ... ...
...
... പറഞ്ഞു —

ശാസ്ത്രങ്ങളൊക്കെയും പഠിച്ച് ശങ്കരാചാൎയ്യൻ
സൎവ്വജ്ഞ പീഠാരോഹണം ...
സൎവ്വദാ ... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] പാർത്തു—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] പ്രകാരം [illegible]

[illegible] ദൈവദൂതൻ [illegible] പ്രകാശ

[illegible] കാണുന്ന [illegible]

[illegible]

[illegible] ദൈവദൂതൻ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] പ്രകാരം [illegible] ദൂതൻ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] പ്രകാരം [illegible] ദൈവദൂതന്മാരുടെ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] പാർത്തു—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ആദൈവഭക്തനൊരു ശിഷ്യനായ പാലൊസ്സാം ശ്രീ
യെശുക്രിസ്തുവെ പ്രസംഗിച്ചവാം ഇം ദിവസത്തിലാം
സംക്ഷെപം ആ ഭൊഷാരെന്നു വിശ്വസിച്ചു
അതൊരു മരണാന്തരം ഉയിർപ്പിനെ ദെവൻ ഭാവാൻ
കുരിശിൽ മരിച്ചതാം സർവ്വം ഇന്നതൽ ഞങ്ങൾ
യെശുവിന്റെ കുപ്പ്രസിദ്ധ്യ കാലത്തിൽ ഒന്നൊരെ
അതിൽ രണ്ടു പെർ ഒന്നു ദിവസം ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ
ത്തിൽ വെച്ചു അവർ ക്രൂശവെകൊല്ലുവാറാകുന്നെരം തന്നെ ക്രൂശവെഷം
മറിഞ്ഞവരെ ഓർത്തു നടന്നു ദുഃഖകാരണം ചൊദിച്ചാറെ
വകാലത്തിൽ ഉപദെശിക്കിൽ മാത്രം ഇതു കാസംഗതി
കളെ അറിയാ അവൻ തന്നെ ക്രൂശിച്ച ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു
ന്നതു ഉപദെശിച്ചു — അവരും ഇത്തരം പറഞ്ഞു —
ശ്രീയെശുദെവന്റെ സർവ്വം വചനം ഞങ്ങൾ
അറുമാസത്തിൽ മഹാ പാപികളുടെ ദൈവാധികാരിയ്ക്കാ
വന്നെന്നു ഉപദെശിക്കുന്ന സമാപ്തിയിൽ
പരന്നവം ശമസ്താകം കൊമഹാത്മാ സമുദായരെൽ
സവൊകം ഭവെദിതം പ്രത്യാശാ നാഭവെണ്ടുവാ
വാചാചരിത്ര വസ്ത്രാണാം ശ്രീണാം സിസ്ഥാപിതാവകാം
ശുശാനം വിക്ഷിതം ഗതാ താവി നാവും പ്രഭാവ്വും
സജ്ജീവികി വിവ്വത്താം സുപ്രസിദ്ധ മുഖാല്പതാം
താനാകിൽ ശ്രെഷ്ഠാവകന്നാസ്ഥാൻ ശുശാനാൽ പുനരാഗതാഃ
തൽ പശ്ചാൽ ഉപാസ്ഥാകം ഗതാ ശ്രീ ദിഷ്യചൊദിതം
തദൈവ പ്രാപ്തവൻ ഇന്നാ പശ്ചാൻ പാപിസൽ പ്രഭും
ക്രൂശത്തിന്റെ സംഗതി തന്നെ — അവൻ വാക്കിലും ക്രിയയിലും
ശക്തിയുള്ള പ്രവാചകനായിരുന്നു എങ്കിലും നമ്മുടെ പ്രമാണി
കൾ അവനെ മരണദണ്ഡം വിധിച്ചു ന്യായാധിപതിയുടെ കൈയിൽ ഏല്പിച്ചു
ഞങ്ങളൊ അവൻ ഇസ്രയെലിനെ രക്ഷിക്കും എന്നു കാത്തിരുന്നു —
പിന്നെ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചില സ്ത്രീകൾ കല്ലറെക്കൽ പൊയാറെ

അവന്റെ ശരീരം കാണാതെ അവൻ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രകാരം അറി
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു [illegible] ഗൃഹസ്ഥന്മാരും വരു
[illegible] കാണ്മാ
[illegible] പ്രകാരം അവർ [illegible]
[illegible] —

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] അവന്റെ [illegible]
[illegible]
[illegible] അവർ [illegible]
[illegible] അവൻ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] അവന്റെ [illegible]
[illegible]
[illegible] —

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

സ്വൎഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും സൎവ്വാധികാരവും എനിക്ക കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എല്ലാടവും പൊയി സകല ജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കി പിതാ പുത്രൻ പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നിവരുടെ നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കയും എന്റെ ഉപദെശം ഒക്കെയും ഉള്ളത് ആചരിക്കയും ചെയ്യിൻ ഞാനും യുഗസമാപ്തിവരെയും നിങ്ങളൊടുകൂട ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു—

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ഒട്ടകാം കണ്ടാവ് അവരൊടുകൂട ഒരു മലമെൽ കയറി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു മെല്പട്ടു കരമെറി മെഘത്തിൽ മറഞ്ഞു പൊക ശിഷ്യന്മാർ കണ്ടു വന്ദിച്ചു പൊയ പ്രകാരം തന്നെ മടങ്ങി വരും എന്നു ദെവദൂതന്മാർ അറിയിക്കയാൽ സന്തൊഷിച്ചു അവർ നഗരത്തിൽ പൊയി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മെൽ വരവിനായിട്ട് കാലം പാൎത്തിരിക്കയും ചെയ്തു—

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

തെക്രിയാസ്സുവിദെശെവസ്തുപ്രഭൊദ്ധ്യം മിഖായെൽ ഉയിർത്തവൻ
പത്താം ദിവസത്തിൽ തന്നെ അത്ര ഫലങ്ങളൊടു കൂടി
ശാസ്ത്രിമാരുടെ ആത്മാവിന്റെ ശക്തി കല്പനയുടെ മെൽ ഇറങ്ങിയത്
ന- അവർ അന്യഭാഷകളെ കൊണ്ടു ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു വന്ന
ങ്ങളിൽ ഭയം കൂടാതെ യെശുവിന്റെ ഉയിർപ്പിനെയും സ്വർഗ്ഗാരൊ
ഹണത്തെയും അറിയിച്ചു അവരെ കൊന്നവരുടെ ഇടയിൽ ചെയ്
തു മാർഗ്ഗം വിശ്വാസികളും ഉണ്ടായി- അങ്ങിനെ മരണ ദണ്ഡം സഹിച്ചവ
രുതന്നെ ദൈവ നിയമത്തിൻ സത്ഗുണങ്ങളുടെ വൈഭവം അറിഞ്ഞു കൂടി
യതിൽ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നു- പാപ ക്ഷമ ഇല്ലാതിരുന്ന അവർ മാത്രം
അല്ല അനെകം മറ്റനെകരായും ലൊകങ്ങളുടെ മനുഷ്യരും അതിന്റെ
വഴിയെ വന്നു- ഈ ലൊകം സ്വർഗ്ഗങ്ങളുടെ കാര്യവുമെന്നു
ചൊല്ലിക്കൊള്ളാതെ അവർ നാനാ ദെശങ്ങളിൽ കൂടി നടന്നു
ദിക്കുകളും സത്യ ദൈവത്തെ അറിയിച്ചു വിഗ്രഹാരാധനയെ
വിട്ടു യെശുവിങ്കലെ വിശ്വാസം കൊണ്ടു ദൈവ പുത്രരായി തീർന്നവ
രാകുന്നതെയും ചൊല്ലി—

വ്യാഖ്യാതിമതിസ്സൂത്രം ധാമണ്ഡലാന്തരം മൂർത്തം
വന്ദനം വന്ദനാന്ത്യമാനനം ജ്ഞാനപദ്മാനനൊദയം
ഇന്ദ്രശരണ്യാപ്ലവദ്ധ്രുവം കീർത്തി ശ്രീസിദ്ധിസൌഖ്യയൊഃ പ്രദഃ
സൊമന്തരനാന്തരസ്യ പഞ്ചമവൃന്ദാരകെന്ദ്രവിശുദ്ധ
സ്വാമീ ജീവസ്യ ദാസസൽപാലകശുഭാപ്രജ്ഞാകൃതാം
ബാഹ്യാന്തരൌ കർമ്മ തെജസാമാനന്ദിതാന്യ ശൊഭിനൊഃ
അതിരാന്ത്യസ്ഥസത്താനന്ദരൂപം ജൊനാജീവന
സംസ്ഥശുദ്ധാനുപ്രായൈനമദിമൂർത്തി തൊന്നന്യുദ്ധ്യതാം
ദൃഷ്ടെ ഷ്ടഷ്ടാ യെന്നാന ഗിരാലെപ്ഷുവൃത്തി തെവഷിയൊരായു നാ
കമൊദ്ധ്യന്ത്യാദ്യതാമിത്ര മദിരഗ്യ വിലയനരാൻ
ധതസ്സുസ്വ- സ്വത- ധൊനൃജം മഹാബല്യ ശ്രെണിന്ദനിതെ
സ്ഥിരം ത്നെസ്ഥ്യ ദെസൽകാൎയ്യവിധാരെക്യാന്യതൊച്ചൽ
തം ധാവന്താന്ത്യ ലൊകനൊ നമദ്രുക്രുദ്ധ്യനതാമിന്ദ്രഃ

ധനത്തെയും മാല്പ്പാതാവത്വം സല്പാതിവെൽ
ഒരുപൊഴുതിയാതെ വ്യാപിച്ച മാത്രം സെവിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ
പ്രസ്ഥാനത്തെയും പുത്രന്മാരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു - ലൊകങ്ങളെ സൃഷ്ടി
ച്ചുവാഴിക്കുന്ന തിരുവാവിനാം ഉണ്ടെന്നു മൊക്ഷത്തുങ്ങളിൽ വസിക്കു
ന്നവനല്ല - താൻ സകലത്തിനും ജീവനെ കൊടുത്തും കാത്തും കൊണ്ടു
ഇവനാർ അവർ പുറമെ മനുഷ്യരുടെ സെവ കൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നവനും അ
ല്ല - അവനാൽ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതും ആകയാ
ൽ നിങ്ങൾ - അവനെ പൊൻ വെള്ളി മുതലായ വിഗ്രഹം ഒന്നും പറയുക
യില്ല - ഈ അജ്ഞാന കാലത്തിൽ ആവക സങ്കല്പിച്ചിരുന്ന സത്യം ഈ
ഇപ്പൊഴെ ദൈവം കല്പിച്ചു മാനുഷത്തൊടിവിടെ എതിരെ എല്ലാവരെയും
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു - അവനല്ലൊ ഞാനെപ്പൊഴും തന്റെ സ്ത്രീ പുത്രനായ
ഒരുത്തവെ മനുഷ്യ ജാതിയിൽ ഉളിക്കുമാറാക്കി മനുഷ്യരുടെ സ
കലാകാരുണ്യ തീയും ന്യായം വിധിപ്പാൻ തിരുമനസ്സായിരിക്കുന്നു - ആ
ദിവസത്തെ അവൻ താൻ വാതിൽക്കൽ ആക്കി വെച്ചു അവന്റെ വഴിയിൽ
പാപ ക്ഷമ ന ഒത്തനെ ഈശൊ കൊണ്ടാലൊ സല്പ്പത്രിയുണ്ടാ
കും - - - എത്ര വൃദ്ധ മുളള വാക്കുകളാലും ആശ്ചര്യ ക്രിയകളാ
ലും ഈ വർത്തമാനത്തെ നെരെ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു
ശിച്ചിട്ടുണ്ടു - ആയതുമുഖാന്തിരം ലൊകത്തിൽ കാരണങ്ങളൊഴിച്ചു
എ നിരകളെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞാലെയും സത്യമൊഴിഞ്ഞ ആ
ങ്ങവാൻ കഴിവുവരില്ല —

ഭഗവന്തം പ്രപന്നോസ്മി ത്രാദ്ദൃഷ്ടാ കൃപാലവൈർമ്മനസഃ
നൈവൊദ്ധിനൊ സ്ഥിരൊല്ലശാന്തിമനസ്തൃഷ്ണ പ്രധാദനി
അർദ്ധകർമ്മ പാപികളെ ത്രാണം ഹന്തവ്യരൊഹിതം
നതിനത്വൃ ഭവ പാത്ര സന്യാസി വൊദ വാദയൻ
ശിരച്ചുമത്തിൻ നിഷ്ഠ വിശുദ്ധ പ്രാണത്യജനാവി
നാസഭമെ ഭവ വേദാന്തം മൊക്ഷപ്രാപ്തിക്കാൻ
ശൊഭ പ്രവൃത്തിയെ ശുദ്ധമുഖത്തൊരൊ നത്തനെ പ്രഭൊ
ലൊകേഷു ചാരുയശ്ശൊഷ പ്രതിഷ്ഠിതം വ്യാപക കേവലഃ

പാലിപ്പാനാഭിലാഷം ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിനാൽ പൊരുതിട്ടു
ൻ മുക്തിയും വൈഭവവും കൊണ്ടൽ ശരണം സ്വാമികളുടെ മരണത്തെ
റ്റുള്ളവൎക്കെല്ലാം അതിശയിപ്പിക്കുന്നു കാരണം നിഷാദികളെയൊക്കെ
തെക്കുമായി ചെയ്തുകൂടെ മതിപ്പാനും ശരീരം വരുത്തുന്ന മതം സത്യ
ക്കിരിക്കുന്നതിനെ ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം സാക്ഷി
കളുടെ ശരീരം ക്രിസ്തുസഭയുടെ ബിംബമായി മനുഷ്യർ ന്യായം ചെയ്യു
ഷം മതങ്ങൾക്കൊക്കെ വരിഞ്ഞാറെ ദൈവത്തിൽ ക്രിസ്തുവിങ്കൽ
സംശയം കൂടാതെ അവസാനത്തോളം ശൈലി—

൬൯) ശ്രീയേശുക്രിസ്തുമാറാരെന്നു
ശ്രീയേശുസ്വാമിയെ ധ്യാനിക്കേണം

ഷഷ്ഠാദ്ധ്യായഃ—

ഗതിം പ്രാപ്തയശാശ്ചാത്രം പരമാമാത്മ നിത്യശോ
മയാത്തിം കാൎത്തിമൈത്യ തസ്യപാദേഷു ഹരേഃ സ്ഥിതി
സ്ഥിതിം ത്യജ്യ യാവാഭിതം ദേവൈരത്രവ്യയ
ശ്രീയേശുൎജ്ഞാനകാൎത്താരഃ നിശ്ചയേന സമാശ്രയ
തതത്തേന സമാദിവ്യം ലോകപ്രാപ്തിലാലസംസ്കൃതിം
ജ്ഞാനം പ്രഭവൈഭവം സപ്രകാശം സമപ്പിയ
സർവ്വകഃ പാപ്മനോ ഹന്താ ദേവാത്മജ ശ്രുതിദ്യുതേ
തദ്വാരമന്തരാ ശൈവപാരമാൎത്ഥനിർദ്ദേശി
ഇന്ദ്രസ്യമാത്രകാത്തേന പ്രസാദദൈവരഥിനാ
വിവാദസംസർപ്പം തിപ്പ്യത്രാണം ഗ്രന്ഥസംഗതി
ജ്ഞാനം പ്രസാദലാഭം പ്രാൎത്ഥനീയഃ പരേശ്വരഃ
തദ്വൃത്യാശ്രുത്യാതാം വ സംപ്രാൎത്ഥനാത്മദർശനം
നിന്റെ വാക്കുകളെയും വചനങ്ങളെയും അനുസരിച്ചും കൊണ്ടു
പോകുന്നവരായ യേശുവിനെ വിശ്വാസത്തോടും കൂടെ ഭക്തി
ചെയ്കയാലും എന്റെ ഉള്ളിലുള്ളതിനെ പ്രസിദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടു
ഭക്തന്മാരെ കാക്കുന്നവനായ— അവൻ എല്ലാ പാപത്തെയും
നീക്കിയാൽ ദൈവരാജ്യം വരുത്തി എല്ലാവരെയും പരമാൎത്ഥം

[illegible] എങ്കിലും. ദൈവപ്രസാദംകൂ
ടാതെ [illegible] പ്രത്യക്ഷം [illegible] രക്ഷ
പ്രാപിപ്പാൻ. കഴികയില്ലാ. ആ പ്രസാദം ഉണ്ടാകെണ്ടതിന്നു
ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കണം. പ്രാർത്ഥനയുടെ വഴിയെ എല്ലാം കാ
ണിക്കുന്നത് —

നമസ്തെ ജഗതാം കർത്രെ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ദൈവമെന്നെത്താൻ [illegible] — ലോകങ്ങളെ പടെക്കും കാത്തു രക്ഷിക്കും കൊള്ളുന്ന [illegible] — [illegible] തമ്മിൽ [illegible] — [illegible]

ൻെറ ത്രൊണല്ലൊം ശ്രുതികളുടെ പരമാൎത്ഥങ്ങളെ ഉപന്യസിച്ചിരാം
അറിവാനും എന്നാൽ കഴികയില്ല - എന്നിട്ടും ഇല്ലാത്തവയെ കിന്നി
ഴിക്കുന്ന ശ്രുതിയും എത്രയുള്ളതെന്റെ സകലത്തെയും അറിഞ്ഞതിനെ
ച്ചുന്ന മാറുവാനും ദിമെത്രം പ്രമാണങ്ങൾ തന്നെ - ത്രിന്റെ വിശേഷ
ഗുണങ്ങളെ കൎത്താവെവിതിച്ചു ഉപദേശിച്ചതാൽ ലൊകത്തിന്റെ
ല്ലാടവും സ്വൎഗ്ഗമായ കാലങ്ങളാൽ എന്നപൊലെ ഒരിക്കലും
കാണുന്നു - ത്രിയെക ദൈവത്തെ മല്ലാതെ അറിയുന്നതും നിത്യവിധ
ത്തിലും കണ്ടെത്തകൂടുന്നതിനാൽ തിന്റെ കരുണയും ഉദ്ദ
ഹിതത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നു - അതിനു കാലവും അവസ്ഥയെയും സ്വഭാവ
ങ്ങളും ഉള്ളതെന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ത്രിയാത്മകത്തെ സംബന്ധ
കരണങ്ങളും എല്ലാം അനാദ്യവൃത്തികളുടെ ഉല്പത്തിയെ വിശേഷ
ദൈവത്തെ നടത്തുവാനുള്ള ദൈവിക്കും തന്നാൽ സ്വൎഗ്ഗമായിരിക്കു
ന്നിരുട്ടെ സൃഷ്ടിതമുതലായവയെ അറിയുന്ന തിന്റെ വചനത്തെ -
മിന്നല്ലു തൎക്കന്നെവരെയും നിത്യമെന്നെപൊലെ ഒരുത്തനെ
പാറിവന്നു കാട്ടുകയും കൊണ്ടു അസംഖ്യമായ സുഖങ്ങളെ
ഉറപ്പിച്ചിരുന്നതും ഉണ്ടു -

ഇത്യാദ്യനുഗ്രഹപ്രാപ്തൊ കൎമ്മജ്ഞാനെ ഹൃദീരിതെ
ഭക്ത്യൊല്ലാസാൽ ഭക്തിശ്ചൊം ശിവാം കാൎത്തമാവ്ഥ സാതതെപദാ
ഭൂശം സാനുഗ്രഹീതൊസ്മിത്രാ ത്വയ്യാഹം സാദ്യാഖിശം
ഹൃദാ നന്ദതപൊനിഷ്ഠിതാ മാനദേവ പ്രദം
സഖ്യാനന്ദിസ്തുതാനാമ മരകയ്യാ കാദാചന
പരന്തത്തെസ്തുതിഃ പ്രശംസന്നീതാമാനകെ ഹൃദി
സംസാരസ്യ്രാന്തിരസ്യ ഉന്യദാ സമൊപൊന്മൊ മാനസഃ
ത്രിത്യം സംസാരകൎത്താരം സാധനമെസതിതവാ നമാ
വാമാനന്ദികൃഷ്ണസ്സത്യം സചിദീയം പരമെശ്വര
ന്ദൂഷാകരാനാന്തികാരണ്യ്രവൎണ്ണക്യഗൊചര്യങ്ങാളാന്യമ
നാനാസ്ഥാനാനൊന്ത്രസൃഷ്ടാനാം ലാന്മേശിമെഖെഗെവെമെന
മനൊനന്ദകീൎത്തയാനന്ദ്ധിപരമാരെ ത്സ്യഗതിഃകാന്ത

ഛിദ്രിഷ്ടം യജ്ഞസിദ്ധാന്നമതിക്രമ്യ നിരങ്കുശ
ധാരാദികർമ്മനൈരന്ത്യം വാസനാത്യം ചൈമലീമസാ
ജീവസ്യാഹങ്കാരലോഭാദേഃ സ്വാസ്ഥ്യകാവഹം വാരം ഗതഃ
ദുരാചാരെ പ്രവൃത്തശ്ച മഹാദോഷീ പ്രജ്ഞാതവാൻ
അംഗീകരിഷ്ടാത്മാ ശേഷാണി മമവെത്തി ത്രികാലവിൽ
ജ്ഞാനാസിസ്വാന്തമസ്സ്ഥ ജ്ഞാനകുഠിതാശ്ചാപി മെ മലാം

ഇങ്ങിനെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ടാകെല്ലാം നിങ്കൽനിന്നു പ്രാപിച്ചത് കൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ കടക്കാരനാക്കിയിട്ട് ഒരുപ്പത്തിലൊരു ഭത്തി പൂർവ്വമായിട്ടു സെവിച്ചുവൊരങ്ങേതാകുന്നു — ഞാനൊ നാനാപ്രകാരം ചെയ്യാനെന്നിത്യം നിന്നാൽ രക്ഷിതനെങ്കിലും നിന്നെ മനസ്സുകൊണ്ടെങ്കിലും ഓർത്തിട്ടില്ല — ഫലന്താങ്ങുവാൻ നിരുന്നതും മറന്നില്ല — ഞാനൊന്നെല്ലമായിട്ടെത്രനിന്നെ ഓർക്കുന്നു — ഈ സംസാരത്തിലെ ബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നു കാളപ്പെട്ടു ഞാൻ നിന്റെ കാരുണ്യമാകുന്നനെ സെവിച്ചുവൊക്കില്ല — വാക്കുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ സെവിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടും ക്രിയകൊണ്ടു കിങ്കരവാദം നാസ്തികനെപോലെ കാട്ടുന്നടന്നവല്ലാകാര്യങ്ങളെ മടിച്ചും വിചാരിച്ചും കൊണ്ടു ഞാൻ പരമകാരുണ്യമാകുന്നു നിന്നെ കരുതാതെ പൊക്കി — നികല്പിച്ച ചെറുപ്രിലകളെയും ഞാൻ അതിക്രമിച്ചു കൊണ്ടു ഞാനിന്നെ സഹിക്കാതെതാന്നോർത്തുഷ്ടിനടന്നു അഹങ്കാരത്തൊടുയും ഭോഗികാംക്ഷ ഞാൻ മനസ്സൊടും ദാസനായി ചമഞ്ഞു മഹാദൊഷങ്ങളെ ഉന്മുഷിച്ചും ശീലിച്ചും പൊക്കി — ത്രികാലങ്ങളെയും അറിയുന്നവനായുള്ളൊവെ നിന്നെ എന്റെ സകലപാപങ്ങളെയും അറിയുന്ന ഹൃദയത്തിലെ മർമ്മങ്ങളെ നൊക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചെന്റെ ദുഷ്ക്കർമ്മത്തെപ്പുകളെയും ബൊധിച്ചു ഇരിക്കുന്നു —

ദുഷ്ടാമി ദണ്ഡയൊഗ്യാസ്മി ചെതസം ചീകരെമ്യഹം
മദൈമനൊരഥാപ്രസന്നൊഭവ ചെതിജ്ഞാനാമ്യപാശ്രിതാ
ത്വാമീശ്വര കാരുണ്യാബ്ധി കാംക്ഷ്യ പലപ്രദഃ

ദുഷ്കൃതീനാം ക്ഷിതൌ താവത്താംചൈവ രംഗനായകം കാരേഷ്ഠിഷ
പുത്രസ്യാംഗസംസാരനൈതാവൽ ശേഷാന്ത്യന്തായിതഃ
തേഷാം കൃതഘ്നാനാം ദൈവാനാം തിയമാദേശപ്രൃഷ്ഠമ
യുതൻ മായാപാശമഗ്ലാനാദിഃ പരമൈശ്വര്യശാലിനാം
നൃണാം ചാപ്നോതുവൈഷ്ണവം സ്വയം ത്രാതമവാതരൽ
പുത്രത്വാമജിയസാമർത്ഥിദ്യൈവ ചിരദൈവ ചിന്താം കൃതം
പരമേശ്വരഃ കൃതജ്ഞനാമ ഭവമുസ്പര്ശം ജാദിഃ
ഏതന്മഹാകൃതൌ തദ്ദൃഷ്ട്വാ ത്രവിശ്വാസിനോചിലാഃ
നരാഃ പുണ്യാ വിധിയന്തസൽക്കർമ്മാധികാരിണഃ
സമേശ്വരാ മെഗ്ലൂദ്രവിദയാലോകതെമ്മഗൽ
ഭവമ്പ്ലവേമ്പ്തിഭിഃ ക്ഷുണ്ണാ യാദൃശം ശ്രീബുദ്ധിഭിഷിതി
ലതന്തം ത്രഖിയാനോപമാത്രയാമിദയാകരം

സഹ്യകണ്ണുമ്മണായൊന്നിൽ ക്കത്ത മഹത്വ ശ്രവിദ്യതെ ഞാൻ ദുഷ്ടന്മാരിക്കാ ദൌർഭാഗ്യം ന്യൂകിന്നതുപ്രകാരം ഞാനും സമ്മതിക്കുന്നു-നിസ്സംശയത്തെയും മനസ്സിനെയും വെളിക്കുന്നവനും താനുതന്നെ-ശിന്ദ്യായപ്രകാരം നിന്ദ്യരിലുഴിയിരിക്കുന്നവനും ദുഷ്ടരിക്കുന്ന ദൌർഭാഗ്യമായകാഴ്ചപലതും കൊടുക്കുന്നവനും ന്യൂകിന്ന-എങ്കിലും ഷട്ടദോഷങ്ങളെ കൊണ്ടേ തരിക്കുന്നവരൊട്ടുക്കിട്ടുകിക്കും എന്നും ഒരു ന്യൂനത്തുള്ളെ-നിൻെറ ഞാൻ ദിവ്യന്നല്ലോ ഞാൻ കൊട്ടപോയമണവസ്ത്ര്യാങ്ങളിൽ സ്കിദ്ധ്വാന തന്നെ ഞാൻ വന്നിരിക്കാൽ മഹിമയാർക്കു വെളിപ്പെട്ടതാനും ദോഷികളുവെണ്ടിതിട്ടാഷവാനും സർവ്വമനുഷ്യർക്കു വേണ്ടിയകകാര്യവുമായവൻ താൻ പ്രായശ്ചിത്തവൊഷിയായിവന്നിരിക്കുന്നതൊൽ-ഞാൻ മഹാവെളിച്ചു ടെശക്കിക്കിൽ ന്യൂഷ്ഠിക്കുന്നവർക്കുന്നത ശ്രദ്ധകും നല്ലവരും എന്നതൊന്നവല്ലൊ-ഞാനും കൂടി നിൻെറ പുത്രൻ ഞാനല്ലൊ കാണുകയിഞ്ഞു നൊക്കുന്നകെന്നൊഴികെ ഞാൻ നശിക്കുന്നവൻ ഉദ്ധരിപ്പാനും ന്യൂഗിക്കുന്ന സുത്രകൊണ്ടു വരുവകൊശരണവും എൻെറമൊചനത്തിനുള്ളവും എന്നൊ

ച്ചതാൻ ദയന്റെ കരുണത്തിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടത്രെ-

യാജ്ഞ്യജ്ഞാനമുദ്രോപക്ഷിപ്തഃ പരാംഗഃ ഫലഭദ്രതയാ
ബ്രഹ്മപുത്രനന്ദസ്തുഭ്രമത്യുദാരാത്മനേനമഃ
ഭിന്നാത്മവിധതദഹശ്ശ്യ യോഗസ്ഥിതിസ്ഥതയാ വ്യാപ്യം
ആശ്രിഞ്ചാരസന്നിക്ഷേണ പ്രം ക്ലിഷ്ടക്ലിഷ്ടമാളുതന്ത്രവ
തമഃ പരഞ്ഞോ ലോഷ്ടാരാദ്ധ്യം തമസിദാരദ്ദ്വേ
മാംസ്ത്രീ പുത്രാ ജ്ഞാനോപസ്ഥിതയെ ധർമ്മരാജ്യപ്രവേശയ
മാം പാപകൃത്യം ബലലബ്ധസിദ്ധം പാപമജ്ജതത്ത്വമൊഴയ
വൃഷ്ടിക്രാന്തമാത്മാനം മമരക്ഷദയിഷ്യാം ബലാൽ
സ്വഭാവവൈപ്ലവമാപന്നേ മമസ്ഥായയനുക്രമം
ഭാവാനാം ശാന്തയെ ധർമ്മം വൃദ്ധാജ്ഞാ ചാദ്ദിഷ്ടബാമെ
അവതീർണ്ണത്രാണാർത്ഥ മാദൃശ്യ കദാചാം വ്യവസ്ഥിതി
തദാപ്രബോധയാദൃക്ഷിയ രംഭാമ്ലതദർനം
ത്വത്സ്വാമിതഃ ക്ഷേമാണാം സ്മൃതിയാന്തിബ്ധയെ വ്യാപ്തം
ചലാത്തിന്ന്യലമാർഗ്ഗത്താവകൈഃ പിള്ളരക്ഷിതെ

അല്ലയൊമററവരുടെ പാപഫലങ്ങളെ അനുഭവിക്കെണ്ടതിന്ന പ്രാണനെ ഉപെക്ഷിച്ചുതന്ന ഉദാരനായ യെശുവിന്നാനെ ന്നെൻവന്ദിക്കുന്നു- ഉള്ളിൽ ഖെദിച്ചും ശരീരത്തിൽ മുറിഞ്ഞു പൊരിഞ്ഞങ്ങളെ ഏറ്റുകൂട്ടാൻ വ്യാധിയിൽ ഉപ്പെട്ടും തിവ്രവെദനയൊസഹിച്ചതിന്റെ സ്നെഹം എത്ര അത്ഭുതം- അന്ധകാരത്താൽ വിശന്റസഹായത്താൽ ഘൊരതമസ്സിൽ അടച്ചുപൊയ ഹൃ നുഭ്രമിച്ചതിന്റെ വെളിച്ചപ്പാട്ടത്തിൽ ആകാശ കൊളുങ്ങള മ- പാവത്തെ ത്തൊറ്റിരിക്കുന്നവനെ പാപഫലങ്ങളായ പെട്ടിച്ചു വരെണ്ടവരിട്ടുകിടക്കണമെ- ഏറെ മൊഹത്തിന്റെ കൈക്കൽ തന്നെ എൻദെഹിയെ രക്ഷിക്കെണ്ടുവു- ക്രമം കെട്ടുപൊയ എന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ നല്ലൊരുക്രമത്തെ സ്ഥാപിച്ചുനിതിയൊടെ എന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ഭാവങ്ങളെ ഒക്കെയും ശുദ്ധിനടത്തുമാറാകെണമെ. നീ അവതരിച്ചതാൽ ലൊകർ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നടന്നതിന്ന

ശിഷ്യർക്കുട്ടെ ദൃഷ്ടാന്തം കാട്ടിച്ചുകൊടുത്തതുപൊലെ ഞാനും ന
ല്ലക്രിയകളെ സാധിപ്പിപ്പാൻ ഭൂമിയിൽ പെരുമാറുന്നവൻ എന്നു
ബൊധിച്ചു എന്റെ കാൽചുവടുകളെ നൊക്കി നടക്കുമാറാക-

ത്തുണ്ണാനാഥദെവ പവിത്രാത്മൻ പ്രസിദ്ധസ്വാന്തപാവകഃ

നരവരൊഹാതമൊവ്യാവെക്ര ഹൊതമൊഹാമമംത്തി
അസ്വാകമിമ്മലാംഭ്രഷ്ടിം ദെഹിമെ പാരമാത്ഥികീം॥

മനൊവിദ്യെശ്യസംസാരാൽ പരമാത്മനിയൊജ്യ
മാമിഹാമിയസല്ഭൂതത്തരണ ഭൂപണെവിക്കുക

ശാശ്വതത്യാഗസ്സല്പതെഃ പാത്രംപുണ്യസ്വരൂപിയെ ഹി
മനശ്ശുദ്ധിവരുത്തുന്നൊർ സദാത്മാവാക്കുളള്ളാവെകിയും ഒക്ക
ൽപ്രസാദിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു വ്യാപിച്ചുള്ളൊരെ ഹൃദയത്തിൽ ഞങ്ങൾ പാൎത്തു
ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കുകയെണമെ— പരമാൎത്ഥപ്രകാരമുള്ള തെല്ലാറ്റി
ന്റെ വെളിച്ചത്താലും ലൊകത്തിൽ നിന്നു മനസ്സു വെറാക്കിയ ദൈ
വത്തിലത്രെ ചെൎത്തുകൊള്ളുകയാവു— ദൈവത്തിൻ വശത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം
ഒന്നൊവൃത്താന്തത്തിന്റ്റെ ചിഹ്നങ്ങളൊന്നിന്നുമുള്ളസല്ക്കീൎത്തിയൊടു കൂടെ
വരുത്തിയതിൽ വാണരുളെണമെ— ആമെൻ—

ഇതി ശ്രീ കൃഷ്ണമാഹാത്മ്യ ഗ്രന്ഥാനാം പഞ്ചമഖണ്ഡത്തിൽ നാമ
സപ്തമൊദ്ധ്യായഃ—

Tellicherry Mission Press

1852

2309.

Çrî-Jeçu - Krista-mahâtmjam

ശ്രീയെശുക്രിസ്തമാഹാത്മ്യം

Christa mahatmyam

der Herrlichkeit Christi

in Sanscrit u. Malayalim

Tellicherry

തലശ്ശെരിയിൽ അച്ചടിച്ചിതു

൧൮൫൧